

AS-001659

CSL

RARE

3

2

1042

A
DICTIONARY
OF THE
TELOOGOO LANGUAGE.

4 CSL

RARE

REFERENCE only.

A
DICTIONARY
OF THE
TELOOGOO LANGUAGE,
COMMONLY TERMED THE GENTOO,
PECULIAR to the HINDOOS of the NORTH EASTERN PROVINCES
OF THE
INDIAN PENINSULA.

By A. D. CAMPBELL,
OF THE
MADRAS CIVIL SERVICE,
LATE MEMBER, AND SECRETARY,
OF THE
BOARD OF SUPERINTENDENCE
FOR THE
COLLEGE OF FORT ST. GEORGE.

Madras:

PRINTED AT THE COLLEGE PRESS.

1821.

Handwritten signature/initials

CSL

494.8133
Cam
M21

College of Fortification.

494.813
C 15 D

RR
494.81332
Die —
19 3 NOV 1961

11178

5.10

CSL

TO THE MEMORY
OF
THE LATE
FRANCIS WHYTE ELLIS, ESQ.

OF THE MADRAS CIVIL SERVICE,

WHO PLANNED THE ESTABLISHMENT OF THE COLLEGE OF FORT ST. GEORGE,

AND,

WHILE HE LIVED,

WAS ITS CHIEF ORNAMENT AND SUPPORT,

THIS WORK,

THE OFFSPRING OF THAT INSTITUTION,

IS INSCRIBED;

AS A TRIBUTE OF FRIENDSHIP

DUE FROM

THE AUTHOR.

ADVERTISEMENT.

THE following Dictionary was commenced soon after the publication of the Author's Teloogoo Grammar; and, the copyright of it having been purchased by the Madras Government, they have directed it to be printed at the College Press.

The situation which the Author formerly held in the College of Fort St. George first led him to endeavour to promote and mature it's objects, by the publication of a set of elementary works on the Teloogoo language. This, he hopes, has been effected, by his former, and the present publication; and he performs a grateful duty in publicly recording his obligations both to the Madras Government, and to the Honorable the Court of Directors, for the great liberality, with which his humble labours have been rewarded by them.

The Dictionary, as the sequel to the Author's Grammar, has been compiled on the same principles, respecting the formation and derivation of the Teloogoo language, as have been laid down in the introduction to the Grammar. It is unnecessary, therefore, to recapitulate them in this place. But, composed, as this work has been, at intervals, and often in the midst of all the bustle of a Collector and Magistrate's Office, the Author begs to crave for it some indulgence from the public.

In the preparation of the present work, a manuscript Teloogoo

Dictionary by *Maumadi Vencaya*, a learned Native at Masulipatam, has been of material assistance to the Author. In that native manuscript, the words are inconveniently arranged, the explanations are given exclusively in Teloogoo, and but few pure Teloogoo words occur; yet the work contains a vast number of terms, chiefly of Sanscrit derivation, and they are explained, though concisely, with the correctness of a scholar, well versed in Teloogoo literature, and master of the subject on which he writes.

The Author has also availed himself of another manuscript Dictionary, in which many of the most common Teloogoo words are arranged, absurdly enough, in the order of the *French*, and not of the Teloogoo, alphabet. He is indebted to *Mr. C. M. Lushington*, and *Mr. W. Harington*, of the Madras Civil Service, for two copies of this work; but subsequently obtained a more complete copy of the same from the *Pere Mottet* at Pondicherry, and another from the Government Office at Madras, deposited there many years ago by *Mr. Daniel Ince*. These two last contained (what in the others was deficient) explanations in French of the Teloogoo words arranged as above explained; but the explanations thus given, though full, are by no means correct. This manuscript appears to have been the result of the labours of successive Jesuit Missionaries, in the neighbourhood of the Guntoor district.

The Author's obligations to these Teloogoo manuscripts, however, are inconsiderable, compared with those which he owes to the excellent Sanscrit Dictionary published by *Mr. Wilson* at Calcutta. That publication did not reach him until

the present Teloogoo Dictionary was in the Press; but, as it passed through it, the Author, in explaining words of Sanscrit origin, has borrowed very freely from Mr. Wilson's work; and, in general, has introduced *verbatim* such of the explanations given by Mr. Wilson as continue in Teloogoo to be attached to the Sanscrit term; adding any new meaning it may have acquired, after its adoption into Teloogoo.

In consequence of the Author's removal to an Office at a great distance from the Presidency, Mr. Henry Mortlock, the present Secretary to the College of Fort St. George, was so good as to undertake the revision of the sheets of the Dictionary as they passed through the Press; and the public are indebted to him for the care with which that troublesome task has been executed. The Author is further obliged to Mr. Mortlock for many valuable additions of various Arabic, Persian, and Hindoostanee terms, in illustration of the derivation of several Teloogoo words. These additions may generally be distinguished from those of the Author, by the omission of the word *from*, which has usually been inserted by the Author, before the derivations given by him.

BELLARY DISTRICT, }
10th December 1821. }

ABBREVIATED TERMS USED IN THIS DICTIONARY.

- T.** denotes Pure *Teloogoo* words, such as in the Grammar are termed దేశ్యము *Deshyumoo*.
- S.** „ Sanscrit words, assuming *Teloogoo* terminations and forms, in the Grammar termed తత్సమము *Tutsumumoo*.
- TUD.** „ *Teloogoo* corruptions of Sanscrit words, in the Grammar termed తద్భవము *Tudbhuvumoo*.
- G.** „ Provincial terms, in the Grammar denominated గ్రామ్యము *Grammyumoo*.
- A.** „ words of Arabic derivation.
- P.** „ „ Persian „
- H.** „ „ Hindoostanee „
- s. n.** „ Substantive noun.
- adj.** „ Adjective.
- adv.** „ Adverb.
- postpos.** „ Postposition.
- interj.** „ Interjection.
- v. a.** „ Verb active.
- v. n.** „ Verb neuter.
- v. caus.** „ Verb causal.
- v. comp.** „ Verb compound, or that peculiar verb in *Teloogoo* which is formed from the root క్రియ, as explained in this Dictionary under that head, and in the second edition of the Grammar, between rules 484 & 485.

N. B.---When &c. is added to a sanscrit adjective terminating in ము, it denotes that it is given in it's neuter form, but that it admits of the masculine and feminine forms explained in the Grammar under rule 289, &c. of the second edition ; and that in these masculine and feminine forms, it may be used as a substantive.

A
D I C T I O N A R Y,
TELOOGOO AND ENGLISH.

అంక

అంకు

అ The first letter of the Teloo goo Alpha-
bet. In Teloo goo, it is often used
before words beginning with a conso-
nant, for the long అ, (the indeclinable
adjective pronoun *that*;) in which case,
the following consonant is doubled;
thus, అకాలము is often written అక్కా-
లము *that time*. Prefixed to nouns of
Sanskrit derivation beginning with a
consonant, it implies negation; thus,
కూరుడు a *brave man*, అకూరుడు a
coward; before words of the same deri-
vation commencing with vowels, it is
used in the same sense, but between it
and the vowel, the consonant వ is in-
serted, to prevent hiatus.

అ. అంకణము s. n. The space between two
beams, or pillars.

అ. అంకపాలి s. n. A kind or amorous em-
brace.

అ. అంకము s. n. (from the root s. అంక్ to
mark) 1. A mark or spot. 2. a numeral
figure. 3. the inside of the thigh. 4. the
side above the hip. 5. *in theatrical*
language, an act or scene; a canto or
chapter. 6. vicinity.

అ. అంకము s. n. War; battle.

అ. అంకమ్మ..... s. n. The name of a village

అ. అంకాశమ్మ Goddess.

అ. అంకితము &c. adj. Marked; numbered;
paged. అంకితము చేయు v. a. To dedicate
a book; as అంకితము రాజు చేరిన అంకి-
తము చేసినాడు he dedicated that work
to the King.

అ. అంకిలి s. n. An obstacle; impediment.

అ. అంకురము s. n. A germ; a sprout; a bud.

అ. అంకురార్పణ s. n. (from s. అంకుర a
germ and s. అర్పణ placing) A prelimi-
nary ceremony performed in Hindoo
temples, at the beginning of a feast.

- g. అంకుశము s. n. An elephant hook; the instrument by which the driver guides the elephant. అంకుశంకులకురాని adj. (a corruption of the Sanscrit word అంకుశము an elephant hook, and రాని the negative relative participle of the verb, రాచ్చు to come, that does not come; viz. that which will not obey direction) Ungovernable, head-strong, untractable, indocile. అంకుశంబుమా ద్రి s. n. (from అంకుశము an elephant hook, and ద్రి మా ద్రి like) The 19th of the 27 Asterisms, from its similitude to the elephant hook. *Quatuor stellae, in cauda scorpionis*, Beschi.
- s. అంకురము s. n. Vide అంకురము.
- TUD. అంకె s. n. (from s. అంక a mark) A numeral figure, sign, or mark. అంకెలు కూడు v. a. (from కూడు to join) To add up figures. అంకెలుకూణించు v. a. (from కూణించు to count) To multiply figures. అంకెలుపాలుబుచ్చు v. a. (from పాలుబుచ్చు to take shares) To divide figures. అంకెలుభాగహరించు v. a. (from భాగహరించు to subtract) To subtract figures.
- T. అంకెము s. n. 1. A stirrup 2. half of a bullock load, or what is loaded on one side of the bullock.
- T. అంకెవన్నె s. n. A stirrup.
- T. అంక s. n. A long stride.
- s. అంకజము s. n. (from s. అంక the body, and s. జ born) The hair.
- s. అంకజుడు s. n. (from s. అంక the body and s. జ born) 1. A son. 2. the god of love.
- T. అంకడి s. n. A shop. అంకడివీధి s. n. (from వీధి a street) A market place. అంకణ వాద s. n. (from వాద arrange) A range of shops. అంకడివేయు v. a. (from వేయు to throw or put) To establish or open a shop.
- s. అంకణము s. n. 1. A court or yard. 2. the open square, forming the centre of every native dwelling.
- T. అంకద s. n. Calamity, danger, distress.
- s. & T. అంకదట్టము s. n. (from s. అంక the body and T. దట్టము close or tight) Drawers, trowsers, such as are worn by Musulman women, or Hindoo dancing girls.
- s. అంకదము s. n. An ornament worn on the shoulder, peculiar to Kings. It resembles a short wing, erect.
- s. అంకదుడు s. n. The son of వాలి Vali, who is the brother of the King of the Southern race, represented in the *Rámáyana* as monkeys.
- s. అంకదేశము s. n. One of the 56 Countries in the world, in the vicinity of Calinga, a division of Telingana.
- s. అంకన s. n. A woman.
- s. అంకనామము s. n. A repetition of religious formulas, with the hand, in different positions, laid on various parts of the body; as, the palm of the hand on the breast; the finger or the palm on the mouth; the ends of the fingers on the crown of the head &c.
- s. అంకము s. n. 1. The body. 2. a limb, or member of the body. 3. a part or branch. 4. a rank, condition, or state.

వేదాంగము s. n. (from వేద the *Védum*)

The branches or subordinate Hindoo sciences, connected with the Hindoo scriptures. రాజ్యాంగము s. n. (from s. రాజ్ a king) Regal state.

t. అంగ మొల s. n. Nakedness.

s. & tud. అంగరకా s. n. (from s. అంగ the body and Tud రకా protection) A short jacket, or vest; such as is worn by Hindoos connected with Europeans.

s. అంగరాము s. n. (from s. అంగ the body and s. రాము causing pleasure) 1. A cosmetick. 2. the rubbing of ground sandal-wood &c. upon the body. 3. ground sandal-wood.

t. అంగలాఱు v. n. To grieve, to lament, to cry, to weep.

s. అంగవ (వస్త్రము) s. n. (from s. అంగ the body and s. వస్త్ర a cloth) A man's upper garment, generally thrown over the shoulder, or respectfully tied round the waist.

s. అంగారకుడు s. n. The planet Mars; according to mythology, the son of the earth. అంగారకవారము s. n. (from s. వార a day) Tuesday, the third day of the week.

s. అంగారము s. n. 1. Coal 2. charcoal 3. a live coal. అంగారధానిక s. n. (from s. ధానిక that in which any thing is kept) A stove, any vessel in which fire is placed. అంగారశకటి s. n. (from s. శకటి a cart) A stove.

s. అంగరసుడు s. n. Angirasa, the name of a holy Moonee.

t. అంగలి s. n. The uvula, అంగలిమల్లు s. n. (from మల్లు a thorn) A disease in the throat, generally peculiar to children.

t. అంగి s. n. (probably derived from s. అంగికా a jacket) A long gown; a robe generally worn by Mussulmans, or Hindoos connected with the Mahomedan Government. అంగితొడుగుకొను v. a. To put on a robe. అంగివిడుచు v. a. To take off a robe.

s. అంగీకరించు v. a. 1. To consent, acquiesce, or accept a proposal. 2. to admit. 3. to approve అంగీకారము s. n. Consent, the acceptance of a proposal; admission, approval. అధానంగీకారము Half consent, doubtful admission. అంగీకృతము &c. adj. Accepted, admitted.

t. అంగు adj. Agreeable; pleasant; handsome. This word is also used as a substantive, when it denotes beauty, agreeableness &c.

s. అంగుళము s. n. 1. A finger; a toe. 2. the thumb, or great toe. 3. an inch.

s. అంగుళి s. n. 1. A finger or toe. 2. the thumb or great toe. అంగుళిరక్షణము s. n. (from s. రక్షణ preserving) A piece of leather or iron, often in the form of a broad ring, placed on the fingers of the right hand, to prevent their being cut by the bow-string, in discharging an arrow. అంగుళిమానము s. n. (from s. మాన a measure) A measure with the fingers or arms, such as a span, a

- cubit &c. అంకురీయకము s. n. A finger ring.
- s. అంకుశము s. n. The thumb, the great toe. It is often written అంకుటము.
- g. అంకురుచెట్టు s. n. (from the Persian word అంకురు *grapes* and the t. word చెట్టు *a tree*) The grape vine.
- s. అంశు s. n. The foot.
- tud. అంచ s. n. (from s. హంస) A fabulous kind of swan. అంచ లేబీమేడి s. n. (from t. లేబీ *a horse*, and t. మేటి *a chief*; viz. *the great being whose steed is the swan*) The God Bruhma, the creator.
- t. అంచనా s. n. An estimate, a valuation, an appraisement. అంచనాచూచు or అంచనాపెయు v. a. To form an appraisement, to estimate. అంచనాదారుడు s. n. (from హర్ హిందూస్తానీ, *an agent*) A person who estimates the quantity of corn in a field, or salt in a heap &c.
- s. అంచలము s. n. The selvage of a garment, the border of a cloth.
- s. అంచితము &c. adj. Revered; pleasing.
- tud. అంచు s. n. (from s. అంచల) 1. The ornamented border of a cloth. 2. the edge, end, or selvage. 3. the blade of a sword.
- t. అంచె s. n. A relay, or post, at different stages.
- t. అంజ s. n. 1. The foot of a man. 2. the mark of a man's foot. 3. the measure of a foot.
- s. అంజనము s. n. 1. The elephant at the western point, one of the eight supporting the world. 2. the smoke of a lamp made into paint, used by women and chil-

dren to blacken the eyes. A conjurer called in to discover thieves, or any thing concealed, places some of this paint in the palm of his hand, or in a plate, or applies it to his eyes, and by this means the figure of the thief and the whole transaction are supposed to be represented to himself only; hence, అంజనము sometimes means *conjunction* and అంజనశాకడు *a conjurer*.

- s. అంజనావతి s. n. The female of the elephant at the north east point.
- s. అంజనిక s. n. A species of lizard.
- s. అంజలి s. n. The palms of both hands held together, so as to contain any thing.
- g. అంజాయించు v. n. To delay; to be in doubt; to hesitate.
- t. అంజికోయాలు s. n. used only in the plural. A play with shells, peculiar to women and children.
- t. అంటచెట్టు s. n. (from t. చెట్టు *a tree*) The plantain or banana tree, *musa sapientum*.
- t. అంటు v. 1. To touch, to handle. 2. to be joined, to come in contact with, to stick. 3. to infect, to be contagious. 4. to be attacked by insects. 5. to anoint, అంటుబోడు s. n. Ear-rings that hang close to the ear, touching it. అంటరానిశేల్వు s. n. The Deity that cannot be touched; the god of fire. అంట s. n. *lit.* That which is joined, viz. 1. leaves stitched together, which the Hindoos use as plates for their rice 2. the clotted hair

of a mendicant. అంటుగట్టు v. a. (from కట్టు to tie) To fasten or join together; to tighten; to clot the hair. అంటుపీను s. n. (from పీను a louse) A small louse that sticks to the skin; a crab-louse. ఆరోగమునాకు అంటినది That disease has infected me. ఆరోగము అంటుచున్నదా Is that disease contagious? దానికి చెదలు అంటినది White ants have attacked it. తల అంటు To touch, rub, or anoint the head. అంటుకొను v. comp. 1. To touch for one's own advantage. 2. to anoint or wash the head. This phrase implies also to bathe, for when the Hindoos anoint the head with oil, they always bathe afterwards. 3. to cling or stick to; to hold or fasten upon. 4. to take away clandestinely. అంటుకొనిపోవు To steal.

అంటించు v. caus. 1. To cause to touch. 2. to join, to paste, to glue. 3. to sting. 4. to light or set in fire. తేలం టించెను The scorpion stung. దెబ్బలంటించు (from దెబ్బలు blows) To beat, to flog. మాటలంటించు (from మాటలు words) To repeat improperly what has been communicated to one; to reveal a secret. పని అంటించు (from పని business) To employ.

t. అంటు s. n. (from the v. as explained above.) 1. Touching. 2. a graft. 3. imaginary uncleanness, or legal impurity. అంటుబడు To have the menses, or any other legal impurity. అంటువిడుచు or వదులు

To become free from the menses, or from any other legal impurity, such as from that arising on the death of a relative &c.

t. అండ s. n. 1. Proximity, vicinity, neighbourhood; 2. support, protection. అండచేసుకొను To put oneself under another's protection. అండగోడ s. n. (from గోడ a wall) A buttress; a sloped wall, built to support another.

s. అండము s. n. 1. An egg. 2. the testicle. అండవాయువు The disease arising from the swelling of the testicle. అండకోశము (from s. కోశ a nest) The scrotum. అండజము (from s. జ produced) An oviparous animal.

s. అండుకము s. n. A species of bird. (Jacana. Parra Goensis &c.) Colebrooke.

t. అండెము s. n. 1. That part of a sack in which goods are placed, when laden on a bullock. 2. half a bullock load.

t. అంత an indeclinable adjective and substantive pronoun. 1. So, so many, such, thus. 2. that. అంతసేపు So long. అంతమంది So many persons. అంతమాత్రము Such a quantity, so much. అంతవట్టుకు So far, thus far. It is sometimes affixed to words, as దుడ్డంత. Such as a copper pice i. e. the size or weight of a copper pice. అంతలో Within that; in the meantime. అంతకంటే Than that. అంతకుముందర Before that. అంతకంతకు By degrees. అంతగా Much; frequently vide అంతా.

అంతట The inflected ablative of అంత,

- afterwards; in the mean time. అంతట నుంచి From that time; thenceforward. అంతటి the inflected adjective from అంత, Such, alluding to something written or said before; as if we should say, *such* a man we shall not see again, మేమంతటి వాని జూడము.
- s. అంతఃకరణము s. n. (from s. అంతర్ *internal*, and s. కరణ *an organ*) 1. The heart. 2. the mind; *figuratively*, favor, regard.
- s. అంతఃపురము s. n. (from s. అంతర్ *internal* and s. పుర *a habitation*) A seraglio, the inner apartments for the women.
- r. అంతకము s. n. A total, or aggregate. అంతకమువేయు v. a. To add up or make a total.
- s. అంతకుడు s. n. The god Yama; the killer, and judge of departed souls.
- s. అంతము s. n. 1. An end, consummation. 2. death, destruction. 3. the waist. adj. beautiful.
- s. అంతరంగము s. n. (from s. అంతర్ *within*, and s. అంగ *the body*) 1. The heart. 2. the mind; *figuratively*, secrecy, privacy; hence also అంతరంగుడు a confidant, as వానికివాడంతరంగుడు he is his confidant.
- s. & TUD. అంతరదామర s. n. (from s. అంతర *the middle space*, and TUD. తామర *a lilly*) A water plant, without any root in the ground, swimming upon the surface of lakes &c.
- s. అంతరము s. n. 1. The middle space; interval. 2. difference. 3. rank. అంతరాంతరము Difference, or distinction of rank.
- s. అంతరాత్మ s. n. The interior soul; that portion of the universal soul, or supreme being, which the Hindoos believe to be confined in the body of each existing creature.
- s. అంతరాయము s. n. Obstacle, impediment.
- s. అంతరాళము s. n. The middle space; interval.
- s. అంతరిక్షము s. n. The sky; the atmosphere.
- s. అంతరీపము s. n. An island.
- s. అంతరీయము s. n. A lower garment.
- s. అంతర్గతము &c. adj. (from s. అంతర్ *within*, and s. గత *went*) 1. Forgotten. 2. included. 3. internal. అంతర్గతజ్వరము Internal fever.
- s. అంతర్ధానము s. n. (from s. అంతర్ *within*, and s. ధాన *placing*) Disappearance, vanishing. అంతర్ధానమవు v. n. (from అవు *to become*) To disappear, to vanish.
- s. అంతర్ధి s. n. Any thing which hides, or keeps from sight; a covering.
- s. అంతర్భూతము &c. adj. (from s. అంతర్ *within*, and s. భూత *being*) Included.
- s. అంతర్భూమము &c. adj. (from s. అంతర్ *within* and s. భూమ *belonging to the earth*) Subterraneous.
- s. అంతర్క్షయము s. n. The space between the sky and the surface of the earth;

the air, the atmosphere.

s. అంతర్వ్యతి adj. (from s. అంతర్ within, and s. వత్ an attributive of possession) Pregnant, big with child.

s. అంతర్వ్యాణి adj. (from s. అంతర్ within, and s. వాణి learning) Skilled in arts and sciences; learned.

TUD. అంతస్తు s. n. (from s. అంతస్థ) A story, or range, placed one above another; as the decks of a ship, the stories of a house.

s. అంతస్థ s. n. A name given in grammar to the letters య - ర - ల and వ.

T. అంతా s. n. sometimes written అంత The whole; everything—pro. all—adv. completely, altogether, wholly. అంతవట్టు In all parts. అంతటా Everywhere. అంతే That is all. అంతేనా Is that all? అంతా ఒకసారి All at once.

D. అంతిపురము s. n. The seraglio. vide అంతిపురము.

TUD. అంతు s. n. The whole, total, or aggregate. adj. Total. This word is used chiefly in accounts.

s. అంతేవనాయి s. n. (from s. అంత the end, and s. అవనాయి sitting) 1. A person of the lowest cast, or order in society. 2. a barber.

s. అంతేవాసి s. n. (from s. అంత near, and s. వాసి who dwells) A pupil, a scholar, one who is under the care of a tutor.

s. అంత్యజుడు s. n. A person of the lowest cast.

s. అంత్యము &c. adj. (from s. అంత the end) Final; ultimate; last; concluding.

s. అంత్రము s. n. The entrails.

T. అందఱించు v. n. 1. To be adorned. 2. to take up one's discourse, to support one's argument.

T. అందమక adv. Till that time, as far as that place. vide అందాక.

T. అందము s. n. Beauty; as రామునియందము the beauty of Rama. adj. Beautiful; as రామునిముఖమందము Rama's face is beautiful. అందరాడు A handsome fellow. అందహాసము &c. Ugly, deformed.

T. అందఱు indef. pro. All.

TUD. అందలము s. n. (from s. అందోళిక) A palankeen. అందలపుకొమ్ము The pole of a palankeen.

T. అందాక adv. Till that time, as far as that place. vide అందమక.

T. అండియ s. n. A silver ornament, worn by women round the ankle.

T. అందు adv. There, in that place.

T అందు pron. defective, not used in the nominative, genitive, or accusative cases; That. అందువల్ల by that. అందుకు for that. అందుమీదట upon that. It is likewise joined to the relative participles of a verb, to convert them into nouns, admitting of declension; thus, చేసినందు చేత by having done. చేసేటందుచేత by doing.

T. అందు postpos. In. రామునియందు in Rama.

T. అందు v. a. 1. To reach. 2. to take hold of. 3. to obtain. అందుకొను v. comp. To reach. వియ్యమందు v. a. To intermarry.

౧. అందుకుచెట్టు s. n. The name of a tree. *Boswellia integrifolia*. R. Mss. Colebrooke.
౨. అందువు s. n. 1. The chain used to fix an elephant by one foot. 2. an ornament worn by women round the ankle. 3. the thread or string tied round a man's waist, by which is supported the *lungoti*, or small cloth, concealing the privities.
౩. అందె s. n. *vide* అందియ.
౪. అందెబందెలేని adj. (from అందెబందె a cant word, derived from అందె an ornament worn round the ankle, figuratively expressive of restraint, and లేని wanting) Unrestrained; uncontrollable; helpless.
౫. అంధకము &c. adj. Blind. *vide* అంధము.
౬. అంధకరితఁడు s. n. (from s. అంధక the name of a giant, and s. రిపు a foe) One of the names of the god *Siva*.
౭. అంధకారము s. n. (from s. అంధ blind, and s. కార making) Darkness, obscurity. అంధకారముపోగొట్టు To dispel darkness. అంధకారముచీ సెపోతున్నది Darkness disappears. అంధకారముమూసుకొంటున్నది or కప్పుకొంటున్నది. Darkness spreads itself. కామాంధకారము or మోహంధకారము Excess of love.
౮. అంధతమసము s. n. (from s. అంధ blind, and s. తమస obscurity) Great darkness.
౯. అంధము s. n. Water; darkness.
౧౦. అంధము &c. adj. Blind.
౧౧. అంధన్న s. n. Food; boiled rice.
౧౨. అంధువు s. n. A well.

౧. అంపకోల s. n. (from ౧. అమ్మ an arrow, and ౧. కోల a staff) The shaft of an arrow.
౨. అంపక చి s. n. (from ౧. అమ్మ an arrow, and ౧. కణి a feather) The feather of an arrow.
౩. అంపలు s. n. Arrows. This word is used in the plural only.
౪. అంపు v. a. (The causal form of the root పోవు to go) 1. To cause to go; to send away, to delegate. 2. to forward; to dispatch. దోవఅంపు To accompany one for a short way on the road, out of civility. అంపించు v. caus. used precisely in the same sense as అంపు - అంపకము s. n. The act of sending; permission, dismissal, *congè*. అంపకముచేయు v. a. To send away.
౫. అంబ s. n. 1. A mother. 2. one of the names of the wife of *Siva*.
౬. అంబకము s. n. 1. An eye. 2. an arrow.
౭. అంబరము s. n. 1. Cloth; apparel. 2. the ether or sky. అంబరాంబరుఁడు s. n. (from s. అంబర the sky, and s. అంబర apparel, viz. one whose apparel is the sky) A name of the god *Siva*.
౮. అంబరీషము s. n. A frying pan.
౯. అంబరీముఁడు s. n. The name of one of the 16 ancient kings.
౧౦. అంబలి s. n. A kind of pap, made from the grain called రాగులు the *cynosurus coracanus* Lin.
౧౧. అంబుఁడు s. n. 1. A man sprung from a Bramin and a Vysya woman. 2. a barber; 3. a physician.

అంబు

9

అంశ

౧. అంబారము s. n. 1. A heap, a magazine
2. the Government share of the produce.
అంబారముపోయు (from T. పోయు to
pour) To heap up grain.
౨. అంబారి s. n. A *Howdah*, the seat or tower
placed on an elephant's back, which
accommodates several persons.
౩. అంబారువులు s. n. A tick, infesting
animals.
౪. అంబాళపుచ్చెట్టు s. n. The name of a tree,
spondias mangifera.
౫. అంబిక s. n. 1. A mother. 2. one of the
names of the wife of *Siva*; also that of
the mother of *Dhrootarashtra*, an ancient
king.
౬. అంబు s. n. Water అంబుకణము s. n.
(from s. కణ *a particle*) A particle of
water. అంబుజము s. n. (from s. జ *pro-*
duced) *vide* అంభోజము - అంబునిధి s. n.
(from s. నిధి *a nest*) The sea. అంబుధి
s. n. (from s. ధి *holding*) The sea. అం
బుధముధి s. n. (from s. అంబుధి *the sea*, and
s. ఇముధి *a quiver*: one whose quiver is
the sea) A name of the god *Siva*. అంబు
ప్రసాదము s. n. (from s. ప్రసాద *clear-*
ing) Clearing-nut, *strychnos potatorum*.
అంబుభూషణుడు s. n. (from s. భూ
షణ *ornament*) The regent of the wa-
ters, the Hindoo Neptune. అంబుమర్కట
ము s. n. (from s. మర్కట *a monkey*) The
porpoise. అంబురాశి s. n. (from s. రాశి
a multitude) The sea. అంబుస్ఫోటము
s. n. (from s. స్ఫోట *breaking*) A bubble.
౭. అంబు s. n. An arrow అంబులపాది. s. n.

- a quiver of arrows. అంబులేయు v. a.
(from పోయు *to throw*) To shoot an arrow.
౮. అంబేద adj. 1. Helpless; poor. 2. unable
to speak when necessity requires it. 3.
talking incoherently.
౯. అంభము s. n. The fruit of the tamarind
tree; sourness.
౧౦. అంభస్సు s. n. Water. అంభోజము s. n.
(from s. జ *produced*) A lotus, *nelumbium*
speciosum, or *nymphaea nelumbo*. అం
భోనిధి s. n. (from s. నిధి *a nest*) The
sea. అంభోధి s. n. (from s. ధి *holding*)
The sea. అంభోరాశి s. n. (from s. రాశి
a multitude) The sea.
౧౧. అంభారవము s. n. The lowing of oxen.
౧౨. అంశ s. n. A share, a part, a portion. 2.
good fortune or luck; as వానియంశదో
ద్ధది his good fortune is great.
౧౩. అంశము s. n. A share, a part, a portion.
దేవునియంశానపట్టు To be borne from a
portion of the Deity; to partake of the
divine nature.
౧౪. అంశుకము s. n. 1. Cloth. 2. the end of
the upper part of a woman's cloth,
in general throw over her shoulder.
౧౫. అంశువు s. n. A ray of light, a beam. అం
శుమంశుడు s. n. (from s. మంశు *possess-*
ing viz. radiant, emitting rays) 1. The
sun. 2. the moon. అంశుమాలి s. n. (from
s. మాలా *a neck lace*) The sun.
౧౬. అంశము s. n. The scapula; the shoul-
der-blade. అంశకూటము s. n. (from s.
కూట *a peak*) The protuberance or hump
on the back of indian oxen. అంశలము

- &c. adj. (from s. *ల* *possessing*) Robust, strong, lusty.
- T. అకట or అకటా interj. An expression of sorrow; alas!
- G. అకటవికటము or అకటావికటము adj. Inverted, to *syurvy*. వాడు అకటవికట పుమాటలు మాట్లాడుతాడు He speaks invertedly; he prevaricates, or shuffles.
- S. అకము s. n. 1. Sorrow; grief; a pang. 2. sin.
- S. అకరికుడు s. n. A collector of customs.
- S. అకస్తాత్తునా adv. By chance; by accident; suddenly.
- S. అకారము s. n. (from s. అ and s. కార a termination added to all the simple letters) The name of the first letter in the Telooogo alphabet.
- S. అకాలము s. n. Improper time. adj. Untimely, or out of season, as అకాల మరణము or అకాలమృత్యువు s. n. (from s. మరణ and మృత్యు *death*) Untimely or premature death. అకాలవర్షము Unseasonable or untimely rain.
- S. అకించనము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. కించన *little*) Very poor or indigent; avaricious.
- S. అహపారము s. n. (from s. అ a privative, s. కు *little*, and s. పార a bank; that of which the bank is great) The sea.
- T. అకో A particle, expressing doubt; as యేమకో It may, or may not.
- T. అక్క s. n. An elder sister అక్కచెల్లెండు Sisters, including both elder and younger.

- TUD. అక్కజము s. n. (from s. అక్కరస్) Wonder; surprise.
- T. అక్కటిక s. n. The essence of regard, or favor; mercy.
- T. అక్కడ adv. (from T. అ *that*, and T. కద a place) There, in that place; it is opposed to ఇక్కడ *here*. This word is the inflected ablative of a defective noun, as its derivation evinces. అక్కడివాడు The man of that place. అక్కడికి To that place అక్కడక్కడ Here and there.
- TUD. అక్షరము s. n. (from s. అక్షర) A letter of the alphabet
- T. అక్షణ s. n. 1. Necessity. 2. want; need. 3. occasion. నాకు అక్షణపున్నది I want; literally, want is to me, అక్షణలేదు It is not wanted, or necessary. దీనికోసాకే మియక్షణ What have you to do with this? or what occasion or necessity have you for this? అక్షణకొద్దీమాట్లాడు To speak as necessity demands, as circumstances require. అక్షణపీడ్చు To relieve from want. అక్షణపవచ్చు To be of use. అక్షణపట్టించు To be interested in.
- T. అక్షలకర s. n. A species of medicinal root.
- T. అక్షలించు v. a. To contract the muscles of the belly.
- T. అప్పు s. n. The breast; the bosom. నాని అప్పులు చెక్కులుయెండినవి *lit.* his breasts and cheeks are dried up. He is emaciated. అప్పుపయి s. n. (A cant word, from s. పయి a bird) A blockhead; a stupid fellow.

అక్ష

II

అక్ష

౧. అక్ష ధాన్యము s. n. A sort of grain, called also ఆక్షధాన్యము.
౨. అక్షమము &c. adj. Irregular, out of rank or order s. n. Irregularity.
౩. అఖండము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. ఖండ a bit or piece) 1. Whole, entire, without interstice. 2. indivisible. 3. undivided.
౪. అఖిలము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ఖిల separated) All, whole, entire.
౫. అక్షచోట్లు s. n. this word is used only in the plural, and denotes. 1. A very distressed and helpless state, or situation. 2. calamity; adversity. అక్షచోట్లబడు v. a. To suffer great distress; to fall into adverse circumstances. అక్షచోట్ల - పెట్టు or పలుచు v. a. To throw one into distress. అక్షచోట్లమారి A distressed person. అక్షచోట్లుతీర్చు To free from distress.
౬. అక్షదు s. n. An accusation. అక్షదుపలుచు v. a. To prefer an accusation.
౭. అక్షద్ద s. n. A ditch, or trench; a moat.
౮. అక్షత్యము s. n. (probably from s. అక్ష తిత్) Necessity. adj. Necessary. అక్షత్యమునా Necessarily, positively. మీరుఅక్షత్యమునా రావలెను You must positively come.
౯. అక్షపదు v. n. 1. To appear; to seem. 2. to be found. అక్షపలుచు v. a. To point out, to shew.
౧౦. అక్షమము or అక్షము s. n. (from s. అ a privative and s. క్షమ or క్ష that moves) 1. A mountain. 2. a tree.

౧. అక్షమ్యము &c. adj. (from s. అ a privative and s. క్షమ్య moveable) 1. Inaccessible. 2. impassible. 3. impenetrable.
౨. అక్షరు s. n. A red sort of sandal wood.
౩. అక్షలుసాంటిచెట్టు s. n. The name of a tree, *Cissampelos hexandra*.
౪. అక్షలు v. n. To be broken, to burst. అక్షలించు or అక్షల్పు v. a. To break; to split.
౫. అక్షపాలి or అక్షపాలెవాడు s. n. A goldsmith.
౬. అక్షస్త్యుడు s. n. (from s. అక్ష a mountain, and s. స్త్య a leveller) The holy sage *Agastya*, named also కుంభ సంభవపుడు, the regent of the star Canopus, and the supposed inventor of the Tamil language.
౭. అక్షాదీ s. n. 1. The van, or front of an army. 2. the ropes tying the fore feet of a horse.
౮. అక్షాధము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. ాధ a fixed place) 1. Deep, unfathomable. 2. abstruse.
౯. అక్షారము s. n. A house, a habitation.
౧౦. అక్షాపు s. n. (from Hind. *अग्र* before) An advance of money.
౧౧. అక్షసెచెట్టు s. n. The lin plant. *Linum usitatissimum*. అక్షసెనునె s. n. Linseed-oil. అక్షసెకుర The leaves of the Linplant, which the Hindoos eat as curry.
౧౨. అక్షరు s. n. wide అక్షరు.
౧౩. అక్షరువు s. n. vide అక్షరు. adj. (from s. అ a privative and s. కరు heavy) Light.
౧౪. అక్షరము &c. adj. Incomprehensible, imperceptible.

౧. అగ్నిపదు v. n. To be seized, or taken.
౨. అగ్నిము adj. Possible. ఇదివానికి అగ్నిము
lit. This is possible to him, he can do
this.
౩. అగ్నిలము adj. Intolerable, hard to be
borne, not to be endured అగ్నిలము v. n.
(from ౧. అగ్ని to become) To become in-
tolerable.
౪. అగ్నిలించు v. a. To surpass, to excel.
౫. అగ్ని s. n. (from s. అగ్ని) Fire. అగ్ని
కులు. or అగ్నిదాకు v. n. (from ౧. తగులు
or ౧. తాకు to touch) To be kindled
by fire; to be fatigued. అగ్నిపాపము s. n.
(from ౧. పాప a child) The son of Siva
and Parvati; the god of war, also called
Koomaraswamy.
౬. అగ్నించు v. a. 1. To commend or applaud.
2. to supplicate or pray.
౭. అగ్నివ adj. (from s. అగ్ని) Cheap, of
small value, easy to be had. వత్సకులుబి
య్యములు అగ్నివ అమ్ముతారు The
merchants sell rice very cheap. అగ్నివ
తీయు To buy at a cheap rate.
౮. అగ్ని s. n. 1. The element or god of
fire. 2. fire. 3. the plant called Ceylon
lead-wort, *Plumbago zelanica* 4. mark-
ing nut, the *simocarpus anacardium*.
అగ్నితలించు To kindle. అగ్నిజ్వాల
ల s. n. Flame. అగ్నిముల s. n. The
south-east point, over which the god
of fire is supposed to preside. అగ్ని
కణము s. n. (from s. కణ a particle)
A spark of fire. అగ్నిచిత్తు s. n. (from
౮. చిత్ one who collects) One who has

- taken and placed, or consecrated, a
sacrificial fire. అగ్నివామము s. n. 1.
Ceylon lead wort. 2. marking nut; see
అగ్ని - అగ్నిబీజము s. n. (from s. బీజ a
seed) Gold. అగ్నిమాంద్యము s. n. (from
s. మాంద్య dullness or extinction) Indi-
gestion; a morbid weakness of stomach.
అగ్నిలింగము s. n. (from s. లింగ an in-
dication or sign) Smoke. అగ్నిశీఖ s. n.
(from s. శీఖ) 1. Saffron. 2. a sort of
pot-herb. 3. a flower or dust of a ver-
milion colour. 4. minium or red lead. అ
గ్నిష్టోమము s. n. (from s. ష్టోమ an obla-
tion) A holy sacrifice or ceremony, in
which oblations are presented to the god
of fire. అగ్నిపహము s. n. (from s. పహ to
bear or suffer) A frog. అగ్నిపాత్రము
s. n. (from s. పాత్ర an oblation) 1. The
articles necessary for the daily fire sa-
crifice performed by Bramins. 2. fire. 3.
an oblation to fire. అగ్నిపాత్రుడు s. n.
1. The god of fire.
౯. అగ్నిము s. n. 1. The fore part; the
front. 2. a peak. 3. the point of a bird's
bill. 4. the end. 5. the beginning అగ్ని
ము &c. adj. 1. First. 2. chief, excellent,
eminent, principal. అగ్నిగణము &c. adj.
(from s. గణ that may be enumerated)
Estimable; conspicuous; commanding.
అగ్నిజన్మము s. n. (from s. జన్మ birth)
1. An elder brother. 2. a man of the sa-
cerdotal or braminal tribe. అగ్నిజాతు
s. n. (from s. జన్మ born) An elder brother.
అగ్నిధన్వము s. n. (from s. ధన్వ a

- bow) Indra, the regent of the sky, and king of angels. అగ్రహారము s. n. (from s. హృ to take or హార a necklace) 1. A village or street inhabited by brahmins only. 2. a superb necklace.
- స. అగ్రము &c. adj. (from s. అగ్ర) 1. First. 2. prior. 3. excellent.
- స. అగ్రముడు s. n. (from s. అగ్ర) An elder brother.
- స. అగ్రేపరుడు s. n. (from s. అగ్రే in the front and s. పర a mover; the person who moves first, or who walks in front) A chief; a commander of an army or party; a leader.
- స. అశుము s. n. 1. Sin. 2. passion. 3. pain.
- స. అశూయత్తము &c. adj. (from s. అశు sin and s. అయత్త ready). 1. Obstinate or stubborn. 2. inclined to mischief.
- స. అశూరము adj. Horrid, frightful, dreadful. అశూరించు v. n. 1. To grieve, to lament. 2. to be in alarm or agitation.
- త. అచేట adv. (from త. ఆ that, and త. చేట a place) There, in that place; it is opposed to ఇచేట here.
- స. అచేల s. n. (from s. అ a privative, and s. చేల moving) The earth.
- స. అచేలము s. n. (from s. అ a privative and s. చేల moving) A mountain.
- స. అచింత్యము &c. adj. (from s. అ a privative and s. చింత్య imaginable) Beyond inquiry; incomprehensible. s. n. The number formed by a unit, followed by thirty one cyphers, or other figures.
- స. అచిరద్యుతి s. n. (from s. అచిర tempo-

- rary, and s. ద్యుతి light) Lightning.
- స. అచేతనము &c. adj. Inanimate, stupid, insensible.
- త. అచ్చ adj. (from s. అచ్చ pure) Pure, real, unmixed. అచ్చతెలుగు s. n. pure Teloogoo. అచ్చగుండ్లపేరు s. n. (from త. గుండు a ball and త. పేరు a necklace) A necklace, composed of pearls and gold. అచ్చులు s. n. used only in the plural. (from త. అచ్చు men) Chosen men.
- త. అచ్చట adv. vide అచట.
- త. అచ్చన గాము s. n. A round ball, made of clay, tamarind stones, &c. used as a toy by children.
- త. అచ్చము or అచ్చముగా adv. an emphatic particle which denotes Personality, or individuality; as అచ్చము గారాజుపోయెను the King went personally, or himself. అచ్చముపాలుతానె ను he drank milk only.
- త. అచ్చర s. n. (from s. అపురసె) Any one of the అపుర పలు celestial nymphs, or courtesans.
- త. అచ్చరము s. n. Money given to make a bargain firm; earnest money.
- త. అచ్చికము s. n. Deficiency.
- త. అచ్చు v. n. 1. To be indebted; as నీకు నేను అచ్చినానా am I indebted to you? 2. to suffer loss; as ఆ గ్రామము కై నా యవరాంబినాను. I suffered a loss of 100 Pagodas, on account of that village. అచ్చివచ్చు. v. n. (from త. అచ్చి the past

participle of అచ్చు and *త. వచ్చు to come*)

To be advantageous, or prosperous.

అచ్చుదల or అచ్చుబాటు s. n. Debt incurred in a former existence.

త. అచ్చు s. n. 1. A weaver's reed. 2. a printing type. 3. a mould. అచ్చువేయు To print, to stamp. అచ్చువేసినయెద్దు A bull that is marked or stamped, allowed to wander at large, in commemoration of a deceased person, or as consecrated to the deity. అచ్చువెల్లము (from *త. వెల్లము Jaggory*) A stamped lump of Jaggory, used as a sweetmeat.

స. అచ్చు s. n. A vowel.

త. అచ్చునా adv. Agreeably.

త. అచ్చెరియము or *అచ్చెరువు* s. n. (from *స. ఆశ్చర్య*) Astonishment, surprise, wonder.

త. అచ్చో or *అచ్చోట* adv. (from *త. ఆ that* and *త. చో* or *చోటు place*) There, in that place. *vide* అచట.

స. అచ్చుకలము s. n. A bear.

స. అచ్చము &c. adj. Pure; clear; limpid; real. *vide* అచ్చు.

స. అచ్చోదము s. n. (from *స. అచ్చు pure* and *ఉద water*) The pleasure-tank or pool of *Cubera*, the god of riches, and regent of the northern point.

స. అచ్యుతాక్షజుడు s. n. (from *స. అచ్యుత imperishable*, viz. *Vishnoo*, the pervader and preserver, and *స. అక్షజి first born*) A name of *Balaráma*, the elder brother of *Vishnoo*, in his incarnation as *Krishna*.

స. అజి s. n. A she-goat.

స. అజిగరము s. n. A large snake. (*Boa constrictor*).

స. అజిగవము s. n. The name of the bow of *Siva*.

స. అజిము s. n. A he-goat. అజిమోద s. n. (from *స. మోద smell*) A medical drug, *Carum carui*.

స. అజిప్రము adv. Constantly, continually, always.

స. అజిజీవి s. n. (from *స. అజి a goat*, and *స. ఆజీవి subsisting*) A goat-herd.

స. అజితశత్రుడు s. n. (from *స. అజిత unborn* and *స. శత్రు an enemy*) 1. A person without enemies; an innocent man. 2. a name of *Dhurmarájah*.

స. అజితము &c. adj. Unconquered.

స. అజినము s. n. A hide, generally that of an antelope, used by religious persons.

స. అజిరము s. n. An open square, forming the centre of every native house; a court or yard.

స. అజుడు s. n. (from *స. అ a privative*, and *స. జి born*) 1. The Creator *Brumha*. 2. the Indian Cupid. 3. *Siva*. 4. *Vishnoo*. 5. that son of *Rughoo* who was the origin of the race in which *Ráma* was born.

స. అజేయము &c. adj. (from *స. అ a privative*, and *స. జేయ conquerable*) Impregnable, invincible.

స. అజ్ఞాతవాసము s. n. (from *స. అజ్ఞాత unknown*, and *స. వాస inhabiting*) The act of living incognito.

స. అజ్ఞానము s. n. (from *స. అ a privative*,

- and s. జ్ఞాన *knowledge*) 1. Ignorance. 2. a want or ignorance of religion.
5. అజ్ఞానము s. n. (from s. అ a privative and s. జ్ఞ *knowing*) An ignorant or illiterate man.
7. అట adv. There, in that place *vide* అచట
8. అట a particle (from the v. అను *to say*) It is said, or they say; as వాడువచ్చెనట It is said, or they say, he is come.
9. అటక s. n. A few boards are placed under the shelving roof of a native house, so as to form a flat ceiling over part of the room: the space between this flat ceiling and the shelving roof is used as a store-house, and is termed అటక.
10. అటకమామిడి s. n. The name of a plant.
11. అటకలి s. n. A preparation of green gram, and other substances, మలపాచి, chiefly for the purpose of washing the head, after it has been anointed with oil.
12. అటకాయించు v. a. 1. To hinder or prevent. 2. to arrest, to detain. 3. to molest. అటకాపు s. n. 1. Prevention. 2. detention. 3. molestation.
13. అటని s. n. The notched extremity of a bow.
14. అటమటించు or అటమరించు v. a. To deceive, cajole, or usurp, by plausible words or address.
15. అటవి s. n. A forest, a wilderness. *vide* అడవి.
16. అటకె s. n. A small earthen pot, with a large mouth.

17. అటు particle 1. There. 2. that. 3. so, as అటుపో go there. అటుతర్వాత after that. అటువంటి like that, such. అటుచేయి do so.
18. అటుకు s. n. *vide* అటక.
19. అటుకులు s. n. pl. Paddy, which, after having been scalded in the husk, is beaten and deprived of that covering, and becomes bruised or flattened rice; it is then eaten, generally without further preparation, but sometimes after being boiled.
20. అట్ట s. n. 1. The body. 2. the leather forming the sole of a sandal.
21. అట్టము s. n. 1. An upstairs house. 2. the upper part of a house. 3. an airy room on the top of the house.
22. అట్టహాసము s. n. (from s. అట్ట *much*, and s. హాస *laughter*) 1. The defiance or shout previously to battle. 2. affectation of superiority. అట్టహాసముచేయు v. a. To give oneself airs.
23. అట్టాలకము s. n. A house built over the fort gate; an upstairs house.
24. అట్టి adj. pron. Such.
25. అట్టు s. n. A particular kind of cake, baked on an iron plate.
26. అట్టు particle. This word is a corruption of అటు *that*, and when added to the indefinite relative participle in -టి, or to the past relative participle of the verb, expresses, 1. So that, so as. 2. as. 3. as if. ex. ఈమనిషి బ్రతికేట్టుమందు యీ Give medicine, *so that* this man may live, or *so as* to preserve his life. నీవు చెప్పినట్టు

నేనుచేసితిని. I did as thou saidst. వాడు అవతలపోయేటట్టు అగుపడ్డాడు. He appeared, as if he would go farther. అట్టే పోయెను a Teloogoo phrase (from T. అట్టు so, the emphatic ట, and T. పోవు to go) Literally it is gone thus; corresponding with the English phrase "never mind."

G. అట్టుపుట్టానవాలు s. n. A complete description of the origin, and existing condition or appearance, of any person, thing, or action.

T. అట్టులు adv. Thus. vide అట్టా.

T. అట్టువ s. n. vide అటక.

T. అట్టా adv. 1. Thus, in that manner. 2. so, in such a manner. అట్టాగు adv. (from T. అటు so, and T. గాగు manner) In that manner; in such a way. అట్టాగంటి or అట్టాటి adj. Such, alluding to something written or said before.

T. అద s. n. 1. A lump of tamarinds. 2. clotted hair. అదకట్టు v. n. To be clotted or entangled, as the hair.

T. అదకత్తు or అదకొత్తు s. n. The scissars used for cutting beetle nut.

T. అదచు v. n. To be reduced; to be humbled; to be depressed, or pressed down vide అదచు.

అదచు or అదచించు v. a. To reduce, to humble &c. అదకు (abstract noun) Humility; submission; modesty; politeness vide అదకు.

T. అదపము s. n. A beetle-nut pouch. అదప

కాదు s. n. (from T. కాదు an agent)

The person that carries his master's beetle-nut-pouch.

T. అదపలు s. n. An entangling, as of the hairs of the head. అదపలుకట్టు v. n. vide అదకట్టు.

T. అదరించు v. a. To discharge, or send forth.

T. అదరు v. n. To shine.

T. అదరు s. n. Heartfelt sorrow.

T. అదలు v. n. 1. To bawl; to weep; to cry loudly. 2. to be afraid.

T. అదలు s. n. Fear; terror.

TUD. అదవి s. n. (from S. అటవీ) A forest; a wilderness. అదవికండ. s. n. (from S. కండ a root) A large wild root, the *Tacca pinnatifida* అదవికుక్క s. n. (from TUD. కుక్క a dog) A wolf. అదవికోడి. s. n. (from TUD. కోడి a fowl) A jungle fowl. అదవిచెలుకు s. n. (from T. చెలుకు sugar-cane) Wild sugar cane. అదవిదున్న s. n. (from T. దున్న a buffalo) A wild buffalo. అదవిపంది s. n. (from T. పంది a hog) A wild hog, A wild boar. అదవి ప్రత్తిచెట్టు s. n. (from T. ప్రత్తిచెట్టు the cotton tree) The wild cotton tree, *Hibiscus vitifolius*. అదవిమనికపట్టు s. n. (from T. మనికపట్టు a habitation) An anchorite, a hermit. అదవిమల్లతీ s. n. *Nerium antidysentericum* అదవిమామెన s. n. A sort of plant called also అటకమామిడి ప్లక. అదవి మొల్లతీ s. n. (from T. మొల్లతీ jasmine) A kind of jasmine, (*J. Auriculatum*).

G. అదావుడి s. n. An alarm or disturbance

excited by a hostile or predatory incursion.

౧. అడిచిపడు v. n. To hop; to jump with a quick motion; as మిడుత అడిచిపడుతున్నది the grass-hopper is hopping.

౨. అడికము s. n. A scymitar.

౩. అడిమె s. n. A bond-man; a slave; slavery.

౪. అడియాలము s. n. 1. A mark; a token by which any thing is known. 2. any symbol used as a signature by those who cannot write their names.

౫. అడివి s. n. *vide* అడవి.

౬. అడిపాట s. n. The obtaining goods from a trades-man, in order to sell them; the business of a broker.

౭. అడుకు v. a. To range; to pile up.

౮. అడుకులు s. n. *Vide* అటుకులు.

౯. అడుగు s. n. 1. A foot-step. 2. the mark or measure of a foot. 3. the foot or bottom of any thing. 4. a foot. అడుగంటు v. a. (from *౧. అంటు to touch*) 1. To fall to the bottom; to subside. 2. to be burned as rice at the bottom of a pot. అడుగడుగున adv. 1. Step by step. 2. ever and anon, from time to time అడుగడుక్కు adv. Frequently; often. అడుగంటునోయి v. a. To put close to the root. అడుగుతోపెళ్ల గించు v. a. To pull up by the root.

౧౦. అడుగు v. a. To ask; to question; to demand. అడిగించు v. caus. To cause to ask &c. ౧౧. అడుక్కును (from *౧. కొను to buy*) To beg; to entreat.

౧౨. అడుచు v. a. To beat; to strike.

౧. అడుసు s. n. Mire; mud.

౨. అడ్డ s. n. A measure, equal to two maunikas.

౩. అడ్డంకి s. n. 1. Delay. 2. hinderance; prevention; obstacle. *vide* అడ్డము.

౪. అడ్డకట్ట s. n. (from *౧. అడ్డము across* and *౨. కట్ట a bank*) A dam, to shut up or confine water.

౫. అడ్డకమ్మి s. n. The upper part of a door frame, carved in an elegant manner.

౬. అడ్డగించు v. a. To stop; to hinder from progressive motion or action; to prevent; to arrest.

౭. అడ్డనము s. n. A shield; a buckler.

౮. అడ్డపడు v. n. (from *౧. అడ్డము across* and *౨. పడు to fall*) 1. To obstruct, to impede, to block up. 2. to interfere; to secure.

౯. అడ్డబాస s. n. A nose ornament, or ring.

౧౦. అడ్డము s. n. 1. Any thing transverse, or in a cross direction. 2. obstacle, impediment, opposition. 3. a security, a pledge. అడ్డమువచ్చు v. n. To oppose; to front. అడ్డమువేండు v. n. 1. To be in the way. 2. to be security for another. అడ్డముపెట్టు v. a. 1. To put in the way. 2. to mortgage, to pledge అడ్డవాట్లు s. n. pl. Impediments, obstacles. అడ్డవాట్లు వేయు 1. To throw impediments in the way. 2. to oppose in argument.

౧౧. అడ్డపరము v. n. (from *౧. అడుపరా*) *Justicia adhatoda & gandarussa.*

౧౨. అడ్డపాళ్లు s. n. plu. Dice.

౧౩. అడ్డి s. n. 1. Delay. 2. opposition.

౧౪. అడ్డగలు s. n. plu. A gold necklace.

- T. అడ్డీ s. n. A deposit.
- T. అడ్డు s. n. 1. Any thing that affords concealment. 2. any thing used to exclude cold or heat. 3. a cover.
- T. అడ్డుగ s. n. Half of a fanam.
- T. అణకట్ట s. n. An annicut or dam. *vide* అడ్డకట్ట.
- S. అణకుడు s. n. (from s. root అణ్ to make a noise) A base, vile, or worthless man.
- T. అణకారు v. n. To be extinguished.
- T. అణకు v. n. 1. To be pressed down. 2. to be humbled, subdued, reduced, depressed, repressed, suppressed, allayed, abated, or appeased. అణకించు or అణకు v. a. 1. To press down. 2. to humble, subdue, reduce, depress, repress, suppress, allay, abate, or appease. అణకువ s. n. 1. Modesty. 2. politeness, civility. 3. submission, humility. అణకకట్టు v. a. (from T. కట్టు to beat) To reduce, to suppress, to subdue, to restrain, to annihilate. అహంకారమణకనది. Pride is humbled. గాలి అణకనది. The wind is abated. ఆకలి అణకనది. Hunger is allayed. కోపము అణకబెట్టెను He repressed his anger. అణకబెట్టు v. a. (from T. పెట్టు to throw) To suppress or conceal unlawfully.
- T. అణ్ s. n. An ana, the sixteenth part of a rupee.
- S. అణిమ s. n. (from s. అణు *anatom*) The power of assuming an imperceptible

form; one of the eight supernatural faculties.

- T. అణుకువ s. n. అణుకు v. a. *Vide* అణకు.
- S. అణువు s. n. An atom; so small a particle as cannot be divided; any thing extremely small.
- T. అతగాడు, అతడు, అతను pro. He. These words are used in speaking honorifically of equals, of the third person.
- S. అతర్క్రణము s. n. Transgression; an act of wickedness; an offence.
- S. అతలకుతలము s. n. 1. A disorganized or confused state. 2. a tumultuous disturbance or noise. 3. a jolting.
- S. అతలము s. n. Hell; the region which is supposed to be below the earth.
- S. అతసి s. n. The lin plant; *vide* అగసెటటు.
- S. అతి A Sanscrit particle, which prefixed to words adopted from that language, marks excess. Very; much; beyond.
- S. అతిక్రమము s. n. A transgression; the violation of a law or command.
- S. అతిక్రమించు v. a. 1. To pass over or beyond. 2. to surpass, to excel. 3. to transgress; to infringe v. n. To elapse.
- S. అతిక్రమిల్లు v. n. 1. To pass away. 2. to be too late.
- S. అతిథి s. n. A guest; one who is entertained at the house of another; a stranger that comes to the house of another for food. అతిథిపూజి చేయు To entertain, lit. to worship, guests. అతిథి క్రియ s. n. (from s. క్రియా *an act*) Hospitality.

౧. అతిమధురము &c. adj. (from s. అతి excess and s. మధుర delicious) Very delicious or delicate; affording delight; grateful to the sense or mind. s. n. Licorice.
౨. అతిమాత్రము &c. adj. (from s. అతి excess and s. మాత్ర a measure) Immoderate; exceeding, excessive.
౩. అతిముక్తము s. n. A kind of creeper; the *Gartnera racemosa*, or *Banisteria bengalensis*.
౪. అతిరథుడు s. n. (from s. అతి excess and s. రథ a car) A hero mounted in a car, who effectually combats the enemy, even after his driver is wounded or killed.
౫. అతిరసము s. n. (from s. అతి excess and s. రస taste) A sweet cake made from a mixture of rice-flour, sugar &c.
౬. అతిర్షము &c. adj. Exceeding; excessive.
౭. అతివ s. n. A woman.
౮. అతివాసము s. n. The fast observed on the day preceding the ceremony, in which *pindums* or oblations are offered by the Hindoos to the manes of their ancestors.
౯. అతివృష్టి s. n. (from s. అతి excess and s. వృష్టి rain) Excess of rain.
౧౦. అతివేలము &c. adj. (from s. అతి excess and s. వేల a boundary) Without limit, much; excessive.
౧౧. అతిశయము &c. adj. 1. Wonderful; marvellous, extraordinary. 2. excellent. 3. uncommon, excessive.
౧౨. అతిసారము s. n. (from s. అతి excess

- and s. సార a flowing) A flux or *diarrhoea*. అతిసారమెత్తు v. n. To have a flux, or *diarrhoea*.
౧౩. అతీంద్రియము &c. adj. (from s. అతి beyond and s. ఇంద్రియ the senses) Imperceptible.
౧౪. అతీత క్రియ s. n. (from s. అతీత past and s. క్రియ the action) The past tense; the action finished or ended.
౧౫. అతీతము &c. adj. Past; gone.
౧౬. అతుకు v. n. To be joined, fastened, united, or soldered; to cling together. v. a. To join, fasten, unite, or solder together. అతికించు v. caus. has the same meaning as అతుకు in its active sense. అతుకు s. n. 1. Junction 2. a patch; a piece sewed upon a cloth, to cover a hole; a joint in a plank &c.
౧౭. అతులము &c. adj. Unparalleled, unprecedented.
౧౮. అత్త s. n. 1. A mother-in-law. 2. a maternal uncle's wife. 3. a paternal aunt. This last is termed properly మేనత్త అత్తమామలు s. n. plu. (a compound of అత్త and మామ a father-in-law) 1. The father and mother-in-law. 2. a maternal uncle and his wife.
౧౯. అత్తము s. n. A bunch of plantain fruit.
౨౦. అత్తరు s. n. (from A عطر) Perfume, fragrance; essence, ottar (of rose &c.)
౨౧. అత్తటి adv. (from ౧. అ that, and ౨. తి time) At that time, then.
౨౨. అర్తిక s. n. in theatrical language, An elder sister.

- t. అద్రిక్రాసు s. n. (from t. క్రాసు a tree) The glomerous fig tree, *ficus glomerata*.
- s. అత్యంతము &c. adj. (from s. అతి excess and s. అంత the end) Excessive. adv. Very, exceedingly.
- s. అత్యయము s. n. 1. Death. 2. distress. 3. transgression.
- s. అత్యర్థము &c. adj. Excessive.
- s. అత్రి s. n. *Atri*, one of the seven sages, or principal stars in *ursa major*.
- tud. అదంతరము or అదంత్రము s. n. The want of free agency; entire dependence upon another; the being exclusively under another's directions.
- tud. అదనము adj. (from s. అధిక) Much; great in quantity; extra.
- t. అదను s. n. An opportunity; a critical point of time; a juncture. అదనుపవచ్చి వాడు he came *a propos*.
- g. అదభు s. n. This word is derived from the arabic word *أدب*, and in Teloogoo denotes, Respect; politeness; awe. అదభుంచు To keep in awe.
- s. అదభుము &c. adj. 1. Many; consisting of a great number. 2. much, large in quantity.
- g. అదమాంచు v. a. To frighten; to terrify.
- t. అదరు v. n. To tremble; to shake; to palpitate; to start. అదరు s. n. Trembling; shaking. అదరుడదరు s. n. Fear and trembling. అదరుగుండె s. n. (from t. గుండె a heart) 1. A coward. 2. ha-
- bitual timidity; pusillanimity. అదరిపాటు s. n. A sudden twitch or start.
- t. అదరించు or అదల్పు v. a. To menace, threaten, or intimidate.
- g. అదాటు adv. 1. By chance, by accident. 2. suddenly. 3. unexpectedly.
- t. అది pro. 1. She. 2. it. 3. that. This is the remote demonstrative pronoun of the third person singular, in the feminine and neuter genders, from the masc. వాడు - అది మొదలు. Since that, from that. అదివరకు. Until then, as far as that. అది కాక adv. (from t. కాక the negative verbal participle of అవు to become) Besides that, except that.
- t. అదిగో interj. Look there! Lo! behold! adv. Yonder. This word is used when we direct the eye to an object in view.
- s. అదితి s. n. *Aditee*, the mother of the gods, the daughter of *Dutcha*. అదితినందనులు s. n. plu. (from s. నందన a son) Gods or deities, so called, because they are born of *Aditee*.
- t. అదుకు v. or s. n. *vide* అడుకు.
- t. అదుగో adv. *vide* అదిగో.
- t. అదుము v. a. To press; to compress.
- t. అదుగు v. n. *vide* అదరు - అదుగుపేటు A kind of native petard, used as a fire-work.
- s. అదృక్తు adj. (from s. అ a privative and s. దృశ్య sight) Blind.
- s. అదృష్టము s. n. (from s. అ a privative and s. దృష్ట seen) 1. Fortune; luck. 2. fate. 3. casual. and unseen danger (as

from conflagration &c.) దురదృష్టము
Bad luck. అదృష్టహీనము &c. adj. Un-
fortunate. అదృష్టమువచ్చు or అదృష్ట
ముకలుగు To become fortunate. అదృ
ష్టశాలి A fortunate person.

రుద. అర్థ adj. (from s. అర్థ half) Half. అర్థ
మ రేయి s. n. (from r. రేయి night)
Midnight.

రుద. అర్థము s. n. (from s. అర్థ a mirror) A
mirror; a looking glass. అర్థములోకా
నవచ్చు To be represented in a mirror.

ర. అర్దు v. a. 1. To stain, to colour, to die.
2. to dip. అర్దుచు v. caus. To cause to
stain &c. అర్దుకము s. n. Tincture; co-
lour; die.

ర. అద్దె s. n. Hire; rent. అద్దెకుయిచ్చు To
let out. అద్దెకుతీసుకొను. To hire. అద్దె
యిల్లు A rented house.

s. అద్భుతము s. n. Wonder; surprize.
adj. Wonderful; surprizing; excellent.

s. అద్రి s. n. A mountain. అద్రిరాజు s. n.
(from s. రాజు a king) The snowy
mountains in the north of India.

s. అధమము &c. adj. Inferior; low; vile;
base. adv. At least.

s. అధమర్ణుడు s. n. (from s. అధమ inferior
and s. ఋణ debt) A debtor. ఉత్తమ
ర్ణుడు A creditor.

s. అధరము &c. adj. That which is below
or underneath. s. n. The underlip.

s. అధర్మము s. n. (from s. అ privative and
s. ధర్మ justice) 1. Injustice. 2. want of
charity. 3. unrighteousness. 4. all beha-
viour contrary to the *Sruti* and *Smriti*,

or oral and written institutes.

s. అథవా adv. (from s. అథ down and s. వా
or) Otherwise.

s. అధి A Sanscrit particle, which, prefixed
to words adopted from that language, ex-
presses excess or superiority in rank, place,
or degree.

s. అధికము &c. adj. Much; excessive;
extra; superior; great.

s. అధికరణము s. n. in logic, The conti-
nent; that which contains or compre-
hends any thing. in grammar, The loca-
tive case.

s. అధికారము s. n. (from s. particle అధి
superiority and s. కార making) 1. The
Government, or ruling power. 2. autho-
rity; power. 3. a right to property. 4. an
employment. 5. a chapter. అధికారమి
చ్చు To entrust with power; to autho-
rize, or empower. అధికారముచేయు
To exercise power; to be in a powerful
situation. అధికారముచెల్లు or పాడు Pow-
er to be current, or to extend to. అధికారి
s. n. 1. A Governor. 2. one invested with
authority or power; a public officer. 3.
the rightful owner of a thing.

s. అధివృత్త s. n. 1. Table-land. 2. land upon
a mountain.

s. అధినన్నక s. n. A girl under eleven years
of age.

s. అధిపతి s. n. (from s. particle అధి and s.
పతి a master) 1. A Governor; a ruler;
a king; a sovereign. 2. an owner or
master.

- s. అధిపతి ము s. n. 1. A monkey or ape. 2. the black cuckow. 3. a large black fly. 4. a black beetle.
- s. అధిపుడు s. n. (from s. particle అధి and s. v. పా to preserve) 1. A sovereign; a supreme ruler; a lord. 2. an owner or master.
- s. అధిరోహణి s. n. (from s. particle అధి and s. v. రుహ to ascend) A ladder.
- s. అధివాసము s. n. (from s. particle అధి and s. v. వస to dwell) A house; an abode.
- s. అధివిన్న s. n. The elder or superior wife; a woman whose husband has married a second wife.
- s. అధి శ్రయణి (from s. particle అధి and s. శ్రీ to cook) A furnace, fire place, or hearth.
- s. అధిష్ఠించు v. n. To be contained. అధిష్ఠానము s. n. 1. A town. 2. that which contains or comprehends any thing. అధిష్ఠానదేవత s. n. The deity presiding over any thing; as విద్యాధిష్ఠానదేవత. The deity presiding over learning.
- s. అధీనము &c. adj. Subject to, dependent on s. n. 1. Possession or charge. 2. power.
- s. అధీరము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ధీర brave) Cowardly; confused.
- s. అధైర్యము s. n. Cowardice; unsteadiness.
- s. అధోభువనము s. n. (from s. అధో below, and s. భువన the world) The subterraneous world; hell.
- s. అధోక్షుడు s. n. The God Vishnoo.
- s. అధ్యయనము s. n. Reading; study. This is generally applied to the study of the Védas, or of the arts and sciences, in Sanscrit. అధ్యయనము చేయు. To study the Védas.
- s. అధ్యవసాయము s. n. Perseverance; constancy in progress.
- s. అధ్యక్షము &c. adj. (from s. particle అధి and s. అక్షి an eye) Perceptible.
- s. అధ్యక్షుడు s. n. (from s. particle అధి and s. అక్షి an eye) 1. An overseer; a superintendent. 2. a chief; a grandee.
- s. అధ్యాపకుడు s. n. A teacher of the Védas.
- s. అధ్యాపించు v. a. To teach the Védas.
- s. అధ్యాయము s. n. A chapter; a section; a lecture.
- s. అధ్యాహారము s. n. 1. Argument, reasoning. 2. a word not expressed but understood.
- s. అధ్వ s. n. A road, way, path, or route.
- s. అధ్వసుడు s. n. (from s. అధ్వ a road and s. గమ to go) A traveller.
- s. అధ్వరము s. n. The holy sacrifice, or solemn ceremony, performed by brahmins; in which a he goat is killed, and a particular part of the inside fat, being offered to the deity, is eaten by them.
- s. అధ్వర్యుడు s. n. (from s. అధ్వర) The reciter of the Yujoor Veda, at the sacrifice abovementioned.
- s. అధ్వన్నము adj. Bad; corrupt; spoiled.
- s. అనంకము s. n. (from s. అ a privative

- and s. అంక the body) 1. The sky; the atmosphere. 2. the mind or heart.
- s. అనంకుడు s. n. The god of love; *lit.* he who has no body.
- s. అనంత s. n. (from s. అ a privative and s. అంత the end) The earth.
- s. అనంతము s. n. 1. The sky; the air. 2. a unit followed by thirty cyphers or other figures
- s. అనంతము &c. adj. Endless; eternal; infinite. అనంతవిజయము s. n. (from s. విజయ victory) The name of the conch or shell of *Dharmarāja*, in the *Mahābhārat*.
- s. అనంతశయనము s. n. The name of a city in the province of Malabar.
- s. అనంతశయనుడు s. n. (from s. అనంత the chief of serpents, and s. శయన a bed) The god whose couch is the king of serpents, *Vishnoo*.
- s. అనంతము s. n. The infinite Being. *Vishnoo*.
- t. అనగట్టు s. n. A dam. *vide* అద్దకట్ట and అణకట్ట.
- t. అనఁగా adv. (from t. అను to say, and t. కా the infinitive of అవు to become) 1. When it is said. 2. to wit; namely; videlicet. సంధిఅనఁగానేమి *lit.* When *Sundhi* is said, what is it? What is the meaning of *Sundhi*. అనఁగాఅనఁగాక రాజులఁడు There was a certain king.
- t. అనఁగవనఁగు v. n. To have playful or amorous dalliance together.
- s. అనఁము &c. adj. (from s. అ a priva-
- tive and s. అను sin) Innocent; pure.
- t. అనఁటిచెట్టు s. n. *vide* అంఁటిచెట్టు.
- s. అనఁదృహము s. n. A bull or ox.
- s. అనఁదృహి s. n. A cow.
- tud. అనఁద s. n. *vide* s. అనఁద.
- tud. అనఁయము adv. (from s. అనిశ always) Always; eternally; continually.
- t. అనఁరులు s. n. plu. The vitals; the parts essential to life.
- s. అనర్థము &c. adj. (from s. అ a privative and s. అర్థ a bar) *lit.* without opposition. 1. Fluent; voluble. 2. abundant.
- s. అనర్థము &c. adj. (from s. అ a privative and s. అర్థ signification, utility) Nonsensical; useless; to no purpose.
- s. అనర్థము s. n. (from s. అ and s. అర్థ prosperity) Calamity; distress; danger.
- s. అనలము s. n. Fire. అనలఁడు The god of fire.
- t. అనఁటిల్లు v. n. Rice, or other grain, after it is boiled, and separated from the water, to settle, dry, and cool a little, so as to be fit for eating.
- s. అనఁధానత s. n. (from s. అ a privative and s. అవధానతా attention) Inadvertence; mistake.
- s. అనఁవరతము &c. adj. Continual; eternal; frequent. adv. Frequently.
- s. అనఁసూయ s. n. *Unusooya*, the wife of the great sage *Atri*.
- s. అనఁకారి adj. (from s. అ a privative and s. అకార form) Ugly; deformed.
- s. అనఁకతము &c. adj. (from s. అ a priva-

- tive and s. అగత *returned*) Not returned; not received; not arrived s. n. The future.
- s. అనాచారము s. n. (from s. అ a privative and s. ఆచార q. v.) 1. Irreligion. 2. rusticity; incivility. 3. uncleanness. 4. anything contrary to religious custom, or to established morals.
- s. అనాదరణ or అనాదరము s. n. (from s. అ a privative and s. ఆదరణ & ఆదర *respect*) Inattention; disrespect; disregard; incivility.
- s. అనాది adj. Without beginning; eternal.
- s. అనాథ s. n. (from s. అ a privative and s. నాథ a master) 1. A poor helpless wretch; a vagabond; used as a term of slight or contempt. 2. a widow. అనాథనాథుడు The protector of the helpless, God.
- s. అనామకుడు or అనామధేయుడు s. n. (from s. అ a privative and s. నామ & నామధేయ a name) 1. An anonymous person; one who has no name. 2. a man of no consequence.
- s. అనామయము s. n. (from s. అ a privative and s. ఆమయ disease) Health; salubrity; welfare.
- s. అనామిక s. n. (from s. అ a privative and s. నామ a name) The finger next to the little one.
- s. అనారతము & c. adj. Continual, eternal; frequent. adv. Frequently.
- s. అనావృష్టి s. n. (from s. అ a privative and s. ఆవృష్టి rain) A failure of rain; a drought.
- s. అనాపపండు s. n. A pine apple.
- s. అనాపాతము s. n. (from s. అ a privative and s. ఆపాత *beaten*) 1. A new unbleached cloth. 2. the heart; a vital part.
- t. అని s. n. Battle; war; fight.
- t. అని The past verbal participle of the v. అను to say. This word is of very frequent occurrence in Teloogoo. When the speaker states what another has said, he does not, as in English, use the infinitive mood, but repeats the words of the original speaker, adding అని; thus, *he told me to write* would, in Teloogoo, he rendered నన్ను వ్రాయమని చెప్పెను viz. నన్ను me వ్రాయుము write thou అని having said చెప్పెను he told. అని is used, in the same manner, when we address, to a second person, orders to be delivered to a third; as పంపించెమని చెప్పు Tell to send. lit. send thou, having said, tell.
- t. అనిపించు v. caus. (from t. అను to say) 1. To cause to say. 2. to cause to give out, or pretend. అనిపించుకొను lit. to cause to say for one's own advantage. 1. To be called, to obtain the name of. 2. to pass for. ఆరాజుదొడ్డవాడని పిండుచుకొనెను That king was called a great man. అమందుడువిద్యంసుడని పిండుచుకొనెను That fool passed for a learned man.
- s. అనిమిషము s. n. (from s. అ a privative and s. నిమిష a twinkling) A fish.
- s. అనిమములు or అనిమేములు s. n. plu. The Deities, or gods.
- s. అనిగర్భుడు s. n. The son of the god of love, and husband of Oosha.

- s. అనిష్టకరు s. n. The incomprehensible; one of the names of the supreme Being.
- s. అనిలుడు s. n. The god of wind. In the plural, this word denotes a set of divinities, also called *vusoos*, who are eight in number.
- s. అనితము adv. Always; constantly. adj. Constant, eternal.
- s. అనిష్టము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ఇష్ట *desired*) Hated; disagreeable; injurious; ominous of ill.
- s. అనీకము s. n. 1. An army, a force. 2. war; battle.
- s. అనీకని s. n. (from s. అనీక *battle*) 1. An army, a force. 2. an army consisting of 2,187 elephants, 2,187 chariots 6,561 cavalry, and 10,935 infantry.
- s. అను A Sanserit particle, prefixed to words, and denoting. 1. After. 2. like. 3. under. 4. along. 5. with. 6. in part of. 7. every, each. 8. near to. 9. in regard to. 10. to. 11. orderly, methodically.
- r. అను v. a. 1. To say, to tell. 2. to call names. అనుకొను *lit.* to say for one's own advantage, To say to oneself. మాటలను (from మాట *a word*) To abuse. *vide* అనఁగా - అని - అనిపించు.
- s. అనుకంప s. n. Clemency, mercy; tenderness; kindness; compassion.
- s. అనుకము &c. adj. Lustful, lewd, amorous.
- r. అనుకు adj. Of a consistence like batter, nearly liquid, but not transparent.

- s. అనుకూలము &c. adj. 1. Favorable. 2. salubrious. ఈ దేశము నాకు అనుకూలము. This country is salubrious to me.
- s. అనుకూలము s. n. 1. Consent. 2. favor. 3. aid. 4. protection. 5. amity; the being on good terms with another. 6. convenience. 7. interest. 8. success. 9. procuring, obtaining. నాకు యింకా రూపాయలు అనుకూలము - కా or పడ లేదు I have not yet obtained the money. ఈ పని సేపు అనుకూలమవునా Will this business succeed with you? అతనికి మిక్కిలి రాజు యొక్క అనుకూలము కద్దు He has great interest with the king. అనుకూలశత్రుత్వము. False friendship, concealed enmity. అనుకూలము చేయు To assist; to favor; to espouse one's cause. అనుకూలపడు or అవు To conduce, to contribute, to have good success; to be reconciled as వారు అనుకూలపడ్డారు or అనుకూలమయినారు They are reconciled or made friends. అనుకూలపఱచుకొను To reconcile others; to ingratiate oneself, as పైనికులననుకూలపఱచుకొని రాజ్యమున పహరించయత్నము చేసెను. Having ingratiated himself with the soldiers, he attempted to usurp the crown. అనుకూలించు. v. n. 1. To consent. 2. to favor. 3. to be on good terms with another.
- s. అనుక్రమణిక s. n. (from s. ప్రిక *arrangement*) A method, mode.
- s. అనుక్రమశము s. n. Clemency; mercy; tenderness; compassion.

- s. అనుగమనము s. n. (from s. particle అను and s. గమన *going*) *lit. going with*. A woman's burning herself, on the same funeral pile with the dead body of her husband
- TUD. అనుఁడు s. n. A friend.
- s. అనుగుణము &c. adj. Suitable, consistent; conformable.
- s. అనుగ్రహము s. n. 1. Favor; regard. 2. kindness; benignity. 3. indulgence. అనుగ్రహమువడయు To gain favor. అనుగ్రహించు. v. a. To grant a favor; to shew mercy; to favor.
- s. అనుచేరుఁడు s. n. (from s. particle అను and s. చేర *going*) A follower; an attendant; a servant; a companion.
- s. అనుచితము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ఉచిత *fit or proper*) Improper.
- T. అనుచు v. a. 1. To send; to dispatch. 2. in books, To cause to make.
- s. అనుజీవి s. n. (from s. particle అను and s. జీవి *who lives*) A servant.
- s. అనుజుఁడు s. n. (from s. particle అను and s. జు *born*) A younger brother.
- s. అనుజ్ఞ s. n. 1. Permission; leave. 2. command, or order. అనుజ్ఞ-పుచ్చుకొను or తీసుకొను To take leave. అనుజ్ఞయుచ్చు To give leave. అనుజ్ఞచేయు To order.
- s. అనుతర్పణము s. n. (from s. particle అను and s. తర్పణ *thirst*) 1. A vessel from which spirituous liquor is drunk. 2. a distribution of spirituous liquor.
- s. అనుతాపము s. n. (from s. particle అను and s. తాప *to burn*) Distress in consequence of some thing done; remorse; repentance. అనుతాపముపొందు v. n. To repent.
- s. అనుత్తమము adj. (from s. అ a privative, and s. ఉత్తమ *best*) Peerless, most excellent, chief.
- s. అనుదినము adv. Daily.
- s. అనునయము s. n. 1. An apology. 2. condolence. 3. consolation అనునయించు v. a. 1. To condole, to comfort, to console. 2. to apologize.
- T. అనుపకాయ s. n. The pod of a certain bean, *vide* అనుము.
- s. అనుపవృత్తి s. n. 1. Want of success. 2. a pretext, an excuse. 3. inconvenience. అనుపవృత్తులుచెప్పు To make excuses or pretexts.
- s. అనుపమ s. n. The female of the elephant at the south west point.
- s. అనుపమము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. ఉపమా *resemblance*) Incomparable, unrivalled, unparallelled.
- s. అనుపానము s. n. (from s. particle అను and s. పాన *a beverage*) Any liquid used as a vehicle for medicine, to disguise its appearance or taste. అనుపానము-కూర్చు or చేయు To mix medicine in any liquid.
- T. అనువు v. a. *vide* అంపు.
- T. అమపు s. n. 1. A toll. 2. a tax. 3. customs payable at ferries or passes, or on merchandize exported or imported. 4. ambuscade, ambush.

- s. అనుబంధకము s. n. Hiccough.
- s. అనుబంధము s. n. 1. in grammar, An affix or augment. 2. an indicatory letter not sounded. అనుబంధ క్రియ. *An auxiliary verb*. 3. connexion, alliance, union, affinity.
- s. అనుబింబించు v. n. (from s. particle అను and s. బింబ *the sun or moon's disk*) To throw back, or reflect light, as a mirror, or water.
- s. అనుభవము s. n. (from s. particle అను and s. భవ *being*) 1. Experience; frequent trial; knowledge acquired by practice. 2. experiment. 3. enjoyment. 4. suffering. 5. carnal connexion. నర కాసుభవము The suffering of hell. సుఖానుభవము The enjoyment of happiness. దుఃఖానుభవము The suffering of affliction, pain, or grief. అనుభవించు v. a. 1. To experience; to know by practice. 2. to enjoy. 3. to suffer. 4. to copulate. పాపఫలమనుభవించు To suffer the consequence of sin; to be punished for one's transgressions. పుణ్యఫలమనుభవించు To enjoy the reward of virtue. అనుభవముచేసుకొను To experience or enjoy. త్రీననుభవించు To have carnal connexion with a woman.
- s. అనుభోగము s. n. (from s. particle అను and s. భోగ *enjoyment*) 1. Enjoyment. 2. copulation. అనుభోగించు v. a. 1. To enjoy. 2. to copulate.
- s. అనుమతి s. n. (from s. particle అను and s. మతి *the mind*) 1. Order. 2. con-

- sent. 3. permission. 4. the fifteenth day of the moon's age, when she rises a little less than full. అనుమతించు v. a. To consent, to agree.
- s. అనుమానము s. n. (from s. particle అను and s. మాన *a measure*) 1. Inference. 2. conjecture; doubt; surmise. 3. suspicion. 4. hesitation. దైవము ప్రత్యక్షముగాదు - అనుమానముచేత తెలియవలసినది The deity is not obvious to sight, he must be known by inference. అనుమానపడు To doubt, hesitate, suspect. ఒకరినికలసి అనుమానముతోచు To entertain suspicion of another.
- r. అనుము s. n. The plant producing. అనుములు s. n. plu. A kind of bean. *Dolichos Lablab*.
- s. అనుమోదించు v. n. To consent, to agree, to approve.
- s. అనుమోక్షము s. n. A question, an interrogation.
- s. అనురక్తము &c. adj. Beloved.
- s. అనురక్తి or అనురాగము s. n. Attachment, regard, love, affection, tenderness.
- s. అనురూపము &c. adj. 1. Like. 2. fit, suitable.
- s. అనులాపము s. n. (from s. particle అను and s. లాప *talking*) Tautology. అనులాపించు To repeat the same words, over and over again.
- s. అనురేపనము s. n. 1. The rubbing ground 'sandal' wood on the body.
- s. అనువత్సానము s. n. Conformity; the act of following. అనువత్సానము v. a. 1.

- 'To conform to; to observe; to adhere. 2. in grammar, To be implied or understood, not expressed; as సమాపకబ్ధి క్షద్రననువతింపుచున్నది the compound word is here understood.
- r. అనువు adj. 1. Convenient; proper. 2. arranged; well made. 3. delicious; delicate.
- s. అనుష్ఠానము s. n. 1. The act of making. 2. conduct. 3. the observance of prayer. అనుష్ఠానముతప్పక Without failing in the performance of prayer. అనుష్ఠించు To make; to observe.
- s. అనుసంధించు v. a. To fix; to join together. v. n. To meet, to come together.
- s. అనుసరణ or అనుసరణము s. n. (from s. particle అను and s. సరణ going) 1. The act of following or observing. 2. assiduity, attachment, or servility to the great. అనుసరించు v. a. 1. To follow, to adhere to. 2. to observe, to imitate. 3. to wait on, or make court to any great personage.
- s. అనుస్వార or అనుస్వారము s. n. The nasal character (०)
- s. అనూకము s. n. 1. A former birth, or state of existence. 2. race, family.
- s. అనూచానుడు s. n. A man of the greatest learning; one who is conversant with the *Vēdas*, and six *Vēdangas*.
- s. అనూపము s. n. A country or spot abounding in swamps.
- s. అనూరాధ s. n. The name of the seventeenth lunar mansion.
- s. అనూరుడు s. n. (from s. అ a privative and s. ఊరు *the thigh*) The charioteer of the sun.
- s. అన్యతము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ఋత *truth*) False. s. n. A falsehood, a lie.
- s. అనేకపము s. n. (from s. అనేక *many* and s. పా *to drink*) An elephant, because it drinks with both its mouth and trunk.
- s. అనేకము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ఏక *one*) Many, several.
- s. అనేకమూఁకుడు s. n. (from s. particle అ, here implying *similarity*, ఏడ *deaf*, and మూక *dumb*) A person who is both deaf and dumb.
- s. అనౌకహము s. n. A tree.
- r. అన్య s. n. An elder brother. This word is often used to call any one, in a familiar manner; as in English we say *friend! I say!* &c. also as an interjection, denoting surprise. అన్య డమ్మలు Brothers. i. e. both elder and younger brothers.
- r. అన్యన్య interj. denoting Surprise.
- s. అన్యము s. n. (from s. v. అడ్ to eat) Boiled rice; food. అన్యముపెట్టు v. a. To give rice or food. అన్యమువండు To dress victuals. అన్యవస్త్రము Food and raiment. అనౌకహములు Meat and drink. అన్యవూణి s. n. (from s. వూణి *filling*) The wife of the god *Viśvēśwara* at Causy, or Benares. అన్య ప్రాశన s. n. (from s. ప్రాశన *eating*) The ceremony of giving solid food to a child for

the first time, generally performed in the sixth month of it's age.

T. అన్ని adj. pro. collective, in the neuter gender. 1. All. 2. so many. అన్నాళ్లు So many days, a contraction of అన్ని, and the plural of నాడు a day.

T. అన్నింటిందికాదు s. n. (from T. అన్ని all, and T. తిందికాదు an eater) The god of fire, so called, because he consumes every thing that he touches.

T. అన్న or అన్నవ s. n. A woman.

UD. అన్నవ adj. (from s. అణు an atom) Very minute, very small.

T. అన్నపు s. n. vide అన్న.

s. అన్యథా adv. Otherwise; on the contrary.

s. అన్యము &c. adj. Other, different, foreign.

s. అన్యాయము s. n. (from s. అ a privative and s. న్యాయ propriety, justice) Injustice.

s. అన్యోన్యము &c. adj. (from s. అన్య other, reduplicated) 1. Mutual. 2. reciprocal. In familiar use, it often expresses mutual affection; as అప్రేమరుమలకు కేవలమన్యోన్యముకద్దు. Between that man and woman, there is a strong mutual affection. అన్యోన్యస్నేహము Mutual friendship. అన్యోన్యము నామాట్లాడు To speak familiarly with one another.

s. అన్యయము s. n. 1. Race, lineage, family. 2. in grammar, Construction; as సమానాధికరణాన్యయము concord, agreement.

వ్యధికరణాన్యయము government. అన్యయించు v. a. To construe.

s. అన్వర్థము s. n. (from s. particle అను and s. అర్థ signification) Original signification.

s. అన్వరాయము s. n. Lineage; descent; family; race. vide అన్వయము.

s. అన్వితము &c. adj. (from s. particle అను and s. ఇత gone) Attended, accompanied, joined.

s. అన్వీక్షణము s. n. (from s. particle అను and s. క్షణ looking) Research.

s. అన్వేషణ or అన్వేషణము. s. n. Inquiry, search. అన్వేషితము &c. adj. Searched, inquired into.

s. అప A particle, which prefixed to Sanscrit words, denotes. 1. Inferiority (below, worse) 2. privation (from) 3. separation (away from) 4. contrariety (against) 5. difference (from) 6. dishonesty. 7. exultation.

s. అపకారము s. n. (from s. particle అప and s. కార doing) 1. Malice, hatred. 2. the doing any mischief, injury, or harm to another. It is opposed to ఉపకారము Beneficence. అపకారి A disoblighing, or mischievous person.

s. అపకీర్తి s. n. (from s. particle అప and s. కీర్తి fame) Infamy; dishonor; injury to one's reputation. అపకీర్తి తెచ్చుకొను To bring infamy on oneself.

s. అపక్రమము s. n. (from s. particle అప and s. క్రమ to go) 1. Retreat; flight. 2. disorder.

- s. అపక్వము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. పక్వ *mature*) Unripe, raw, immature, green.
- s. అపశునము s. n. 1. A limb or member. 2. the body.
- s. అపచయము s. n. 1. Loss, diminution. 2. degradation. 3. the act of plucking fruits, flowers, or leaves.
- s. అపచారము s. n. Impoliteness; incivility; insult; an affront. శుభికి అపచారము చేయు To profane a temple.
- s. అపచితి s. n. 1. Destruction, decrease. 2. worship.
- s. అపజయము s. n. (from s. particle అప and s. జయ *victory*) Defeat; rout; loss of battle; want of success.
- s. అపతల్యకము s. n. (from s. particle అప and s. తల్య *a bed*) A pillow of a semi-circular form.
- s. అపత్నీకుడు s. n. A widower.
- s. అపత్యము s. n. (from s. v. పత్ to fall) Offspring, either male or female; so called, because the family is upheld by them.
- s. అపత్రప s. n. (from s. particle అప and s. త్రపా *shame*) Bashfulness, modesty.
- s. అపథ్యము s. n. (from s. అ a privative, and s. పథ్య *regimen*) A deviation from prescribed regimen.
- s. అపదిశము s. n. (from s. particle అప and s. దిశ *a cardinal point*) 1. The intermediate points between the cardinal ones; as S. E, N. W, &c. 2. half a point of the compass.
- s. అపదూరు s. n. 1. Calumny. 2. infamy. అపదూరుపడు To be calumniated or infamous. అపదూరుపెట్టు To calumniate.
- s. అపదేశము s. n. 1. Purpose. 2. aim. 3. pretence; pretext. 4. mask, disguise.
- s. అపనమ్మిక s. n. (from s. particle అప and t. నమ్మిక *belief*) 1. Distrust. 2. jealousy. 3. diffidence.
- s. అపనింద s. n. (from s. particle అప and s. నిందా *a reproach*) An unjust reproach or censure. 2. defamation; calumny; detraction.
- s. అపభ్రంశము s. n. 1. Ungrammatical language. 2. an artificial language different from the Sanscrit idiom. 3. a stumble, or trip in walking.
- s. అపనిత్యకము s. n. That which is obtained in loan upon a pledge.
- s. అపమృత్యుత్వ s. n. (from s. particle అప and s. మృత్యు *death*) Untimely or violent death.
- t. అపరంజి s. n. The purest gold.
- s. అపరము &c. adj. 1. Other, 2. latter.
- s. అపరక్రియలు s. n. plu. (from s. క్రియా *action*) Funeral rites. అపరమంత్రము s. n. (from s. మంత్ర *a mystical text*) The formula used at funeral rites.
- s. అపరరాత్రి s. n. (from s. రాత్రి *night*) Midnight.
- s. అపరాజితము s. n. (from s. అ a privative, and s. పరాజిత *vanquished*) The car of Indra.
- s. అపరాజితుడు s. n. (from s. అ a priva-

tive and s. పరాజిత *vanquished*) The god *Vishnoo*. 2. one of the eleven *Roodras*. 3. the regent of the north east point.

- g. అపరాత్రి s. n. *vide* అపరరాత్రి.
- s. అపరాధము s. n. 1. A fault, offence, or transgression. 2. a fine, or amercement. 3. punishment. అపరాధమునున్నించు To pardon a fault. అపరాధముచేయు To commit a fault. నాలుగో అపరాధము తాచు To pardon for the fourth time. అపరాధముతప్పు To avoid punishment. అపరాధము మోపు To condemn to punishment. అపరాధముతీయు To amerce or fine. అపరాధమును 1. Pardoning a fault. 2. excusing from fine. అపరాధి A guilty person.
- s. అపరాహ్ణము s. n. (from s. అపర *latter*, and s. అహ్ *the day time*) The afternoon.
- s. అపరిమితము &c. adj. Immense, infinite, innumerable, immoderate.
- s. అపరూపము &c. adj. Scarce; unfrequent; uncommon, rare; unusual.
- s. అపర్ణ s. n. *Parvati* the wife of *Siva*.
- s. అపలాపము s. n. (from s. particle అప and s. లాప *saying*) 1. A denial. 2. an argument held in support of some falsehood. 3. concealment of knowledge. 4. affection.
- s. అపకరకము s. n. A chamber, a room, an inner apartment in a house.
- s. అపవర్గము s. n. Beatitude; the delivery of the soul from the body, and its ex-

emption from further transmigration; eternal bliss.

- s. అపవాదము s. n. (from s. particle అప and s. వాద *saying*) 1. An unjust reproach or censure; a false accusation. 2. detraction, infamy, blame. *vide* అపనింద.
- s. అపవిత్రము &c. adj. (from s. అ a privative and s. పవిత్ర *pure*) Impure; unclean.
- s. అపశబ్దము s. n. (from s. particle అప and s. శబ్ద *a word*) An ungrammatical word.
- s. అపసవ్యము s. or adj. (from s. particle అప and s. సవ్య *the right side*) 1. The placing the sacerdotal thread on the right shoulder, and letting it fall on the left side. 2. a religious circumambulation, with the left hand towards the object circumambulated. 3. the motion of a star contrary to the order of the signs in the zodiac. 4. the Arabic, Persian, or any other language, of which the character is written from right to left.
- s. అపస్మారము s. n. 1. A confused state of mind. 2. any violent passion, approaching to madness.
- s. అపస్వరము s. n. (from s. particle అప and s. స్వర *a tone*) 1. A hoarse voice. 2. a base or false note. 3. an unpleasant tone, or discordant sound.
- s. అపహరించు v. a. (from s. particle అప and s. హృ *to take*) To take by violence; to usurp; to plunder; to rob; to pillage; to ravish.

అప

32

అప్ప

౧. అపహాస్యము s. n. (from s. particle అప and s. హాస్య *laughter*) Derision, ridicule, mockery.
౨. అపహ్నాపించు v. a. To conceal; to disguise.
౩. అపాంఠము s. n. (from s. particle అప and s. అంఠ) The outer corner of the eye.
౪. అపాంపతి s. n. (from s. అప్ water, and s. పతి *a master*) The sea, or ocean.
౫. అపాత్రము &c. adj. (from s. అ a privative and s. పాత్ర *proper*) Unworthy, unfit. అపాత్రవ్యయము Extravagant or foolish expense.
౬. అపానము s. n. 1. The fundament; the anus. 2. a fart.
౭. అపామార్గము s. n. A medicinal plant. The *Achyranthes aspera*.
౮. అపాయము s. n. (from s. particle అప and s. అయ *fortune*) 1. Calamity. 2. danger, peril. 3. a scrape.
౯. అపారము &c. adj. (from s. అ a privative and s. పార *a bank*) 1. Impassable. 2. excessive; unbounded; infinite; immense.
౧౦. అపార్థము s. n. (from s. a particle అప and s. అర్థ *signification*) A false signification, misinterpretation.
౧౧. అపిఠానము s. n. A covering, a screen.
౧౨. అప్పదు adv. *vide* అప్పదు.
౧౩. అప్పనర్జనము s. n. (from s. అ a privative, and s. పునర్జన *a new birth*) Salvation; beatitude; eternal bliss. *vide* అపవర్గము.

౧. అప్పము s. n. (from s. అ a privative and s. పుష్ప *a flower*) The glomerous fig-tree, *figus glomerata*. *vide* అత్తిచెట్టు.
౨. అప్పాపము s. n. A cake; a kind of bread made from flour.
౩. అప్పార్వము &c. adj. (from s. అ a privative and s. పూర్వ *former*) New, never before seen or existing. s. n. Advantage; excellence.
౪. అప్పేతు s. n. 1. Desire, wish; want. 2. a coveting. 3. aid. This word, in composition with Sanscrit terms, denotes, in comparison, our Adverb *than*; as అశ్వాపేతుయా - ఏనుగునకధికబలము కద్దు The elephant is stronger *than* the horse.
౫. అపోహము s. n. (from s. particle అప and s. ఊహ *reasoning*) A false charge; blame; a lie, a falsehood.
౬. అప్ప s. n. 1. A father. 2. an elder sister. This word is frequently added to the proper names of men, as a term of common respect; thus రంగప్ప - మంగప్ప &c.
౭. అప్పించు v. a. 1. To deliver to the charge of another; to put into another's hands. 2. to surrender up; to resign; to make over. 3. to consign. అప్పించు s. n. Delivery; consignment.
౮. అప్పచ్చి s. n. *vide* అప్పాపము.
౯. అప్పటము adj. Pure, unmingled, unmixed, sheer.

౧. అప్పదము s. n. A sort of pan-cake.
 ౨. అప్పణ s. n. (A Carnataca word) Permission; liberty; leave.
 ౩. అప్పతి s. n. (from s. అప్ water, and s. పతి a master) The regent of the water; the indian Neptune.
 ౪. అప్పనము s. n. 1. A tax; tribute. This word is also used to denote sums of money, *beyond the just revenue due*, extorted from the people.
 ౫. అప్పప్ప interj. denoting Excessive grief or pain, Oh!
 ౬. అప్పము s. n. A kind of sweet cake.
 ౭. అప్పళము s. n. *vide* అప్పదము.
 ౮. అప్పించు v. a. To beat with the open hand; to slap; to tap.
 ౯. అప్పు s. n. Water.
 ౧౦. అప్పు s. n. Debt. అప్పుచేయు or పుచ్చుకొను or తీయు To borrow. అప్పుయిచ్చు To lend. అప్పుసప్పులు The general term for debt, due both by, and to one. అప్పుపడు To fall in debt. అప్పుతీర్చు To liquidate debt.
 ౧౧. అప్పుడు adv. (from ౮. ఆ that and ౮. పుడు in compos. time) This is, in fact, a defective noun, as the derivation evinces: in the nominative case, here given, it signifies *that time*, and in general corresponds with the English adverb *then*, or if added to a relative participle, it represents our term *when*, not used interrogatively; as అతఁడుచ్చినప్పుడు *When* he gave. It admits of inflexion; as అప్పటికార్యాలు The affairs of that time.

- అప్పటినుంచి *From that time, since then.*
 అప్పటిప్పటికి *Now and then.*
 ౧. అప్రతిష్ఠ s. n. 1. Infamy; dishonor. 2. a bad reputation, or character.
 ౨. అప్రత్యక్షము &c. adj. Imperceptible.
 ౩. అప్రమాణము s. n. (from s. అ a privative and s. ప్రమాణ an oath) Perjury.
 అప్రమాణికుడు A perjured man; a liar.
 ౪. అప్రమేయము &c. adj. Unmeasurable; incomprehensible; inconceivable; indescribable; beyond human understanding.
 ౫. అప్రయోజికము &c. adj. Useless, without any end or object.
 ౬. అప్రసిద్ధము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ప్రసిద్ధ famous) Not famous, secret; unknown.
 ౭. అప్రహతము s. n. (from s. అ a privative and s. ప్రహత struck) Uncultivated ground.
 ౮. అప్రాశస్త్యము s. n. (from s. అ a privative and s. ప్రాశస్త్య fit to eat) A man who is not fit or worthy of sitting with others, to eat.
 ౯. అప్రియము &c. adj. (from s. అ a privative and s. ప్రియ beloved) Hated; disagreeable.
 ౧౦. అప్పరస s. n. (from s. అప్ water and s. స్వ to go) An *Upsura*, any one of the heavenly nymphs, or celestial courtesans; such as *Urvashi, Rambha, Manaca* &c. so called, because they were produced from the quintessence of the sea.

which was churned. అమృతసాంపతి s. n. (from s. సతి a lord) The god *Indra*, king of the deities of heaven.

గ. అమంధర adj. Without order, irregular, imprudent.

ఘ. అమంసుబము s. n. Good and evil; as అపిల్లకాయఅమంసుబమెరగడు that boy does not know (the difference between) good and evil.

చ. అమక s. n. A pot-ladle, made of the shell of a cocoa-nut.

జ. అమద్ధము s. n. (from s. అ a privative and s. బద్ధ to bind) A lie; a nonsensical expression. అమద్ధకాడు - అమద్ధాల కోరు or అమద్ధికుడు A liar.

ఝ. అమల s. n. (from s. అ a privative and s. బల strength) A woman; a female.

ఞ. అమోఢవేళ s. n. (from s. అమోఢ uninstructive, and s. వేళ time) The time at which, if one studies, it is believed no instruction can be obtained; midnight.

ట. అమము s. n. (from s. అమ్ water, and s. జ produced) 1. A conch. 2. a lotus. 3. a celestial tree. అమయోని s. n. (from s. యోని the pudendum or vulva) The god *Brumha*, the creator; so called, because he was produced from a lotus.

డ. అమృతి s. n. (from s. అమృ a lotus and s. అరి an enemy) The moon.

ణ. అమృదు s. n. (from s. అమ్ water and s. జ produced) 1. The moon. 2. the physician of the gods, produced at the churn-

ing of the ocean, called also *Dhruvun-tree*.

స. అబ్దుము s. n. (from s. అమ్ water, and s. దా to give) 1. A cloud. 2. a year. 3. a mirror.

శ. అబ్ధి s. n. (from s. అమ్ water, and s. ధి holding) The sea. అబ్ధిజి s. n. (from s. జి born) The goddess of wealth, so called, because produced at the churning of the ocean.

అబ్ధిజము s. n. Sea-salt. అబ్ధిజుడు s. n. వీధి అబ్దుడు - అబ్ధిసవనీతము

s. n. (from s. నవనీత butter) 1. The moon. 2. nectar. 3. ambrosia. అబ్ధిపల్లవము s. n. (from s. పల్లవ a sprout) Coral.

ర. అబ్బ s. n. A father, వీధి అప్ప. interj. Ah! oh!

ర. అబ్బబ్బ or అబ్బా interj. denoting Great surprize or grief; ah! oh!

ర. అబ్బలాడు v. n. (from ర. అబ్బలు and ర. ఆడు to play) To grope.

ర. అబ్బి or అబ్బి కాడు s. n. A familiar term of address, to a young boy.

ర. అబ్బు v. n. 1. To come into one's enjoyment, possession, or reach. 2. to be found, to be obtained. This verb governs the dative case; as యాలివ్యా యాజ్ఞాతమైన ద్రవ్యమువానికబ్బుదు. This money, procured by unjust means, will not be enjoyed by him. యాయిల్లు వానికబ్బెను This house became his property, or came into his possession.

ర. అబ్బురము adj. (from అబ్బుతము q. v.) Procured with difficulty; not easily

attainable; excellent; rare wonderful.

TUD. అభ్యసము s. n. *vide* అభ్యాసము.

౧. అబ్రహ్మణ్యము s. n. A request to spare the life of any person; as రాజసము ఖమునందు అబ్రహ్మణ్యమనిపలకరించిరి They, in the presence of the king, spoke, saying, spare his life.

౨. అభంభము s. n. *vide* అభంబుము.

౩. అభయము s. n. (from s. అ a privative and s. భయ fear) 1. A promise of shelter or protection. 2. fearlessness. అభయహస్తము s. n. (from s. హస్త the hand) The giving of the hand to another, in promise of protection.

౪. అభవంతు s. n. (from s. అ a privative and s. భవ birth) The god *Siva*.

౫. అభాండము s. n. *vide* అపవాదము.

౬. అభాగ్యము s. n. (from s. అ a privative and s. భాగ్య happiness) Misfortune; misery; poverty.

౭. అభావము s. n. (from s. అ a privative and s. భావ existence) 1. Nonexistence; nonentity; a chimera.

౮. అభాసు s. n. A corruption, an irregularity.

౯. అభి A Sanskrit particle, which prefixed to words of that language, denotes. 1. Priority or superiority in time, place, degree, quality, or situation; (*Before*) 2. the means, or cause. (*By*) 3. after. 4. below. 5. always, every where. 6. against. 7. near.

౧౦. అభిశము &c. adj. Lewd; amorous.

౧౧. అభిభస్ s. n. 1. Radiance; brightness;

glory; fame. 2. an appellation.

s. అభిశూరము s. n. The putting a little clarified butter, (*ghee*) upon rice or other food, before it is eaten, to purify it.

s. అభిచారము s. n. Sorcery; an incantation or magical ceremony, to procure the death of an enemy.

s. అభిజనము s. n. 1. Family; race. 2. native place. 3. fame.

s. అభిజనుడు s. n. An old relative.

s. అభిజిత్తు s. n. (from s. particle అభి and s. జిత్ a conquerer) 1. The space of time occupied by the last quarter of the twenty second lunar mansion, and the fifteenth part of the twenty third, amounting to nineteen Hindu hours. 2. the space of forty eight minutes English, viz. the twenty four immediately preceding mid-day, and the twenty four immediately following it. 3. mid-day. 4. the zenith.

s. అభిజ్ఞము &c. adj. Skilful; clever.

s. అభిజ్ఞానము s. n. (from s. particle అభి and s. జ్ఞాన knowledge viz. that by which things are known) A mark or stain.

s. అభిధ or అభిధానము s. n. A name; an appellation; a title.

s. అభినయము s. n. 1. The indication of sentiment or passion, by looks or outward gestures. 2. the motions of the hands or eyes, used by dancing women, to express the sentiments contained in the verses which they sing.

s. అభినవము &c. adj. (from s. particle అభి

- and s. నవ *new*) New, fresh.
6. అభిని s. n. Opium.
7. అభిని *ము* క్తుడు s. n. A man asleep at sun-set.
8. అభినివేశము s. n. 1. Zeal; devotedness. 2. insight, knowledge, as వానికేలుకు లోనిండా అభినివేశముకద్దు He has a good insight into, or understanding of, Te-loogoo.
9. అభిప్రాయము s. n. 1. Opinion; sentiment; notion; idea; thought. 2. design; intention. 3. meaning or signification.
10. అభిభవము s. n. 1. Insult, disgrace, dishonour. 2. defeat.
11. అభిమంత్రిణము s. n. (from s. particle అభి and s. మంత్రి *to speak*) 1. Calling. 2. conjuring with certain forms. అభిమంత్రించు v. a. To sanctify with (*Muntras*) certain formulas. అభిమంత్రితము &c. Sanctified with (*Muntras*) certain formulas; consecrated; blessed.
12. అభిమతము s. n. (from s. particle అభి and s. మత *mind*) 1. Consent; approbation. 2. choice; wish. adj. Approved, agreeable, desired.
13. అభిమరము s. n. War; battle.
14. అభిమానము s. n. (from s. particle అభి and s. మాన *pride*) 1. Honor. 2. protection. 3. affection; regard. 4. pride. అభిమానించు v. a. To favor; to protect; to regard with kindness.
15. అభిముఖము s. n. (from s. particle అభి and s. ముఖ *the face*) 1. The front; any thing opposite to the face. 2. an abatement of anger or disease; adj. Present.
- అభిముఖము 1. To advance in front. 2. to abate. వానికయ్యిగా మభిముఖమైనది His disease is abated.
16. అభిరామము &c. adj. Charming; pleasant; delightful; beautiful.
17. అభిలాష or అభిలాషము s. n. Wish; desire; inclination, propensity.
18. అభివాదనము s. n. 1. An obeisance or prostration. 2. homage paid by prostration on the ground, and grasping the feet.
19. అభివృద్ధి s. n. 1. An increase of wealth or prosperity; exaltation to some new honor or rank. 2. improvement.
20. అభిషంకము s. n. 1. Imprecation, a curse. 2. insult; reproach.
21. అభిమవ్రు s. n. A ray of light; a beam.
22. అభిషేకము s. n. 1. Uction; bathing. 2. an installation, coronation, or inauguration, by means of unction, or bathing. అభిషేకముచేయు To anoint a king or an image. పట్టాభిషేకము A coronation.
23. అభిష్టంకము s. n. *vide* అభిషంకము.
24. అభివారిక s. n. A woman that goes to an assignation.
25. అభిషంకు s. n. *vide* అభిమంకు.
26. అభిమవ్రు s. n. *vide* అభిమవ్రు.
27. అభిష్టము &c. adj. (from s. particle అభి and s. ఇష్ట *desired*) Much beloved; agreeable.
28. అభిష్టము s. n. 1. Wish; desire. 2. inclination; *penchant*. వానిఅభిష్టముయ్యిచేరెను His wish is accomplished. అభిష్ట

- మ. తీర్చుకొను To accomplish one's wish.
- s. అభేద్యము &c. adj. Impenetrable, inaccessible.
- s. అభోజనము s. n. (from s. అ a privative and s. భోజన food) Abstinence from food.
- s. అభ్యంగము or అభ్యంజనము s. n. Uction; the act of anointing with oil; often applied to bathing the whole body, because when the natives wash the head, they previously anoint it, as well as the body, with oil.
- s. అభ్యంతరము s. n. 1. The space included between two bodies, or points; an interval. 2. delay. 3. a false excuse
- s. అభ్యవృత్తి s. n. 1. Leave, permission. 2. command; injunction; sanction.
- s. అభ్యర్ణము &c. adj. Near, proximate.
- s. అభ్యవస్థాపనము s. n. An assault on a fortified place; a siege.
- s. అభ్యవహారము s. n. *Upari*.
- s. అభ్యసించు v. a. 1. To accustom oneself to any thing; to practise. 2. to learn; to study. అభ్యాసము s. n. 1. Custom; usage; practice. 2. exercise; study; అక్షరాభ్యాసము The study of the letters; the acquirement of the first principles of learning.
- s. అభ్యస్తము &c. adj. 1. Studied; learned; read. 2. practised, exercised.
- s. అభ్యాగతుడు s. n. A guest.
- s. అభ్యుంది s. n. A procuress; a bawd.
- s. అభ్యుత్తానము s. n. A salutation, used to a stranger or great personage, by ri-

- sing and making him sit beside oneself.
- s. అభ్యుదయము s. n. Increase of fortune; prosperity; happiness.
- s. అభ్యుదయము s. n. A man asleep at sunrise.
- s. అభ్యుషములు s. n. plu. Grain, half dressed, slightly scorched or parched; also called ఉడికిన గుడ్డలు.
- s. అభ్రము s. n. Talc.
- s. అభ్రము s. n. 1. The sky; the atmosphere. 2. a cloud. అభ్రమాతంగము s. n. (from s. మాతంగ an elephant) The elephant of Indra. అభ్రముపు s. n. The female of Indra's elephant.
- s. అమంజి s. n. Compelled service; unpaid labour; *corvee*. అమంజిపట్టు To press workman.
- s. అమదలు or అమదబిడ్డలు s. n. plu. Twins.
- s. అమదలు s. n. A species of wild grain.
- s. అమృతము s. n. A vessel or cup; a utensil.
- s. అమరము s. n. The name of a Sanscrit Dictionary, also termed the అమరసింహము.
- s. అమరశిలాగంధకము s. n. A particular kind of brimstone.
- s. అమరావతి s. n. (from s. అమర a deity and s. వల్ల possessing) The city of the god Indra.
- s. అమరు v. n. 1. To fit. 2. to be furnished. 3. to be placed or employed in a service; అమరుడొక్కములోనను రెను He is employed in a service. అమరుచు or అమరించు, v. a. 1. To place in a service.

2. to furnish or supply; to procure; to collect. మంత్రి తన పుత్రుణ్ణి రాజుకొలుపులో నమరించెను The minister placed his son in the service of the king. దేవదత్తుడు తన స్నేహితునికి కావలసిన సామగ్రిలను అమరిచెను Davadatta supplied his friend with every thing he wanted. అమరిక or అమరికె s. n. 1. Arrangement. 2. tranquillity. 3. equanimity; presence of mind. 4. modesty.

s. అమరుడు s. n. (from s. అ a privative and s. మర *dying*) An immortal; a god, or deity.

t. అమర్చు v. a. *vide* అమరుడు.

s. అమర్చుడు s. n. (from s. అ a privative and s. మర్త *mortal*) A deity, a god.

s. అమర్యాద s. n. (from s. అ a privative and s. మర్యాద *politeness, civility*) Incivility, disrespect; dishonor; rudeness.

s. అమర్పము s. n. Rage; anger; wrath.

s. అమలము &c. adj. (from s. అ a privative and s. మల *filth*) Clear; pure; limpid; white. s. n. Talc.

s. అమలావతి s. n. The name of the city of *Varoona*, the god of water.

TUD. అమవస s. n. *vide* అమావాస్య.

g. అమాంతము s. n. The profession of a hawker or pedlar, also అమాన్తి q. v. అమాంతగాడు s. n. A hawker, a pedlar.

g. అమాంతముగా adv. Unexpectedly.

s. అమాంశుడు s. n. A wretchedly thin man; a mere skeleton.

s. అమాత్యుడు s. n. A minister; a counsellor; a courtier

g. అమాన్తి s. n. (from A. *أمانتي*) This is a revenue term, used to denote the *immediate* management of any branch of revenue by the servants of Government, of the Zemindar; or of any other authority; in contradistinction to its being rented out. ఈ ప్రదారులు సారిపోయినందున యిప్పుడు వాలూకా అమాన్తి అయినది As the renters have decamped; the district is now under (amanee) immediate management.

s. అమానుషము adj. (from s. అ a privative and s. మానుష *human*) Supernatural; beyond the power of man. s. n. A miracle.

TUD. అమావస - అమావాస్య - అమావస్య అమావాస్య or అమాస s. n. (from s. అమావాస్య) 1. The change of the moon. 2. new moon. 3. the day of the new moon.

g. ఆమిజీ *vide* ఆమంజీ.

s. అమితము &c. adj. (from s. అ a privative and s. మిత *measured*) Immoderate; boundless; exorbitant; superfluous; immense; innumerable.

g. అమీనా s. n. (from A. *أمين*) A revenue term, denoting a person who has charge of any thing, and applied to petty revenue officers; usually to such as are only temporarily employed.

g. అములు s. n. (from A. *ألم*) A revenue term, denoting, the collection of revenue. అములుపట్టు To seize smuggled goods. అములుదారుడు s. n. A supe-

rior revenue officer, employed immediately under a Collector, or Zemindar.

s. అమూల్యము &c. adj. Invaluable.

s. అమృతము s. n. 1. The imaginary food of the gods; ambrosia; nectar. 2. water. 3. clarified butter. 4. exemption from transmigration. 5. gold. 6. milk. అమృత ఫలములు s. n. (from s. అమృత nectar or ambrosia, and s. ఫల fruit) A kind of sweet cake. అమృత హస్తండు s. n. *lit.* a man of a fortunate hand; usually applied to a successful physician. అమృతాంధసులు s. n. (from s. అంధస్ food) Gods or Deities.

s. అమేధ్యము adj. (from s. అ a privative and s. మేధ్య pure) Unclean. s. n. Human excrement.

s. అమోఘము &c. adj. (from s. అ a privative and s. మోఘ vain) 1. Effectual; infallible; unerring. 2. precious, rare.

t. అమ్మ s. n. A mother. This word is used as a respectful term of address to females in general; (the wife excepted) and, as such, is added to the proper names of women; సీతమ్మ - సారమ్మ - లక్ష్మమ్మ &c.

t. అమ్మక చెల్ల interj. (from t. అమ్మ a mother అక్క an elder sister and చెల్లె a younger sister) denoting lamentation, pain, fear, or surprize. ah! alas! because, on such occasions, the Hindoos invoke their dearest female relatives.

t. అమ్మకము s. n. (from the v. అమ్ము to sell) Sale; the act of selling.

t. అమ్మ నాగు s. n. (from t. అమ్మ a mother and t. నాగు, a plu. termination denoting respect) 1. A queen. 2. the wife of any person eminent in skill or rank. 3. an old matron.

t. అమ్మణ్ణి s. n. A mother. interj. denoting pain.

t. అమ్మయ్య s. n. (from t. అమ్మ a mother and t. అయ్య q. v.) A mother.

t. అమ్మల్ల s. n. *vide* అమ్మణ్ణి.

t. అమ్మవారు s. n. (from t. అమ్మ a mother and t. వారు the pronoun they, added as a termination of respect) 1. A female divinity. 2. a village goddess. 3. a familiar appellation for women of the braminal tribe. 4. the small pox. 5. the goddess of the small pox. అమ్మవారు నిమిండు, or పోయు. v. n. To have the small pox. అమ్మవారు పోయిండు. v. a. To inoculate.

t. అమ్మమ్మ or అమ్మ s. n. A familiar appellation for a young girl.

t. అమ్ము s. n. An arrow; a dart.

t. అమ్ము v. a. To sell, to vend, to dispose of; opposed to కొను to buy. అమ్ముడువోవు v. n. To be sold.

s. అమ్మము or అమ్మిక s. n. The fruit of the tamarind tree.

s. అయనము s. n. 1. Half the solar year; the sun's alternate journies towards the tropics, each measured by three ఋతువులు or seasons. 2. a road; a path. 3. a house or habitation.

- s. అయము s. n. 1. Good fortune. 2. a tax.
- s. అయశస్యము &c. adj. Dishonorable; disreputable.
- s. అయస్థాంతము s. n. (from s. అయస్ iron, and s. తాంత pleasing) A magnet, or load-stone, because it attracts iron.
- s. అయస్థారుడు s. n. (from s. అయస్ iron and s. కార an agent) An iron-smith, one who works in iron.
- s. అయస్య s. n. Iron.
- t. అయి The past verbal participial of అవు to become. *lit.* having become. This word added to pronouns, and sometimes to other words, has the power of the emphatic letter -i; thus, వాడై he himself. It sometimes corresponds with the English word like. మా నైనిలిచెను He stood like a piece of wood. It is also used in expressing such phrases as about to go, come, do &c. నావచ్చేవాడనైవుంటిని I was about to come.
- t. అయితే The conditional form of the verb అవు to become, used as a conjunction to express condition, and corresponding with the English terms *if*, *suppose it were so*, *but*. When added to the past relative participle of any verb, ట్టు is inserted, and it then expresses the conditional form of the verb to which it is thus affixed. చేసినట్టయితే if I, thou, he, she, it, we, you, or they do.
- t. అయిదు adj. numeral Five.
- t. అయిదుపది చేయు v. n. To retire from a superior enemy; to retreat.
- t. అయిదువ s. n. A married woman, whose husband is alive. అయిదువతనము s. n. The state of a married woman; in opposition to widow-hood.
- t. అయిదువ రాలు s. n. *vide* అయిదువ.
- t. అయిన The past relative participle of the verb అవు to become. *lit.* that became. It is affixed to nouns of quality to convert them into adjectives; or sometimes to adjectives, as a mere expletive. It expresses the conjunctions *either*, *or*; వాడైన - ఓడైన Either this or that man. Added to interrogatives, commencing with the letter ఎ or ఏ, commonly written యె or యే, it corresponds with the English term *soever* ఎక్కడ where? ఎక్కడనయిన wheresoever. నాకయినమనిషి My friend. అయినప్పటికినీ. Nevertheless, notwithstanding, although రెండు పరాదైన At least two pagodas.
- t. అయిపోవు v. n. (from t. అయి having become and t. పోవు to go) To be exhausted or drained; to be finished or concluded.
- t. అయినులనా adv. Obliquely.
- t. అయివచ్చు v. n. (from t. అయి having become and t. వచ్చు to come) 1. To be prosperous, or tend to prosperity. 2. to agree with one's health.
- g. అయివజు s. n. (from A. عوض) 1. Any thing substituted for another. 2. recompense; return.
- s. అయ్యక్తము &c. adj. Improper; unfit; unworthy.

8. అయ్యతము s. n. Ten thousand.
9. అయ్యోగ్యము &c. adj. Unfit; unworthy.
10. అయ్యోగ్రము s. n. (from s. అయ్య iron, and s. అగ్ర the end) A pestle, tipped with iron.
11. అయ్యోధ్య s. n. *lit.* impregnable. Oude, the city in which *Rāma* reigned.
12. అయ్యోనామము s. n. Pepper.
13. అయ్యోనిజుడు s. n. (from s. అ a privative and s. యోనిజి produced from the womb) A person born in some supernatural manner.
14. అయ్యోపయము &c. adj. 1. Hard; not easy to be pierced or broken. 2. difficult; abstruse. తర్కముమిక్కిలి అయ్యోపయమునానెన్నది The science of Turkum is very abstruse.
15. అయ్యోముఖము s. n. *vide* అయ్యోగ్రము.
16. అయ్య s. n. Pure Teloo-goo casts; especially the *Comtees*, use this word to denote a father; as మా అయ్య వచ్చివాడె *My father came*. But it is generally used by all persons and casts, as a term of common respect, corresponding to the English word *Sir*; యేమయ్య what sir? అయ్యవారు is a phrase used to denote a Bramin, or a teacher who is always held in great respect. అయ్య is also, in courtesy, added to proper names. అయ్యవారు 1. A preceptor. 2. the planet *Jupiter*, the preceptor of the gods, and son of *Angirsa*.
- TUD. అయ్యయో or అయ్యయ్యో interj. denoting Sorrow, lamentation, pity, or pain.

17. అయ్యల్ల s. n. A father. This word is most generally used by the *Comtee* cast.
18. అయ్యారే interj. denoting Wonder, or praise.
19. అయ్య conj. Although; though; notwithstanding. నిర్మలమయ్య *Though he be pure*.
20. అయ్యేవే An emphatic particle; as నేనయ్యేవే I myself. వాయ్యేవే He himself.
- TUD. అయ్యో interj. *vide* అయ్యయ్యో.
- TUD. అర adj. (from s. అర్థ) Half. s. n. A moiety *vide* అర్థము.
21. అరక s. n. A yoke of oxen, with a plough, and all the other implements of husbandry appertaining thereto.
22. అరకము s. n. A high seat, or sitting place, built along the outside of a house; also called తిన్నె, *apial*, or open veranda.
23. అరచేట్ట s. n. A jacket, a coat.
- TUD. అరణము s. n. (from s. హరణ) A present given by the father-in-law to his son-in-law, at nuptials.
24. అరణి s. n. A piece of wood for lighting fire by attrition, at holy sacrifices.
25. అరణ్యము s. n. A forest; a wilderness. అరణ్యశునకము A wolf. అరణ్యంని A great forest.
26. అరణ్ణ s. n. A cubit; a measure from the elbow, to the extremity of the little finger.
- TUD. అరదము s. n. (from s. రథ) A car; a chariot.

- a. అరదేశిపరదేశి s. n. (a cant word) A traveller, pilgrim, or foreigner.
- n. అరమర s. n. Reluctance, disinclination.
- s. అరము s. n. The spoke of a wheel. adj. quick; swift; speedy.
- r. అరయు v. a. To search, to examine; to inquire.
- s. అరరము s. n. A door; the gate of a house. అరరవిష్టంభి The bolt or bar of a door.
- r. అరవాయి s. n. A retreat.
- s. అరవిందము s. n. A lotus.
- s. అరాజకము s. n. (from s. అa privative and s. రాజ్ a king) 1. A state or kingdom without proper government, interregnum. 2. anarchy.
- s. అరాతి s. n. A foe; an enemy.
- s. అరాళము &c. adj. Crooked; curved; bent.
- r. అరి A particle denoting possession; as వెరవు or వేపు skill, వెరవరి or వేర్వరి skillful.
- r. అరి s. n. 1. A bowstring. 2. the tax payable to a king; the Government revenue. అరిపెట్టు To pay revenue. అరిలరు s. n. plu. (from r. కొరు a plough share) The share both of the Government and of the inhabitants; the total produce.
- s. అరి s. n. 1. A foe, an enemy. అరించముడు (from s. చమ who tames) A conqueror. 2. the missile weapon of Vishnoo. 3. the wheel of a car or carriage. అరిప
- ద్యక్షము s. n. (from s. అరి an enemy, s. షష్ట six and s. వర్గ a class) lit. The class of six enemies. The six principal passions of the human mind; viz. కామ love or desire, క్రోధ anger, లోభ avarice, మోహ lust, మద pride, and మాపుర్య hatred.
- r. అరికట్టు v. a. To hinder; to prevent, to obstruct.
- r. అరితపు s. n. The waiting on a great personage.
- r. అరిత s. n. A large parasol, or umbrella of a peculiar form; generally used by kings, and sometimes by others of high rank or learning.
- a. అరిచెయ్య s. n. The palm of the hand.
- a. అరిటిచెట్టు s. n. The banana or plantain tree. *Musa sapientum*. vide అనటిచెట్టు.
- tud. అరిదళము s. n. (from s. హరితాళ) A yellow orpiment.
- r. అరిది s. n. Wonder; astonishment; surprise.
- s. అరిమేదము s. n. The fetid mimosa tree.
- s. అరిష్టము s. n. 1. Misery. 2. happiness. 3. a sign of public calamity. 4. spirituous liquor. 5. garlick. 6. a crow. In the common dialect, it has, in general, the first meaning.
- s. అరుంతుదము &c. adj. (from s. అరున్ a sore and s. తుద that torments) Sharp, corrosive.
- s. అరుంధతి s. p. The wife of *Vasishta*, one of the seven sages.
- r. అరుదు v. n. To go, to march; to walk

- అర్ఘ్యుడెంచు v. a. (from *తెంచు* in compos. denoting *opposition*) To come
- త. అర్ఘ్య* s. n. An open veranda round a native house. *vide* అర్ఘ్య.
- స. అర్ఘ్యము &c.* adj. 1. Of a dark red. 2. of the colour of the dawn.
- స. అర్ఘ్యవహరజుడు* s. n. (from *స. అర్ఘ్య* the sun's charioteer, and *స. అర్ఘ్య* a younger brother) The king of birds; a large vulture or eagle, also called *అర్ఘ్య* *శృంగుడు*, the vehicle of *Vishnoo*.
- స. అర్ఘ్యుడు* s. n. 1. The sun. 2. the charioteer of the sun.
- త. అర్ఘ్య* adj. 1. Rare; scarce; uncommon. 2. excellent. 3. dear.
- త. అర్ఘ్య* s. n. Surprise, wonder. *vide* అర్ఘ్య.
- త. అర్ఘ్యుడెంచు* v. a. *vide* అర్ఘ్యుడెంచు.
- త. అర్ఘ్య* s. n. Good sense; judgment; the reasoning faculty. *అర్ఘ్యచెడు* or *తప్పు* To lose one's reason, to act contrary to sound reason or judgment.
- స. అర్ఘ్య* or *అర్ఘ్య* s. n. A sore; a wound.
- స. అర్ఘ్య* adj. numeral Sixty.
- స. అర్ఘ్యచికిము* s. n. Tastelessness, aversion to food. *అర్ఘ్యచికిముబట్టు* To be disgusted with food.
- స. అర్ఘ్య* s. n. The sun.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. A wooden bolt or bar, for fastening a door.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. 1. Price. 2. cheapness. 3. reverence; adoration.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. (from *స. అర్ఘ్య* worship) Flowers, grass &c. with water, offered

- as an act of worship, or of reverence.
- అర్ఘ్యసాద్యదివిధులు Worship or reverence, evinced by offerings of flowers &c, washing the feet, and other ceremonies.
- స. అర్ఘ్య* or *అర్ఘ్యము* s. n. Worship; adoration. *అర్ఘ్యకుడు* s. n. A worshipper, an adorer. *అర్ఘ్యించు* v. a. To worship; to adore.
- స. అర్ఘ్య* s. n. 1. A flame; a blaze. 2. refulgence; *అర్ఘ్య* s. n. (from *స. మల్* possessing) The town or city of the god of fire.
- గ. అర్ఘ్య* s. n. (from *అ. عرضي*) A petition, an address, a representation.
- గ. అర్ఘ్య* s. n. The measurement of a heap of grain, from the bottom to the top, or when the correctness of a previous estimate is suspected.
- స. అర్ఘ్య* s. n. in theatrical language, A courtesan.
- స. అర్ఘ్యము &c.* adj. White. s. n. 1. Whiteness. 2. gold.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. 1. *Arjoona*, the third son of *Pandoo*, friend of *Krishna*, and brother of *Dharmaraja* in the *Mahabharat*. 2. a king with 1000 arms.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. 1. Water. 2. a letter of the alphabet.
- స. అర్ఘ్యము* s. n. The sea.
- స. అర్ఘ్య* s. n. Asking, begging. *అర్ఘ్య* s. n. A beggar, one whose subsistence depends on another. *అర్ఘ్యించు* v. a. To beg; to entreat; to ask.

- s. అర్థము s. n. 1. Signification, meaning. 2. money; wealth; prosperity. 3. a thing. రెండర్థములిచ్చు To have two significations. అర్థవంతుడు A rich man. అర్థమిచ్చు To signify, to mean. అర్థహీనుడు A poor man. అర్థము subjoined to Sanscrit nouns expresses our phrase *On account of*. అర్థవత్తు adj. 1. Significant. 2. rich. అర్థి s. n. An opulent or rich man.
- s. అర్థము s. n. A half; a moiety; a part. అర్థచంద్ర బాణము s. n. (from s. చంద్ర the moon, and s. బాణ an arrow) An arrow with a head shaped like a crescent. అర్థనారీకుడు s. n. (from s. నారి a woman and s. ఈశ master) The god Siva, in his form of half man, half woman. అర్థమాలవళము s. n. A garland or necklace containing ten strings. అర్థరథుడు s. n. (from s. రథ a car) A warrior, who is not able to oppose, even an archer. అర్థరాత్రము or అర్థరాత్రి s. n. (from s. రాత్రి night) Midnight. అర్థించు v. a. To cut or divide in halves. అర్థోరకము s. n. (from s. ఊరు the thigh) Drawers or breeches, that reach as far as the middle of the thigh.
- s. అర్పించు s. n. 1. To give, bestow, dedicate, or offer any thing to the deity, or to any great personage. అర్పణ or అర్పణము An offering.
- s. అర్భుదము s. n. One hundred million.
- s. అర్భుకుడు s. n. 1. An infant; a young person. 2. an idiot.
- t. అత్తిలి s. n. Affection; love; tenderness.
- s. అర్జముడు s. n. The sun.
- s. అర్యాణి s. n. A woman of the Vysya-tribe.
- s. అర్జుడు s. n. 1. A master. 2. a man of the Vysya or third Hindoo tribe.
- g. అర్ర s. n. A division in a drawer; a partition in a box. 2. a small room in a house.
- g. అర్లు s. n. plu. Excessive fondness, love, or affection.
- s. అర్జము s. n. A horse. adj. Inferior; low.
- s. అహ్వాన s. n. Worship; adoration.
- s. అహము &c. adj. Worthy; fit; proper.
- t. అట s. n. 1. An apartment in a house; a chamber: *vide* అర్ర. 2. deceit, guile, secrecy.
- t. అట adj. Inner, as applied to the hand or foot only. అటచెయ్యి The palm of the hand. అటకలు The sole of the foot.
- t. అటక or అటకట adv. By or near the side.
- t. అటకము s. n. Indigestion.
- t. అటకాటక s. n. Uneasiness, sorrow; dissatisfaction.
- t. అటచు v. n. To make a loud noise; to roar.
- t. అటచెట్టు s. n. *vide* అరిచెట్టు.
- g. అటకలు s. n. Small cross pieces of wood, connected by two timbers, by which the lower part of a *Souta* (a particular kind of palankeen) is enclosed.
- t. అటబాలుడు s. n. A man or woman below the common size; a dwarf.

౧. అలమట or అలమటిక s. n. (from t. అల *deceit*, and t. మట *a hinge*) Suspicion, distrust.
౧. అలవ adj. *Tamil*; usually but improperly termed Malabar. అలవదేశము. The Tamil country. అలవము The Tamil language. అలవలు s. n. Tamulians, the inhabitants of *Drávida*, the south eastern part of the Indian peninsula.
౧. అలవలు s. n. plu. Bits or pieces; as వాని దేహమలవలు చేసి Having reduced his body to pieces.
౧. అలీ s. n. The act of fixing the arrow to the bow.
౧. అలీమని adj. Armenian.
౧. అలీములీ adv. From time to time.
౧. అలీసె s. n. A cake, made of rice-flour and jaggery.
౧. అలు v. n. To be destroyed.
౧. అలు s. n. The neck.
౧. అలుకు v. n. 1. To be digested. 2. to be wasted by use or time; to wear away. అలుకువ s. n. Indigestion. అలుకువతకులు To be ill from indigestion.
౧. అలుత postpos. With. రాముడువిశ్వామిత్రునలుత నేరెను Rama went with Viswamitra.
౧. అలుపు v. n. To come into one's possession; to be contained. అలపరానిధానము Inexhaustible wealth or riches.
౧. అలుము v. a. To usurp; to encroach.
౧. అలుపులు s. n. plu. Holes.
౧. అల్లు s. n. 1. Danger. 2. calamity. 3. difficulty. also అలు q. v.

౧. అల pro. used in books only, That. అలవాడు That man.
౧. అల s. n. A wave of the sea &c, the surf.
౧. అలంకారము s. n. 1. An ornament. 2. beauty. 3. a rhetorical figure. అలంకారవిద్యార్థి (from ఆ: విద్యార్థి *a student*) A beau; one who studies dress, not learning. అలంకారకాస్త్రము Rhetoric. అలంకృతము &c. adj. Ornamented, adorned; beautified. అలంక్రియ s. n. Adorning, ornamenting. అలంకరించు v. a. To adorn; to ornament. అలంకారముచేసుకొను v. comp. To adorn or ornament oneself.
౧. అలంకము s. n. 1. A rampart. 2. a watch or guard.
౧. అలంజీరము s. n. A large earthen vessel; a jar.
౧. అలండురు v. n. To moan; to lament; to grieve.
౧. అలక s. n. The city of *Cubera*, the god of wealth.
౧. అలక s. n. Displeasure, anger, wrath, indignation. అలకతీర్చు To appease one's anger or displeasure.
౧. అలకన adj. Light, versatile.
౧. అలకములు or అలకలు s. n. plu. Curls, ringlets.
౧. అల్లము s. n. 1. A sort of sealing wax. 2. lac, the animal dye so called.
౧. అలకరము s. n. A watersnake.
౧. అలపించలు s. n. plu. A species of pulse, also called కారామల్లు *Dolichos catiang* Lin.

- T. అలచ v. a. To trouble; to molest.
- T. అలజ్జెది s. n. Mental pain; affliction of the mind.
- T. అలచ s. n. (from T. అలయు to be tired) Fatigue, lassitude.
- T. అలతి adj. Small, petty.
- T. అలచు v. a. To rub sandal powder &c. upon the body.
- T. అలపు s. n. (from T. అలయు to be tired) Fatigue, lassitude. *vide* అలచ.
- T. అలబలము s. n. Anxiety; distraction of mind, perplexity.
- T. అలమట s. n. Affliction or inquietude of mind; chagrin; vexation. *vide* అలజ్జెది.
- T. అలమరగు v. n. To be afflicted.
- T. అలమార్పు v. a. To train bullocks, buffaloes &c. to the plough, or to bear burdens.
- T. అలము v. a. 1. To spread. 2. to wash, to cleanse with water.
- T. అలము s. n. Weeds that grow in fields of dry grain.
- T. అలయు v. n. To be tired, wearied, or fatigued; to be exhausted by labour. అలయిక s. n. *vide* అలపు.
- T. అలరు v. n. 1. To shine. 2. to be pleased or delighted. s. n. 1. A flower. 2. beauty. అలరువోచి or వోచి *lit.* one whose body is a flower. A woman. అలరునిల్లుచు The god of love, because his bow is made of flowers.
- S. అలర్చము s. n. 1. A mad-dog. 2. the plant called white swallow-wort.
- T. అలవచు v. n. To be practised in; to be

- habituated, or accustomed to. అలవాటు s. n. Habit, custom. అలవాటుపట్టు To be out of practise. అలవరచు To habituate, accustom, exercise, or teach.
- TUD. అలవ s. n. (from S. అలవాల) 1. A basin formed of earth, round the foot of a tree. 2. a railing.
- T. అలవి adj. Able to do or effect. ఇది నాకు అలవి కాదు I am not able to do this. This is beyond my power.
- T. అలసట or అలసత s. n. (from the v. అలయు to be tired) Fatigue, lassitude. *vide* అలపు - అలసటపడు To be wearied or fatigued. అలసటపట్టు or అలసటపచ్చు To feel fatigued. అలసటచీచుకొను To rest oneself.
- S. అలసత s. n. Inactivity; laziness; idleness.
- S. అలసము &c. adj. Lazy; idle; negligent; indolent; inactive.
- S. అలక్ష్యము &c. adj. Trifling, trivial, worthless. s. n. Disregard, negligence. అలక్ష్యముచేయు v. a. To disregard, neglect, slight, or despise.
- G. అలాకు s. n. (from A. اَلَاك) Desolation; ravage; ruin. అలాకుచేయు To ruin, to ravage, to lay waste.
- S. అలాతము s. n. 1. A fire-brand, whether burning or extinguished; 2. charcoal.
- S. అలాబున s. n. A long gourd, *Cucurbita lagenaris*.
- G. అలాయదా adj. (from A. اَلَيَّاد) Separate, apart.
- S. అలి s. n. 1. A scorpion. 2. a large black bee or beetle.

- క. అలించము s. n. A terrace in front of a native house.
- క. అలీకము s. n. The forehead.
- త. అలీకరి adj. Thin, applied to men or women only.
- క. అలీకము s. n. 1. A falsehood; want of veracity. 2. any thing displeasing. 3. the forehead.
- త. అలుకు v. a. To rub the floor with macerated cow-dung. This is done by the Hindoos to clean and purify the house.
- క. అలుకు s. n. The washing the floor, with macerated cow-dung.
- త. అలుకు s. n. Fear; terror; dread.
- త. అలుకుడు s. n. Any kind of sound; a shout; a noise.
- త. అలుకు v. n. To be angry, or provoked; to be annoyed or displeased. అలుక s. n. Displeasure, anger.
- త. అలుకు s. n. 1. A water channel, for carrying off the excess of water from tanks &c. 2. the sharp iron point of an arrow, or lance.
- త. అలవ s. n. Beauty; comeliness; fairness.
- త. అలుష s. n. Inferiority; meanness.
- క. అలీఖము s. n. A blank book of cadjan or palmira leaves.
- క. అల్ల adj. (from H. अल) Mean, vile, base.
- క. అల్పము &c. adj. 1. Thin; small; little; 2. mean; trifling; slight. అల్పబుద్ధి A mean understanding. అల్పభోజనము A light repast. అల్పాపచరము The common and polite term for making water; because a little water is sipped, as a pu-

- rification afterwards. అల్పకార్యము A trifling matter.
- త. అల్ల pro. vide అల.
- క. అల్లకము s. n. A small bit of cloth, to conceal the privities, usually called a Lungotee.
- త. అల్లదీక్ష or అల్లదుక్ష adj. Yonder; at a distance within view.
- త. అల్లన adj. Gently; softly.
- త. అల్లము s. n. Ginger.
- త. అల్లరి s. n. Anarchy; tumult; commotion, noise, quarrel. అల్లరిచేయు 1. To commit disturbances. 2. to expose one's vices.
- త. అల్లలనాడు or అల్లలూడు v. n. (from త. అల్లల a corruption of అలలు waves, and ఆడు to play) To move as the waves of the sea; to be violently agitated or shaken.
- అల్లూడు v. n. To wander about in great distress.
- త. అల్లారముద్దు adj. (from త. అల్లారు and త. ముద్దు a kiss) Delightful; beloved by all.
- త. అల్లీక s. n. A twist, a plait, a braid, a netting.
- త. అల్లీబిల్లి n. Familiarity, mutual affection.
- త. అల్లు v. To plait, to braid, to twist, to interlace. చౌపల్లు To make mats. వెంట్రికల్లు To plait the hair. అబద్ధాల్లు To fabricate lies. పద్యముల్లు To compose verses. అల్లిపవ్వు s. n. (from త. పవ్వు a flower) A kind of water lilly growing in ponds tanks &c.

- T. అల్లుడు s. n. A son-in-law. మేనల్లుడు
The son of a man's sister, or of a woman's brother.
- T. అల్లె s. n. A bow-string.
- T. అల్లెము s. n. An entertainment given by the bride's parents to a bride-groom, after the conclusion of the whole marriage ceremonies.
- T. అల్లొనే రేడుచెట్టు s. n. The rose apple tree. *Eugenia*.
- S. అలి s. n. *vide* అలి.
- S. అలిందము s. n. *vide* అలిందము.
- S. అలికము s. n. *vide* అలికము.
- T. అలివి s. n. *vide* అలివి.
- T. అల్లీకము s. n. *vide* అల్లీకము.
- T. అళుకు v. n. To fear, to be afraid; to be diffident. s. n. Diffidence.
- T. అల్లక s. n. *vide* అల్లక.
- T. అల్లు v. *vide* అల్లు.
- S. అవ A particle, which prefixed to Sanscrit words, corresponds with—From, down from, away from, below; and denotes 1. Inferiority. 2. diminution. 3. diffusion. 4. support. 5. command. 6. knowledge. 7. disrespect. 8. separation. 9. privation 10. priority.
- S. అవంతి s. n. 1. The name of a city; also called ఉజ్జయినీపట్టణము Oojein. 2. sour gruel.
- S. అవంతిక s. n. A kind of delicate bread.
- S. అవంతి దేశము s. n. One of the fifty six kingdoms.
- S. అవకరము s. n. Sweepings.
- S. అవకాశము s. n. 1. An intermediate

spot, intermission, 2. leisure, opportunity. *vide* సావకాశము. అవకాశముగలుగు To have leisure.

- G. అవగదము s. n. 1. Mischief; evil. 2. disorder; confusion. 3. danger.
- S. అవగతము &c. adj. Acquainted with, understood, known.
- S. అవగాహనము s. n. (from s. particle అవ and s. గాహ to agitate) Immersion, bathing. అవగాహనచేసుకొను v. comp. To dive into the meaning; to comprehend a matter fully; to commit to memory. యీజాబుయొక్కతాత్పర్యము నేనవగాహనచేసుకొంటాను I understand fully the contents of this letter.
- S. అవగాహము s. n. 1. Immersion, bathing. 2. a trough near a well, for watering cattle. అవగాహమవు v. n. To be understood, or become the object of understanding. యీసంగతినాకు రెప్పుడూ అవగాహమయినది This subject is fully understood by me, or I fully comprehend this subject. అవగాహముచేసుకొను v. a. To understand; to comprehend.
- S. అవగుణము s. n. (from s. particle అవ and s. గుణ quality) A pernicious quality; a bad disposition; a defect; a vice.
- S. అవగ్రహము s. n. (from s. particle అవ and s. గ్రహ to take) 1. A drought. 2. the forehead of an elephant.
- S. అవగ్రహము s. n. 1. A term of imprecation or curse. 2. a drought. 3. the forehead of an elephant.
- G. అవగుణించు v. a. To over-look; to neglect; to disregard.

- s. అవచూలము s. n. 1. The beard; 2. the whiskers.
- s. అవచ్చిన్నము s. n. (in logic) affected by. The effect.
- s. అవచ్చేదకము s. n. (in logic) that which affects any thing. The cause.
- s. అవజ్ఞ s. n. 1. Disregard; disrespect; contempt.
- s. అవటము s. n. A pit or chasm; a hole in the ground; a well.
- s. అవటిటుఁడు s. n. A man who has a flat nose.
- s. అవటువు s. n. The back of the neck.
- s. అవతంసము s. n. 1. An ornament for the head. 2. a ring worn at the top of the ear.
- s. అవతరించు v. n. To be incarnated; to descend. అవతారము s. n. 1. An incarnation of the deity, especially of *Vishnoo*, of which the Hindoos reckon ten; viz. the fish, tortoise, bear, man-lion, dwarf, Parasoorāma, Sri Rāma, Krishna, Buddha, and one yet to come termed Kulkee. 2. a birth. 3. a metamorphosis. 4. the bank of a tank, pond, sea &c. 5. the act of descending. అవతారమేత్తు To be incarnated. మనుష్యావతారము Incarnation as man. This term is applied by the Native Christians, to the incarnation of our Saviour.
- x. అవతల adv. 1. After, afterwards, hereafter. 2. next to, further, beyond, onward, to a distance. This word is applied either to time or place.
- s. అవదాతము &c. adj. White; clean. s. n. The colour white.
- s. అవదూరు s. n. Calumny; defamation; false accusation.
- s. అవద్యము &c. adj. Mean, low, servile, inferior.
- s. అవధరించు v. a. To condescend to hear, or listen. అవధారు The 2d. person sing. of the imperative of this verb, irregularly formed, is used in books only to call attention. *Listen!*
- s. అవధానులు s. n. A title given to a brahmin deeply skilled in the Vēda, inferior to that of జ్ఞానవల్లభుఁడు.
- s. అవధారణము s. n. 1. A resolution; determination. 2. certainty.
- s. అవధి s. n. A border, limit, or boundary.
- s. అవధూత s. n. A naked mendicant.
- s. అవధూతము &c. adj. (from s. particle అవ and s. ధూత *shaken*) Thrown, cast.
- s. అవధ్యము &c. adj. (from s. అ a privative and s. వధ్య *deserving death*) 1. Not deserving execution. 2. one who cannot be killed; invulnerable.
- s. అవనతము &c. adj. (from s. particle అవ and s. నత *bent*) Bent down, bowed, curved.
- s. అవనము s. n. (from s. అన్ to protect) Preservation. 2. gratification. 3. satiety.
- s. అవని s. n. The earth.
- s. అవపద్యము s. n. (from s. particle అవ and s. పద్య *regimen*) Transgression of prescribed regimen. *vide* అపద్యము.

- s. అవభృథము s. n. A supplemental sacrifice, to remedy any defect in the principal one. అవభృథస్నానము An ablution made after the conclusion of a sacrifice.
- s. అవమతము &c. adj. (from s. particle అవ and s. మత respected) Spurned; despised; disregarded.
- s. అవమర్యాద s. n. (from s. particle అవ and s. మర్యాద politeness) Incivility; disrespect.
- s. అవమానము s. n. (from s. particle అవ and s. మాన honour) Dishonour; disgrace; indignity; insult; affront. అవమానముచేయు or అవమానించు v. a. To despise; to disregard, to dishonour, to disgrace, to insult. అవమానపడు or పొందు To be disgraced, dishonoured, or insulted.
- s. అవమానితము &c. adj. vide అవమతము.
- s. అవమము adj. vide అవద్యము.
- s. అవయవము s. n. A member, a limb.
- r. అవయు v. n. To be broken into pieces; to be destroyed. అవయించు v. a. To break to pieces, to destroy. వానికండ్లు అవకింది His eyesight is destroyed.
- s. అవయోగము s. n. (from s. particle అవ and s. యోగ a fortunate conjuncture) A bad sign, an evil omen, an unfortunate event.
- s. అవరజుడు s. n. A younger brother.
- s. అవరోధము s. n. (from s. particle అవ and s. రుధ్ధ to obstruct) 1. A hinderance; an obstruction. 2. the seraglio, a queen's apartment.
- s. అవరోహము s. n. (from s. particle అవ and s. v. రుహ to grow) 1. A fibrous root, issuing from the branches of certain trees and hanging down from them; for example, that of the Indian fig tree; also called ఊర. 2. the act of descending.
- r. అవల adv. vide అవతల.
- s. అవలంబనము or అవలంబము s. n. That on which any person or thing depends; an asylum; refuge; support. అవలంబించు v. a. 1. To depend on any person or thing. 2. to take hold of any thing. ఒకని మాట అవలంబించు To concur in opinion with another.
- s. అవలగ్నము s. n. The waist.
- s. అవలగ్నము s. n. (from s. particle అవ and s. లగ్న a sign) A bad sign, an evil omen, or augury. adj. 1. Ugly. 2. dirty. 3. improper.
- s. అవలగ్నము &c. adj. White. s. n. Whiteness.
- s. అవలీల s. n. (from s. particle అవ and s. లీలా sport) Facility, ease.
- s. అవరేపము s. n. Pride.
- s. అవలోకనము s. n. The act of looking; surveying.
- s. అవశకునము s. n. (from s. particle అవ and s. శకున a good omen) An evil omen or augury, a bad sign.
- s. అవశాత్తునా adv. 1. Unexpectedly; abruptly; suddenly. 2. providentially.

- s. అవశిష్టము &c. adj. Left; remaining.
- s. అవశ్యము adj. Absolutely necessary మరణము అందరికి అవశ్యము Death is to all a matter of absolute necessity. అది నాకు అవశ్యమైనది That is indispensably necessary to me. adv. Certainly, without fail. రేపటికి అవశ్యము వస్తాను I shall come tomorrow without fail.
- s. అవసథము s. n. A habitation, a house.
- s. అవసరము s. n. 1. Occasion. 2. urgency. 3. hurry. 4. necessity. అవసరము చేస్తే పనిచేడును If you hurry, the business will be spoiled. అది నాకు అవసరము లేదు I have no occasion for this. adj. Urgent, necessary. అవసరమైన పని Urgent business.
- s. అవనానము s. n. 1. The decline of any thing. 2. the end of an action, the conclusion. 3. in grammar, The disjunction of letters, the end of a word. అవనానకాలము The time of death; the termination of one's life.
- s. అవస్థ s. n. (from s. particle అవ and s. స్థా to stand) 1. A condition or state. 2. any particular stage of life, as infancy, youth &c. 3. calamity, distress. బాల్యావస్థ child-hood. మరణావస్థ The agony of death. అవస్థపడు To be in distress. అన్నానికి లేక అవస్థపడు To be reduced, through want of food, to the greatest misery. అవస్థపెట్టు To reduce to misery, to plunge another into difficulties. సహం

- పరాని అవస్థలు పడు To experience insupportable calamity.
- s. అవహేళనము s. n. Neglect; disregard; disrespect.
- s. అవాంతరము &c. adj. Intervening. s. n. An invasion or incursion.
- s. అవచి s. n. The southern point.
- s. అవాచ్యము &c. adj. (from s. అ a privative and s. వాచ్య fit to be spoken) Unfit to be spoken; unspeakable; obscene.
- s. అవాజ్ s. n. (from P. آواز) A voice, a noise, a rumour, a report.
- s. అవాయూ s. n. A sky-rocket. అవాయూచువ్వ The reed of a sky-rocket.
- s. అవారము s. n. The near bank, or shore.
- s. అవారిగా adv. Profusely; abundantly; exuberantly.
- s. అవి s. n. 1. A mountain. 2. a sheep. 3. the sun. 4. a woman in her menses.
- s. అవిచ్ఛిన్నము &c. adj. Inseparable; compact.
- s. అవిదూషము s. n. Ewe's milk.
- s. అవిద్య s. n. (from s. అ a privative, and s. విద్యా knowledge) Ignorance, illiterateness.
- s. అవిధి s. n. Calamity; distress; trouble. adj. Illegal.
- s. అవిమరిశము s. n. *vide* అవిదూషము.
- s. అవిముక్తము s. n. Benares, also called కాశీ.
- s. అవిరతము &c. adj. Incessant; continual; eternal.
- s. అవిరి s. n. A disease in the eye.
- s. అవిలంబితము &c. adj. (from s. అ a pri-

- vative and s. విలంబిత *slow*) Swift, quick, expeditious.
- s. అవిశేషము s. n. (from s. అ a privative and s. విశేష *discrimination*) 1. Ignorance. 2. imprudence; indiscretion.
- t. అవిశేషము s. n. *vide* అవిశేషము.
- s. అవిసోధము s. n. Ewe's milk. *vide* అవిసోధము.
- s. అపీఠ s. n. A woman who has neither child nor husband.
- t. అప్త v. n. 1. To become. 2. to be finished. *vide* అయి - అయిన - అయితే - అప్తను - కా and కాదు.
- t. అప్తము s. n. The lip. అప్తమునకు To bite the lips from rage.
- t. అప్తతల adv. *vide* అప్తతల.
- t. అప్తను adv. 1. The verb అప్త in the 3d person singular of the affirmative aorist. 2. a general term of affirmation, in reply to all questions, synonymous with the English word *yes*; but properly confined to affirmations respecting *quality and essence* only, and opposed to కాదు *no*. ఇదినికలప్తనా Will this be of use to you? మీరుచెప్పినానె May you say so? నాచేతనప్తను I can do అప్తనాకాదా Is it, or not. అప్తనప్తను Yes, yes.
- t. అప్తము s. n. A long coarse grass, generally used to thatch the roofs of houses, or to make tats; it is also called విదవలి.
- s. అవ్యక్తము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. వ్యక్త *evident*) 1. Unintelligible; indistinct; inarticulate. 2. invisible. 3. ignorant.
- s. అవ్యయము s. n. in grammar, An indeclinable word, a particle.
- s. అవ్యవహితము &c. adj. Adjoining, contiguous.
- t. అవ్యస. n. 1. A grand mother. 2. a mother.
- s. అవ్యసరి నా adv. *vide* అవసరి నా.
- s. అశక్తము &c. adj. (from s. అ a privative and s. శక్తి *ability*) 1. Impotent. 2. sick.
- s. అశక్తము or అశక్తి s. n. (from s. అ a privative and s. శక్తి *power*) Want of ability; weakness; feebleness; incapacity; impotency.
- s. అశక్యము &c. adj. Impossible.
- s. అశనము s. n. (from s. అశ్ to eat) Food; victuals. అశనశూరుకుడు (from s. అశన and s. శూరుక *a destroyer*) One who eats voraciously, a glutton. అశనాయితము &c. adj. Hungry.
- s. అశని s. n. The weapon of *Indra*; a thunderbolt.
- s. అశరీరి adj. (from s. అ a privative, and s. శరీర *corporeal*) Incorporeal; immaterial. అశరీరవాణి The voice of an invisible being.
- t. అశిమి or అశిమిశించి s. n. A wallet.
- s. అశిరస్టుడు s. n. (from s. అ a privative and s. శిరస్ *the head*) The name of an *Asura*, otherwise called *Rahoo*; in astronomy, the moon's ascending node, reckoned by the Hindoos as the eighth planet.
- s. అశీతి adj. Eighty. *vide* ఎనభై.
- s. అశుచి s. n. Uncleanmess. adj. Unclean.

- s. అశుద్ధము s. n. Human excrement. adj. Impure.
- s. అశుభము &c. adj. Inauspicious. s. n. Inauspiciousness.
- s. అశేషము &c. adj. (from s. అ a privative and s. శేష a part) All, whole.
- s. అశోకము s. n. The Asoca tree.
- s. అత్కంతము s. n. A furnace, a fire-place.
- s. అత్కము s. n. A stone; a rock. అత్కపహము s. n. (from s. వహన rain) Hail.
- s. అశ్రద్ధ s. n. Neglect.
- s. అశ్రము s. n. A tear. *vide* అశ్రువు.
- s. అశ్రాంతము &c. adj. 1. Eternal. 2. not wearied or fatigued. adv. Continually.
- s. అశ్రావ్యము &c. adj. (from s. అ a privative, and s. శ్రావ్య fit to be heard) Not fit to be heard, unharmonious.
- s. అశ్రీ s. n. 1. The edge of a sword &c. a blade. 2. an angle, a corner.
- s. అశ్రువు s. n. A tear. *vide* అశ్రము.
- s. అశ్మీలము s. n. Rustic language.
- s. అశ్వకర్ణ s. n. A timber tree, termed the Saul. *Shorea Robusta*.
- s. అశ్వగంధి s. n. A plant. *Physalis flexuosa*.
- s. అశ్వత్థము s. n. The holy fig-tree. *Ficus religiosa*.
- s. అశ్వధ్వాను s. n. The name of a saint and warrior, son of *Drona*.
- s. అశ్వము s. n. A horse. అశ్వపాలుడు A

- groom. అశ్వమేధము The sacrifice of a horse. అశ్వముఖ The first of the twenty seven lunar mansions, the head of *Aries*. అశ్వవాహుడు A trooper, a horseman. అశ్వవైద్యుడు A farrier. అశ్వశాల A stable. అశ్వశిక్షకుడు A horse-breaker. అశ్వశిక్ష. The art of breaking horses, the *manege*. అశ్వరూఢుడు or అశ్వరోహుడు A trooper, a horseman.
- s. అశ్వినీ s. n. (from s. అశ్వ a horse) The first of the 27 lunar mansions.
- g. అష Indec. particle. *vide* అట.
- g. అమ adv. So; in that manner; in that way.
- g. అమఁబటి adj. Such, of that kind.
- s. అష్టకము adj. Eight. అష్టకష్టాలు s. n. (from s. కష్ట difficulty) The eight difficulties, or miseries of human life. viz. 1st. Travelling in foreign countries. 2d. Cooking one's own victuals. 3d. Separation from one's wife. 4th. Begging. 5th. Being obliged to pay court to a person of equal rank. 6th. Serving a foreign king. 7th. Being ignorant of learning, in an assembly of wise men. 8th. Poverty. అష్టపాత్తు s. n. (from s. పాద a leg) A fabulous animal with eight legs. అష్టమము The eighth; all Sanscrit ordinals are taken elliptically for the part which they express, అష్టమము therefore denotes an eighth part. అష్టమి The eighth lunar day from the new or full moon. అష్టమూర్తి s. n.

- (from s. *మూర్తి* a form) The god *Siva*.
 అష్టవంశరలు (from t. *వంశర* crooked)
 Octangular. అష్టదశము (from s. *దశ* ten)
 Eighteen; eighteenth. అష్టపదము
 s. n. (from s. *పద* a foot) 1. A fabulous
 animal with eight feet. 2. gold. 3. the
 mount *Kuelasa*, the residence of *Siva*. 4.
 a checkered board or cloth. అష్టపదాని
 s. n. A person who can attend to eight
 things at once. అష్టైశ్వర్యములు s. n.
 plu. The eight super-human faculties;
 such as assuming an imperceptible or
 huge form &c.
 s. అష్టి s. n. 1. Food.
 g. అసజ్జ s. n. 1. Inattention; negligence;
 2. contempt, disdain.
 s. అసతి s. n. (from s. అ a privative and s.
సతీ a chaste woman) An adulteress, an
 unchaste woman.
 t. అసదు s. n. 1. Smallness. 2. thinness. 3.
 leanness.
 s. అసభ్యము &c. adj. (from s. అ a priva-
 tive and s. *సభ్య* a member of an assem-
 bly) Unworthy of admission into an as-
 sembly; vulgar; mean.
 tud. అపము s. n. (from s. *యశస్* fame)
 Reputation; renown; fame.
 t. అసము s. n. Excess.
 tud. అపరసందే s. n. (అపర from s. *అపర* a
 giant, and సందే from s. *సంధ్య* evening)
 The dusk; because giants then appear.
 g. అసత్ adj. (from A. *أصل*) Original; ra-
 dical; prime. s. n. The principal, in con-
 tradiction to the interest.

- t. అసలు s. n. Mud; mire; dirt at the bot-
 tom of water.
 s. అసహిష్ణుత s. n. (from s. అ a privative
 and s. *సహిష్ణుత* endurance) 1. Envy;
 malice; malignity.
 s. అసహ్యము &c. adj. Insupportable; odi-
 ous; disgusting; ugly; unpalatable. అ
 సహ్యపడు. To be disgusted, to abhor.
 s. అసాధారణము &c. adj. (from s. అ a
 privative and s. *సాధారణ* common) Un-
 common; unusual; rare. అసాధారణ
 ముగా మాట్లాడు To speak fluently.
 s. అసాధ్యము &c. adj. Impossible; imprac-
 ticable. అసాధ్యరోగము Incurable dis-
 ease.
 s. అసి s. n. A scimitar; a sword. అసిబోవు
 applied to wounds or blows, to denote a
 superficial wound; a slight blow. అసి
 నాయము s. n. A slight or superficial
 wound. అసిధరుడు s. n. (from s. *ధర*
 holding) 1. One who holds a scimitar in
 his hand. 2. the regent of the south
 west. 3. the god of riches, also called
Koobera.
 s. అసిక్నే s. n. A young female servant, fre-
 quenting the apartments of the women.
 s. అసితము &c. adj. (from s. అ a privative
 and s. *సిత* white) 1. Black. 2. dark blue.
 s. అసితాననము s. n. (from s. అసిత black
 and s. *అనన* a face) The black-faced
 monkey.
 s. అసిపత్రము s. n. (from s. అసి sword and
 s. *పత్ర* a leaf) A certain hell, paved with
 swords.

- s. అసిపుత్రి s. n. (from s. అసి *a sword* and s. పుత్రి *a daughter*) A knife.
- T. అసియాడు v. n. To shake.
- T. అసిరమ్మ s. n. A particular village goddess.
- T. అసుంతు adv. At a distance; farther away.
- s. అసుర or అసురుడు s. n. (from s. అ a privative and s. సుర *a deity*) A Giant.
- T. అసులుములు s. n. Great exhaustion or waste of one's strength; excessive weakness or fatigue.
- s. అసువు s. n. 1. Any of the five breaths which the Hindoos believe to exist in the human body, and consider essential to life.
- s. అసూయ s. n. Malignity; hatred; detraction; jealousy; envy.
- s. అసూక్షణము s. n. Disregard; disrespect; contempt.
- s. అస్మక్తు s. n. Blood.
- s. అస్తమయము s. n. (from s. అస్తమ్ *disappearance* and s. ఇ *to go*) Sun-set, from the Hindoos believing that the sun disappears behind a certain mountain.
- ఉ. అస్తమానము s. n. *vide* అస్తమయము.
- s. అస్తము &c. adj. Cast; thrown; sent; disappeared. s. n. The mountain behind which the sun is supposed to set.
- ఉ. అస్తరు s. n. (from P. استر) 1. The lining of a garment. 2. a patch.
- ఉ. అప్రావృత్తము s. n. Madness.
- ఉ. అస్థిభారము s. n. The foundation of an edifice, or building.

- s. అస్త్రము s. n. A missile weapon; an arrow.
- s. అస్థి s. n. A bone. అస్థిపాత్ర (from s. పాత్ర *a vessel*) An urn. అస్థిజ్వరము An internal fever.
- s. అస్తవడు s. n. (from s. అస్త *blood* and s. పా *to drink*) A Giant; a demon; an evil spirit.
- s. అస్త్రము or అస్త్రువు s. n. 1. Blood. 2. a tear.
- s. అస్వప్నులు s. n. plu. (from s. అ a privative and s. స్వప్న *sleep*) Gods or deities.
- s. అహంకారము or అహంకృతి or అహంక్రియ s. n. (from s. అహమ్ *I* and s. కృ *to make*) Self-conceit; pride; egotism; arrogance. అహంకరించు v. n. To be proud, arrogant, or presumptuous.
- s. అహంత s. n. Selfishness.
- s. అహంబ్రహ్మత్వము s. n. Pride; vanity; arrogance.
- s. అహంయువు adj. Proud; vain; arrogant.
- s. అహతము s. n. (from s. అ a privative and s. హత *beaten*) An unbleached cloth.
- s. అహమహమిక s. n. 1. Great self-conceit. 2. emulation; rivalry; desire of superiority.
- s. అహము s. n. The day time; a day. అహనిశము Day and night. అహర్ముఖము (from s. ముఖ *the face*) Morning. అహర్వతి or అహాపతి (from s. పతి *a ruler*) The sun.
- s. అహస్సు s. n. *vide* అహము - అహస్

రుడు (from s. అహ్ and s. కర a marker) The sun.

s. అహర్దము s. n. (from s. అ a privative and s. హ్య to take) A mountain.

s. అహి s. n. A snake, or serpent. అహితుం దికుడు A snake-catcher. అహిభయము (from s. భయ fear) Fear of latent danger from one's own party; so called, because it is like the fear of a lurking serpent. అహిభుక్తు (from s. భుజ్ to eat)

1. Gurutmuntodoo the king of birds, and vehicle of Vishnoo. 2. a peacock.

అహిభూషణుడు (from s. భూషణ an ornament) He who wears snakes as an ornament, Siva.

s. అహితము s. n. (from s. అ a privative and s. హిత friendly) Injury; harm; enmity. adj. Unfriendly.

s. అహితుడు s. n. An enemy.

s. అహిహుడు s. n. Indra, the lord of deities or gods, and regent of the sky.

s. అహోబలము s. n. The name of a certain holy place.

s. అహోరాత్రము s. n. (from s. అహ్ day and s. రాత్రి night) An entire night and day, including the space of twenty four hours.

g. అక్షంతలు or s. అక్షతలు s. n. (from s. అ a privative and s. తుత fallen) 1. A few grains of rice, mixed with saffron, put on the fore-head of an image when it is adored, or given to a bramin, when he is invited to any auspicious ceremony. They are also given by bramins, with

benedictions, to any one who performs a religious ceremony. 2. fried grain for oblations. 3. the red mark worn by Hindoos on the forehead.

s. అక్షదర్శకుడు s. n. (from s. అక్ష a law suit and s. దర్శక who sees) A Judge.

s. అక్షధూతు or అక్షధూతుడు s. n. (from s. అక్ష a die, and s. ధూత a rogue) A gamester.

s. అక్షమాల s. n. A rosary.

s. అక్షము s. n. 1. A die. 2. an eye. 3. an axle-tree. 4. a law suit. అక్షవిద్య s. n. (from s. విద్యా a science) Play; gambling.

s. అక్షయ s. n. The 60th year of the Hindoo cycle of sixty.

s. అక్షయము adj. (from s. అ a privative and s. క్షి to waste) Imperishable; durable; permanent; inexhaustible. అక్షయపాత్ర lit. the inexhaustible vessel. A cup for alms.

s. అక్షరము s. n. 1. A letter of the alphabet. 2. exemption from transmigration; bliss. adj. Imperishable. అక్షరజ్ఞుడు (from s. జ్ఞా to know) A learned man.

అక్షరాభ్యాసము (from s. అభ్యాస practice) Beginning to learn the first principles of a language. అక్షరపడుపాటు (from r. పడుపాటు omission) Orthographical errors.

s. అక్షి s. n. An eye.

g. అక్షింతలు s. n. vide అక్షతలు.

s. అక్షౌహిణి s. n. A complete army, consisting of 21,870 elephants, 21,870 chariots, 65,610 horses, and 1,09,350 infantry.

అ

- అ 1. The second letter of the Teloogoo alphabet. 2. the indeclinable remote demonstrative pronoun That. as, ఆత్మ, Thatmother. ఆత్మకులు Those sons. The connected form of ఆ, (—) when affixed to the last word in a sentence, or to a single word alone, denotes interrogation; as తెలుసునా Is it understood? మీరా You? వాడా He? This letter is also a Sanscrit particle, prefixed to words, and denoting. 1. Diminution. (a little.) 2. limit inceptive (from, thence, from that time.) 3. limit conclusive. (until, unto, as far as.) Prefixed to Sanscrit verbs, it extends or reverses their meaning.
- అ. అంశము s. n. Any movement, or emotion of the body; as a gesture, a posture &c.
- అ. అంశరస s. n. The sixth year of the cycle of sixty.
- అ. అంశరసుడు s. n. The planet *Jupiter*, the preceptor of the gods, and son of *Angirasa* one of the seven great sages.
- అ. అంజనేయుడు s. n. The minister to the king of the southern race of Hindoos, represented in the *Ramayanam* as monkey. He was the chief means of transporting *Rama* to Ceylon; and under the name of *Hunooman*, is represented as a monkey, the vehicle of *Vishnoo*, in his

incarnation of *Rama*. He is worshipped by the *Madhuvras*, one of the three great Hindoo sects in the Peninsula, who believe him to have been incarnated as *Mudhuvachary*, the reformer of their religion, and founder of their sect.

- అ. అంతర్యము s. n. 1. The mind. 2. opinion.
- అ. అంత్రము s. n. The bowels, entrails, or intestines.
- అ. అందోళి s. n. A palankeen. *vide* అందలము.
- అ. అంధసిక్కుడు s. n. A cook.
- అ. అంధ్యము s. n. 1. Care, concern. అడినాకు అంధ్యముగాదు I do not care about that. 2. protection, or security.
- అ. అంధ్రము s. n. *Andhra*, the Sanscrit name for the Teloogoo language. అంధ్రదేశము Telingana. This country seems formerly to have been divided into the Calinga and Andhra provinces. The latter was an inland subdivision to the south of the Godavery, and the people are described by Pliny as a superior race of men. "*Validior deinde gens Andhra, plurimis vicis XXX oppidis, quæ muris turribusque muniuntur; regi præbet peditum c. m. equitum m. m. elephantos m.*"
- అ. అశంభించు v. n. To tremble; to shake.
- అ. అకట adv. Afterwards.
- అ. అకడ adv. *vide* అక్కడ.
- అ. అకట్యు v. a. To prevent, to hinder, to stop.
- అ. అకతాయ s. n. (from s. అకతాయ)

- a felon*) A person void of principle; a wicked person; an insignificant fellow.
- s. అకరము s. n. 1. A mine. 2. foundation or ground for an assertion. 3. an authority for the meaning or use of a word.
- s. అకరణించు v. a. To hear; to listen, or attend to.
- s. అకర్షణ s. n. Attraction.
- s. అకర్షము s. n. 1. Attraction. 2. gaming. 3. dice. అకర్షించు v. a. 1. To draw, to pull, to attract.
- r. అకలి s. n. 1. Hunger. 2. appetite. అకలిగాను or అకలీను v. n. To be hungry. అకలిలవు or యెత్తు (from అవు to become or యెత్తు to raise) v. impers. governing the dative. To be hungry. అకలిపట్టు or అకలికితాళు To endure, or bear hunger. అకలితీర్చు To appease, to satisfy hunger. అకలిలనుచు To repress hunger. అకలిచేంపు To mortify the appetite. అకలిమందగించు or చేచ్చు The appetite to become dull. i. e. weak. నామకలిమందగించినది I have lost my appetite.
- s. అకల్పము s. n. 1. Embellishment, ornament. 2. dress.
- r. అకలింపు s. n. The power of the mind to admit and contain many ideas at once; comprehension. అకలింపుచేసుకొను To comprehend.
- rud. అకసము s. n. *vide* అకాశము.
- s. అకస్మికము adj. Sudden.
- s. అకంక్ష s. n. A wish, a desire. అకంక్షించు To wish or desire.
- s. అకారణము s. n. The act of calling.
- s. అకారము s. n. The form, shape; figure, mien. మనుష్యాకారము The human form. అకారముదాల్చు To assume a shape. అకారముయే పూరచు To make an effigy of any person or thing. అకారము దుడుచు *lit.* To wipe away or exterminate the form. This is a most common phrase in abuse; as, వాడియాకారము తుడిచివారు *lit.* They have exterminated his form; equivalent to a common English imprecation అకారపూజ్యుడు An illiterate man of portly mien. అకారవంతుడు A handsome man.
- s. అకాశము s. n. 1. The air, the atmosphere, the ether. 2. the sky, the heavens, the firmament. అకాశవాణము A sky-rocket. అకాశవాణి A voice from heaven.
- s. అకీర్ణము adj. 1. Impervious. 2. crowded.
- r. అకు s. n. 1. A leaf. 2. betel leaf. అకులము The second word in this phrase has no meaning in itself, but added to అకు implies *Leaves, and other greens*. అకుసూరలు Pot herbs, garden stuffs. అకుజెముడు The oleander leaved spurge *Euphorbia Neriifolia*. Lin. అకుదేలు A particular insect. అకుదోట A betel garden. అకుపచ్చె Emerald green. అకుపత్రి కవుచెట్టు A clove tree. అకుమడువు A roll of beetle.
- r. అకురాయి s. n. A file. అకురాతరాచు or అకురాయిపెట్టు To file.
- s. అకులము adj. Troubled; distressed; confounded.

- T. ఆకు సన్నములు s. n. A particular sort of Paddy.
- s. ఆహతము s. n. Intention ; design.
- s. ఆకృతి s. n. A form, shape, figure, mien.
- T. ఆకె pro. She.
- T. ఆకొత్తు s. n. *vide* అడకొత్తు.
- s. ఆక్రందించు v. n. To weep ; to cry aloud ; to lament. ఆక్రందనము or ఆక్రందము Weeping, lamentation.
- s. ఆక్రమించు v. a. To encroach ; to usurp ; to seize. ఆక్రమణము Usurpation ; encroachment.
- s. ఆక్రోధము s. n. The breast, between the shoulders.
- s. ఆక్రోశించు v. n. 1. To curse. 2. to be angry or displeased with. 3. to entertain malice against another. ఆక్రోశము 1. A curse, or imprecation. 2. anger, dissatisfaction. 3. malice.
- s. ఆఖండలుడు s. n. One of the names of *Indra*, regent of the sky.
- s. ఆఖనికము s. n. 1. A rat. 2. a hog.
- s. ఆఖనికుడు s. n. A thief, a burglar.
౧. ఆఖరు s. n. (from H. آخر) An end, a termination.
- s. ఆఖువాహుడు s. n. *Ganēśa*, son of *Siva* and *Parvati* ; the deity of wisdom, and remover of obstacles. This name is given to him, because his vehicle is a rat.
- s. ఆబువు s. n. 1. A rat. 2. a hog.
- s. ఆభేదము s. n. The chase, hunting.
- s. అభ్య s. n. A name or appellation.
- s. అభ్యాసము &c. adj. 1. Said, spoken. 2. rehearsed.

- s. ఆగతుకుడు s. n. A guest.
- T. ఆగడము s. n. 1. A jest, a joke. 2. mirth, fun. 3. derision, mockery. ఆగడము చేయు 1. To deride, to mock. 2. to jest. ఆగడ ప్రమనిషి or ఆగడకాడు A jester.
- s. & T. ఆగతమవు v. n. (from s. ఆగత *arrived* and T. అవు *to become*) To be obtained ; to come into one's possession.
- s. ఆగమము s. n. 1. An arrival, a coming, or approaching. 2. a Sastra, or work on sacred science, of divine origin. 3. the ceremonies prescribed in the Sastras. 4. a grammatical augment, a syllable or letter inserted in any part of the radical word. 5. a legal title, a voucher or written testimony.
- s. ఆగము or ఆగమ్య s. n. Sin, offence, transgression, a fault.
- T. ఆగారకరతీక s. n. A plant. *Momordica Dioica*.
౧. ఆగార్యము s. n. Obstinaey, stubbornness.
- s. ఆగమిక్రయ s. n. The future tense.
- T. ఆగు v. a. 1. To stop, prevent, or hinder. 2. to support, or protect. 3. to harbour. 4. to watch or preserve crops, fruits &c. *vide* ఆడు.
- T. ఆగుబ్బతిలు v. n. To be elated. ఆగుబ్బ Elevation, wonder.
- s. ఆగ్నేయదిక్కు s. n. The south east point, of which the god of fire is regent.
- s. ఆగ్నేయాస్త్రము s. n. A weapon of fire.
- s. ఆగ్రహము s. n. 1. Anger, choler, rage, wrath. 2. trouble, annoyance. ఆగ్రహించు To be angry or enraged.

౧. ఆశూత్యము s. n. *vide* ఆశూత్యము.
౨. ఆశ్రుణించు v. a. To smell, to inhale.
This word is often used to express parental fondness; parents being in the habit of smelling a child's head, instead of kissing the infant. ఆశ్రుతము &c. Scented; smelled.
౩. ఆచందాలము s. n. (from s. particle ఆ and s. చందాల *an outcast*) People of all classes, down to the chandalas or Pariahs.
౪. ఆచంద్రాక్షము adv. (from s. particle ఆ and s. చంద్ర *the moon* and అక్ష *the sun*) During the existence of the sun and moon; as long as the world exists; for ever.
౫. ఆచక్రే adv. On that side.
౬. ఆశేమనము s. n. The sipping of water three times, before religious ceremonies, or meals; or after meals or the necessities of nature; repeating at the same time the 24 principal names of *Vishnoo*.
౭. ఆచారణ s. n. *vide* ఆచారము.
౮. ఆచారము s. n. 1. An established rule of conduct. 2. a religious institute, or observance. 3. the rules of moral conduct among a people, or nation. 4. the practice, customs, habits, usages, or laws of a country, or of any particular class of men. ఆచరించు v. a. 1. To practise, or do habitually. 2. to put in practise the precepts of religion. 3. to celebrate a religious festival.
౯. ఆచార్యుడు s. n. 1. A teacher or instructor of the *Védas*. 2. a spiritual guide.

3. a person who invests one with the sacrificial thread.
౧౦. ఆదితము s. n. A weight of ten pootties. adj. spread; extended; accumulated.
౧౧. ఆదించు v. a. 1. To stop, to hinder, to prevent, to withhold. 2. to support, to protect. 3. to preserve or watch fields, gardens &c. ఆదించుమాట్లాడు To speak considerably or cautiously. *vide* ఆదించు.
౧౨. ఆదోషి s. n. 1. A trace, token, or hint. 2. a cause.
౧౩. ఆచ్ఛాదనము s. n. 1. An upper garment, clothes. 2. a covering, a screen. ఆచ్ఛాదించు To cover.
౧౪. ఆచ్ఛురితకము or ఆచ్ఛురితము s. n. A satirical laugh.
౧౫. ఆజీవంజీవము s. n. A family.
౧౬. ఆజీనువాహుడు s. n. A man whose hands reach to his knees. A person of this description is considered not only handsome, but destined to be a hero.
౧౭. ఆజీనేయము s. n. A horse of a good breed.
౧౮. ఆజి s. n. War, battle, combat.
౧౯. ఆజీలు adj. Ready, present.
౨౦. ఆజీవము s. n. Livelihood, profession.
౨౧. ఆజ్ఞ s. n. 1. An order, a command. 2. permission, *congē*. 3. punishment. 4. custody. ఆజ్ఞయిచ్చు To give an order. ఆజ్ఞానోపసేయు To disobey an order. ఆజ్ఞాపేయు To punish. ఆజ్ఞాపేయించు To commit to custody; to cause to punish. ఆజ్ఞాపించు To order or command.

- s. ఆజ్యము s. n. Clarified butter, ghee.
- t. ఆట s. n. 1. A dance. 2. a play. 3. a game. ఆటాడు To dance or play. ఆట తోడు To lose a game. ఆట గెలుచు To win a game. ఆటపాట Dancing and singing. ఆటవిడుపు A holiday; a play day granted to school boys. ఆటకత్తె A dancing girl. ఆటకాడు A male dancer, a gambler. ఆటపాటవాద్యము Dancing, accompanied by vocal and instrumental music. ఆట్లాట Play, pastime, a joke.
- t. ఆటంకము s. n. 1. Prevention, hindrance. resistance. 2. molestation. 3. hesitation.
- s. ఆటకము s. n. A sparrow.
- t. ఆటగొట్టు s. n. A rake, used in husbandry.
- t. ఆటపట్టు s. n. An abode, a residence.
- s. ఆటి s. n. A bird. *Turdus ginginianus*.
- t. ఆటివచ్చు or ఆటు v. n. To last, to suffice.
- t. ఆటుపోటు s. n. Severe pain, caused by a wound, or sore.
- s. ఆహోపము s. n. 1. Pride, pomp. 2. fury.
- t. ఆట్రుక్షణాలు s. n. vide అట్టలు.
- t. ఆడ adj. Female. s. n. A place. adv. There. ఆడనూతురు (from కూతురు a daughter) A woman.
- t. ఆడంబులు s. n. plu. Women. ఆడంబులే పులు A man who has the voice and habits of a woman.
- s. ఆడంబరము s. n. 1. A charge sounded by musical instruments. 2. the roaring of elephants. 3. the beginning. 4. pride, pomp. మేఘాడంబరము A collection of clouds.

- t. ఆడిక s. n. Infamy.
- t. ఆడికోలు s. n. A rumour or report, generally applied to such as are of an unfavorable kind.
- t. ఆడు v. a. 1. To play, to dance. 2. to speak, or promise. 3. to perform. v. n. To shake, to totter, to wag. ఆడుకొను v. comp. To talk to oneself, to play. ఆడించు v. caus. To cause to play &c. ఆడితప్పు (from తప్పు to fail) To break a promise. ఆడు is added to a great number of nouns, to give them a verbal signification; and, in such cases, takes its meaning from the noun to which it is affixed: thus, అబద్ధమాడు (from s. అబద్ధము a lie) To tell lies. ఆట్లాడు (from t. ఆట a play) To play. అల్లల్లాడు (from t. అల్లల్ల a corruption of అలలు waves) To be violently agitated or shaken. ఇడ్లులాడు (from t. ఇడ్లు dragging) To drag, or pull mutually. ఇచ్చకములాడు (from t. ఇచ్చకము flattery) To flatter, to cajole, to allure, to coax. ఈచులాడు (from t. ఈచు swimming) To swim. ఊచులాడు (from t. ఊచు swinging) To swing, to hang, to be in agitation. ఎకపక్షమాడు (from t. ఎకపక్షము a joke) To sport, to jest, to jeer. కలహమాడు (from s. కలహము a quarrel) To quarrel. కాకతలాడు (from t. కాకతము a card) To play at cards. కాట్లాడు (from t. కాటు a bite) 1. To wrangle. 2. to come to blows; to fight as dogs కేళికఆడు (from s. కేళిక a dance) To dance. కొట్లాడు (from t. కొట్టు a

blow) To fight, to quarrel. నానునాడు (from *న. నాను* *an oil press*) To press oil. గుడ్డులాడు (from *న. గుడ్డు* *a blow*) To fight. చదరంగమాడు (from *రు. చదరంగము* *chess*) To play at chess. చెరచెరలాడు (from *న. చెరచెర* *anger*) To be angry. జగడమాడు (from *న. జగడము* *a quarrel*) To quarrel, to fight. జలకమాడు (from *రు. జలకము* *ablution*) To bathe. తడుపులాడు (from *న. తడుపు* *groping*) To grope, to seek out, or search for. తళతళలాడు (from *న. తళతళ* *a flash*) To shine, to glitter. నడమాడు (from *న. నడమ* *the middle*) To take moderate exercise on foot; applied to convalescent persons. నీళ్లాడు (from *న. నీళ్లు* *waters*) To bring forth a child, because water precedes the birth. పకపకలాడు (from *న. పకపక* *a loud laugh*) To laugh loudly. పాకులాడు (from *న. పాకు* *crawling*) To crawl. పారాడు (from *న. పారి* *creeping*) To creep. పొల్లాడు (from *న. పొల్లి* *rolling*) To roll. పోట్లాడు (from *న. పోటు* *a stab*) To quarrel, to fight. బంతలాడు (from *న. బంతి* *a ball*) To play with a ball. బోగమాటాడు (from *న. బోగమాట* *a dance*) To dance. మాట్లాడు (from *న. మాట* *a word*) To speak, to converse. ముద్దులాడు (from *న. ముద్దు* *a kiss*) To caress, to fondle. వరసలాడు (from *న. వరస* *relationship*) To treat another, in joke, as a relative. వేటాడు (from *న. వేట* *hunting*) To hunt శివాలాడు (from

స. శివము *inspiration or possession*) To speak by inspiration; to be possessed by a spirit. సమతాడు (from *న. సమత* *the first signs of womanhood*) To become a woman. సరసమాడు (from *స. సరసము* *a joke*) To sport, jest, or jeer.
న. ఆడు *adj. Female. vide ఆత - ఆడుబిడ్డ*
 1. A female child. 2. the sister of one's husband.
న. ఆడేలు *s. n. vide ఆడే.*
స. ఆధకము *s. n. A measure of capacity, containing about 750 cubical inches; a merca. To the northward, this word is equivalent to a toom, which, in general, contains about 4 merca.*
స. ఆధకము *s. n. Doll, pigeon pea; Citysuscajan.*
స. ఆధ్యక్షుడు *s. n. A lord, a master; one who is opulent.*
న. ఆనంగులు *s. n. vide ఆనంగులు.*
స. ఆణి *s. n. A pin, or nail. adj. round, as applied to pearls only.*
న. ఆణి *s. n. A vital part; a secret. ఆణి కాడు* 1. A man acquainted with secrets.
స. ఆతంకము *s. n. 1. Disease, pain. 2 fear.*
స. ఆతంచనము *s. n. The act of turning fresh milk, by casting butter-milk into it.*
న. ఆతనాడు or ఆతడు *pro. masc. of the 3d. person. He. This word is honorifically applied to equals.*
స. ఆతతము *adj. Extended, large.*
స. ఆతతాయి *s. n. A felon, thief, or murderer.*
న. ఆతను *s. n. vide ఆతడు.*
స. ఆతపత్రము *s. n. A large umbrella.*

- s. ఆతపము s. n. Sunshine, heat. ఆతప
వారణము A large parasol.
- s. ఆతరము s. n. Fare, freight.
- s. ఆతిథ్యము s. n. Food given to a guest; hos-
pitality. adj. Proper for a guest, hospitable.
- s. ఆతురము s. n. 1. Haste, hurry, precipi-
tation. 2. eagerness, avidity. ఆతురించు
v. a. To hurry, to hasten. ఆతురపడు v.
n. To be in a hurry, or haste.
- s. ఆతురము &c. adj. 1. Afflicted with dis-
ease 2. devoted to, strongly inclined to.
- r. ఆకులు s. n. plu. The hair round the pri-
vities.
- s. ఆత్మ s. n. 1. The soul. 2. *Brahma*, the
supreme deity, and soul of the universe.
3. the body. 4. the understanding, the
intellect. 5. the mind, or faculty of rea-
son. 6. life, spirit, the vivifying soul, in
opposition to the sentient one. 7. self, the
abstract individual. ఆత్మజుడు A son.
ఆత్మజుడు A man who possesses a perfect
knowledge of the deity. ఆత్మీయము &c.
adj. Belonging to one's own party, ఆత్మ
హతముడు A suicide, a self murderer.
ఆత్మవంచనచేసుకొను To deprive one-
self of the necessities of life. శ్రేష్ఠుడు
A virtuous man. పాపాత్ముడు A vici-
ous man.
- rud. ఆశ్రమము s. n. *vide* ఆశ్రమము.
- s. ఆశ్రేయము s. n. A woman in her menses.
- s. ఆశ్రేయుడు s. n. 1. The moon. 2. the
name of a holy sage, the son of *Atri*.
- r. ఆదరము s. n. Satiety, satisfaction, con-
tentment.

- s. ఆదరణ s. n. 1. Consolation, comfort. 2.
a kind reception, favorable treatment.
3. aid, support. 4. regard, respect, vene-
ration.
- s. ఆదరణాదర adv. In great haste, and
confusion.
- s. ఆదరము s. n. *vide* ఆదరణ - ఆదరించు
1. To console, comfort, or caress. 2. to
respect. 3. to assist, support, or receive
kindly.
- rud. ఆదరపు s. n. 1. Protection, support,
aid, refuge. 2. subsistence.
- s. ఆదర్శము s. n. A looking glass, or
mirror.
- s. ఆదరవాదం adv. *vide* ఆదరవాదం.
- s. ఆదా s. n. *vide* ఆదాయము.
- s. ఆదాదా adv. *vide* ఆదరవాదం.
- s. ఆదాయము s. n. Profit, gain, income.
- r. ఆది s. n. A mark left in a book, to shew
the place where the reader stopped.
- s. ఆది adj. First, prior. s. n. 1. The begin-
ning, the origin. 2. in compos. (&c.)
et cetera. ఆదితాళము One of the modes
by which time is measured in music. ఆది
వారము Sunday, so called, because it is
the first day in the week. ఆదివేలములు
s. n. plu. The original *Velumas*. This is
the principal Soodra cast in the nor-
thern Circars, and is understood to con-
sist of the descendants from the principal
aborigines of that part of the country.
- s. ఆదిత్యుడు s. n. 1. The sun. 2. A deity
of a particular class, viz. the *Adityas*, of

whom there are twelve; they are forms of Soorya, or the sun, and represent him as distinct in each month of the year.

- s. ఆది శేషుడు s. n. The chief of serpents, first of its kind. It is understood to have 1000 heads, upon which it supports the earth, and it forms both the couch and canopy of the god *Vishnoo*.
- T. ఆదుకొను v. a. To assist, aid, or protect.
- s. ఆదృతము adj. Respected, respectful, honored.
- s. ఆదేశము s. n. 1. in grammar, Permutation, substitution. 2. an order, or command.
- T. ఆచార్య adj. *lit* in the form of a cow's tail. Oval, sloping. *M. Vencaya*.
- s. ఆద్యంతము adv. (from s. ఆది *the beginning* and s. అంత *the end*) From the beginning to the end. s. n. The beginning and the end. ఆద్యంతర హితుడు He who has no beginning or end, God.
- s. ఆద్యము &c. adj. First, initial, primary.
- s. ఆధానము s. n. 1. The placing or holding. 2. a ceremony performed with consecrated fire. 3. a ceremony before cohabitation, with the view to ensure conception.
- s. ఆధారము s. n. 1. A prop; support; aid; protection. 2. a receptacle, location.
- s. ఆధారిక s. n. A centipede of a red colour.
- s. ఆధి s. n. 1. Mental pain. 2. a pledge or pawn.
- s. ఆధిపత్యము s. n. 1. Government. 2. authority.
- s. ఆధేయము adj. Placed; deposited.
- s. ఆధోరణుడు s. n. An elephant driver.

TUD. ఆన s. n. (from s. ఆజ్ఞ *an order*) 1.

An oath. 2. an adjuration. 3. a protestation. 4. a citation on the part, or in the name of the Government, to arrest any one, or to oblige one to come to justice. ఆన జేట్టు To adjure.

s. ఆనంద s. n. The 48th year of the Hindoo cycle of sixty.

s. ఆనంద కాననము s. n. *lit.* the grove of joy. Benares.

s. ఆనంద భువు or ఆనందము s. n. Happiness. joy. ఆనంద వాపు ములు 1. Tears of joy. ఆనందించు To be glad.

s. ఆనకడుండుభి s. n. A name of *Vusoodeva* the father of *Krishna*.

s. ఆనకము s. n. A large kettle drum. 2. a tabor.

s. ఆనతము adj. Bent, humbled.

TUD. ఆనతి s. n. (from s. ఆజ్ఞ *2*) 1. An order. 2. permission, leave.

TUD. & T. ఆనతిచ్చు v. a. To say, tell, or relate; applied to superiors addressing inferiors.

s. ఆనధము s. n. A drum.

s. ఆననము s. n. The face, or mouth.

G. ఆనపకాయ s. n. A long gourd. *Cucurbita lagenaris*.

T. ఆనవాలు s. n. 1. A mark or token. 2. boiled milk.

s. ఆనాయము s. n. A net.

s. ఆనాహము s. n. Length, especially of cloth.

T. ఆను v. n. 1. To lean, rest or recline upon. 2. to bear. 3. to drink. ఆనించు v. a.

1. To cause to lean, rest, or recline upon.
2. to place against a wall &c. అనిక s. n.
- A prop. అనుకొను v. comp. To lean, rest, or recline upon.
- త. అనుగుతీ s. n. The creeping plant of the long gourd, *Cucurbita lagenaris*.
- త. అనుదుబిళ్ల s. n. A semi-circular pillow.
- స. అనువూర్వకము s. n. Order, method.
- త. అనులు s. n. plu. Nails of iron &c.
- స. అస్మ్యక్తికి s. n. Logical philosophy; metaphysics.
- స. అపక s. n. A river, a stream.
- స. అపణము s. n. A market, a shop. అపణికుడు A dealer.
- స. అపత్తు or అపద s. n. 1. Calamity, misfortune, adversity. 2. danger, peril.
- స. అపన్నము &c. adj. Unfortunate, afflicted.
- స. అపాదించు v. a. To accuse.
- స. అపానము s. n. A public drinking place.
- స. అపీనము s. n. A chaplet or garland, tied to the lock of hair, which the Hindoos wear on the top of the head.
- స. అపీనము s. n. An udder.
- త. అచు v. a. *vide* అచు.
- త. అచు s. n. 1. An obstacle, or prevention. 2. an arrest. 3. watching gardens or fields. *vide* అచు and అచు.
- త. అపె pro. feminine, demonstrative remote. She, applied to superiors only.
- త. అపోవు v. n. To be satisfied. I believe this word to be derived from అ, a contraction of అచి *hunger*, and పోవు to go.
- స. అపోశనము s. n. The sipping of water from the palm of the hand, as a religious ceremony, before or after meals.
- స. అప్తము &c. adj. 1. Obtained, gained. 2. intimate, dear, confidential, trusted, attached.
- స. అప్తి s. n. 1. Gain, profit. 2. joining, binding.
- స. అపాశ్రయనము s. n. Refreshment, satiety.
- స. అప్రపదీనము s. n. A dress reaching from the shoulders to the feet
- స. అప్లవము s. n. Bathing.
- త. అచిద్ధ s. n. A heifer, two years old.
- త. అచిద or అచిదే pro. She, that woman.
- గ. అమరి or అమారి s. n. (from P. *آبر*) Honour, character. అమరిదక్కించుకొను (from త. దక్కించుకొను to possess) To save, or retain one's character, when attacked.
- త. అచిదేయ్య s. n. *vide* అచిద్ధ.
- త. అచోతు s. n. A bull which is marked, and is allowed to wander at large, in commemoration of a deceased person, or as consecrated to the deity. అచోతు రౌతు (from త. రౌతు a rider) Siva, whose vehicle is the bull. అచోతుసారము (from తుద. సారము a sound) One of the seven notes in music.
- స. అభరణము s. n. 1. Ornament; decoration. 2. jewels.
- స. అభాషణము s. n. Addressing, speaking.
- స. అభాసము or అభాసు s. n. 1. Corruption. 2. disorder, irregularity. 3. an indignity, or affront.
- స. అభీరపల్లి s. n. A village of herdsmen.

- s. ఆభీరి s. n. A female of the herdsman tribe.
- s. ఆభీరుడు s. n. A herdsman.
- s. ఆభీలము &c. adj. Terrible.
- s. ఆభీగము s. n. Completion, fulness.
- s. ఆమం త్రణము s. n. Calling.
- t. ఆమద s. n. The greatest Teloogoo measurement of extent, equal to four coss, or about eight English miles.
- t. ఆమరించు v. a. To invite the bridegroom and his relations, during the celebration of a marriage.
- s. ఆమనస్యము s. n. 1. Pain. 2. the pains of child birth.
- t. ఆమని s. n. The season of spring or summer.
- s. ఆమము s. n. *Mucus*; bad secretions of the bowels. ఆమకట్టు A collection of mucus.
- s. ఆమయము s. n. Sickness, disease.
- s. ఆమలకము s. n. Emblic myrobalan. *Phyllanthus emblica*.
- t. ఆమవద s. n. A cake made of the pulse termed *phaseolus radiatus*, soaked in curds.
- s. ఆమిషము s. n. Flesh, meat.
- s. ఆమియ s. n. Curd of two milk whey.
- t. ఆము s. n. Fat.
- s. ఆముక్తము adj. 1. Clothed. 2. used.
- t. ఆముదపుచెట్టు s. n. The castor oil tree. *Palma christi*, or *Recinus communis*. ఆముదపుడు The sediment of castor oil. ఆముదము Castor oil. ఆముదాలు Castor oil seeds.
- t. ఆమె pro. vide ఆమె.
- t. ఆమెత s. n. The act of inviting or calling.
- s. ఆమోదము s. n. 1. A perfume, floating in the air. 2. gladness; joy. ఆమోదించు To be glad.
- s. ఆమ్నాయము s. n. The Vēda.
- s. ఆమ్మము s. n. The mango tree.
- s. ఆమ్మెడితము s. n. Repetition, tautology.
- s. ఆమ్మము s. n. The tamarind tree, or fruit.
- ఆమ్మఖళము 1. Pepper water made with tamarinds. 2. a preparation of tamarinds.
- t. ఆయక s. n. (from t. ఆ that and t. అక్క, an elder sister) That woman.
- t. ఆయకము s. n. The mortgage of houses, land, or other real property.
- s. ఆయతనము s. n. 1. An altar, a shed for sacrifice. 2. a house.
- s. ఆయతి s. n. 1. Future time. 2. length. 3. dignity. ఆయతికాడు A man of rank.
- s. ఆయత్తము adj. 1. Dependant. 2. docile. s. n. Readiness, preparation. ఆయత్తపడు To be prepared.
- t. ఆయన pro. He. the masc. honorific, demonstrative remote.
- t. ఆయప or ఆయమ pro. She. fem. honorific, demonstrative remote.
- t. ఆయము or ఆయముపట్టు s. n. A vital part.
- s. ఆయామము s. n. Length.
- s. ఆయాసము s. n. 1. Fatigue. 2. trouble. 3. displeasure.
- g. ఆయిత్తు s. n. 1. Convenience. 2. readiness.

- s. ఆయుధము s. n. 1. A weapon; an instrument; a tool. ఆయుధవిద్య The science of arms. ఆయుధశాల An arsenal. ఆయుధస్థుడు An armed man.
- s. ఆయువు s. n. Age; duration of life. ఆయుష్కంతము &c. adj. Long lived.
- s. ఆయుస్సు s. n. *vide* ఆయువు.
- t. ఆయోనా This is the 3d. person sing. of the past tense of ఆవు to become, with the final *u* changed into *ā*. ఆట్టు being prefixed to it, it is added to the past relative participle of any verb, to express the conditional mood, as చేసేనట్టామెనా If I, thou, he, she, it, we, you, or they do.
- s. ఆయోగవ్రతుడు s. n. A mixed race, descended from a Soodra man, and Vysya woman. Their business is the preparation of unguents &c.
- s. ఆయోధనము 1. s. n. War, battle. 2. slaughter.
- s. ఆర s. n. A shoe maker's awl or knife. *vide* రుద. ఆరె.
- s. ఆరంభము s. n. A beginning; the commencement. ఆరంభించు To begin, to commence.
- t. ఆరకాటి s. n. A pilot.
- s. ఆరకూటము s. n. Brass.
- t. ఆరక్ష or ఆరక్షణ adv. Fully, completely. *vide* ఆరు.
- t. ఆరగించు v. a. To eat. ఆరగింపజేయు v. caus. To cause to eat. ఆరగింపు 1. Eating. 2. an offering to the deity. These words are in common use amongst the

- Vyshnuva* sect; by others they are applied only to persons of rank.
- s. ఆరశుట్టము s. n. A very deep well.
- t. ఆరజిము s. n. Foppishness.
- t. ఆరట s. n. Rest, repose.
- t. ఆరటము s. n. 1. The affliction of lovers, arising from separation.
- t. ఆరతి s. n. An offering of lights, or of water, turmeric, and chunam, in honor of the deity; or to any individual, to take off the supposed ill effects of evil looks. This ceremony is performed at marriages, or on other happy occasions.
- s. ఆరనాళము s. n. Water in which rice has been washed, or boiled, kept till it ferments.
- s. ఆరభటి s. n. A poetic composition, expressive of the passions of fear and anger.
- t. ఆరయు v. a. To inquire, seek, or search for.
- s. ఆరవము s. n. Sound.
- s. ఆరక్షుడు s. n. A watchman.
- t. ఆరాటము s. n. 1. *vide* ఆరటము. 2. violent pain, torment, anguish. ఆరాటమెత్తు 1. To suffer the affliction of lovers, arising from separation. 2. to suffer violent pain, or torment.
- s. ఆరాధనము s. n. Worship, prayer. ఆరాధించు To worship, to pray. ఆరాధ్యము &c. adj. Worthy to be worshipped. ఆరాధ్యులు s. n. plu. A sect of Bramins who wear the lingam, and worship *Siva* exclusively.

- r. అలిచిప్ప s. n. A bivalve shell.
- s. అలిధము s. n. An attitude in shooting; the left knee retracted, and the right knee advanced.
- r. అలు s. n. A wife. This word in composition is converted into అలు and expresses a female in general. అలివంక వారు *lit.* those of the wife's side. Relations by marriage. అలి సైన్హుడు A wife's brother or sister.
- r. అలు s. n. plu. (from అవు a cow) Cows, kine. అలసాపరి (from r. కాపరి a watcher) 1. A cow herd. 2. *Vishnoo*, in his incarnation as *Krishna*, because he was then for some time a cowherd.
- s. అలుకము s. n. 1. An esculent root. *Arum campanulatum*. 2. the creeping plant of the *Cucurbita lagenaris*.
- s. అలోకనము or అలోకము s. n. 1. Sight, looking. 2. light. అలోకించు v. a. To see or look.
- s. అలోచన s. n. 1. Looking at, or examining any thing. 2. consultation, consideration, reflexion, deliberation. 3. advice, council. 4. view, intention. This word has now become applied to the council of Government, and అలోచన కర్త is the usual term for a member of council. అలోచించు v. a. To view, consider, consult, deliberate, or reflect.
- s. అలోడన s. n. 1. Churning. 2. a thorough enquiry అలోదించు v. a. 1. To churn. 2. to inquire thoroughly.
- s. అలోలము &c. adj. Fickle, unsteady.

- r. అల్లు s. n. A species of grain. *vide* అల్ల కెలు.
- r. అల్వారు s. n. 1. The bird or vehicle of *Vishnoo*. 2. the Tamil Alvars, of whom there are thirteen, ending with the famous *Ramanoojachary*, the founder of the religion of the Shri Vyshnavas, one of the three great Hindoo sects of the Peninsula. These thirteen Alvars are considered to have been incarnations of the attendants, arms, or instruments of *Vishnoo*, and each of them wrote a portion of the Dravida Prabandham, or Tamil Veda, contained in 4,003 verses, which, by the sect in question, is held in veneration superior to the Sanscrit Veda, of which it is, in fact, an ancient Tamil translation.
- r. అవ s. n. 1. Low ground outside of a village. 2. mustard seed. 3. recollection. అవపారు v. n. To come to one's recollection. అవమామిదికాయ Mangoe pickle, made with mustard seed and oil.
- r. అవడించు v. n. To inhale air; as వాడు సాలి అవడించి బ్రతికెను He lived upon air. i. e. he had no means of subsistence.
- r. అవడబీర చెట్టు s. n. A bitter acute angled cucumber.
- r. అవము s. n. 1. Mustard seed. *vide* అవ. 2. a potter's kiln, for burning bricks, pots, tiles, or any earthen ware.
- s. అవరణము s. n. The space enclosed round a house, or garden. అవరించు To surround or encompass.

1. అవర్తము s. n. 1. A whirlpool. 2. hair naturally curled.
2. అవల adv. *vide* అవతల.
3. అవలించు v. n. To yawn, to gape. s. n. అవలంత Yawning.
4. అవళి s. n. A range; a row.
5. అవహించు v. n. 1. To enter into the body of another. 2. the spirit of the deity to enter into an idol.
6. అవాపము s. n. 1. A basin for water round the foot of a tree. 2. sowing.
7. అవాలము s. n. A basin for water round the foot of a tree.
8. అవాసము s. n. A house.
9. అవాహనము s. n. 1. The invocation of the deity, or of evil spirits, by mystical words. 2. the bringing down the spirit of the deity into idols.
10. అవి s. n. Vapour, exhalations from the earth.
11. అవిడ or అవిడె pro. *vide* అవిడ.
12. అవిరి s. n. 1. Steam or vapour. 2. the heat of the breath. అవిల్పపారు. Steam to rise; vapour to exhale.
13. అవిభవించు or అవిభవవిల్లు v. n. To be born.
14. అవిలము adj. Foul, turbid.
15. అవు s. n. A cow. చూడియావు A cow with calf. పాడియావు A milch cow. అవు నుపితుకు To milk a cow.
16. అవుకుడు s. n. in theatrical language. A father.
17. అవులించు v. n. *vide* అవలించు.
18. అవృతము adj. Enclosed, surrounded.
19. అవ్యుత్తి s. n. in comp. A time, when added to any numeral; as, two times, twice; a hundred times &c.
20. అవేగము s. n. 1. Haste; hurry. 2. anger.
21. అవేదన s. n. Acute pain from disease.
22. అవేశనము s. n. A manufactory, or work-shop.
23. అవేశము s. n. 1. Inspiration by the deity. 2. possession by evil spirits. 3. fury; demoniac frenzy. అవేశమువచ్చు To be inspired by the deity; to be possessed by an evil spirit.
24. అవేష్టకము s. n. A hedge, fence, or enclosure.
25. అశ s. n. 1. Love, attachment. 2. desire or wish of any kind; curiosity, avarice. 3. hope. అశపడు 1. To fall in love. 2. to desire, covet, or long for. అశకొలుపు To allure, encourage, or give hopes. అశాపాతుకుడు A very ambitious or avaricious man. అశాబంధము. 1. The bond of love. 2. consolation. 3. a spider's web. అశించు To love, wish, or covet. అశోత్తరము Expectation, hope.
26. అశయము s. n. 1. Meaning, intention. 2. mind. అశయే శయుడు (from s. శయ a couch) The indian cupid, because he reclines, upon men's minds.
27. అశాసించు v. a. To bless.
28. అశి s. n. A serpents fang.
29. అశీర్వచనము or అశీర్వాదము s. n. A blessing, or benediction. అశీర్వదించు To bless, to give a benediction. అశీస్సు A blessing.

- s. ఆశివిషము s. n. (from s. ఆశి *a fang* and s. విష *poison*) A serpent.
- s. ఆశుము s. n. An arrow.
- s. ఆశువు s. n. Speed.
- s. ఆశౌచము s. n. The usual term of mourning on the death of a relative, or of imaginary pollution, proceeding from the birth of a child; during which the Hindoos consider themselves impure. The former is commonly termed మృతశౌచము, the latter జాతాశౌచము.
- s. ఆశ్చర్యము s. n. 1. Wonder, astonishment. 2. surprize. 3. admiration.
- s. ఆశ్రమము s. n. 1. A religious order or distinction among bramins, of which there are four kinds. viz. 1. The student. 2. the house holder. 3. the anchorite and 4. the ascetic. 2. the abode, cell, hermitage, or retreat of an anchorite or sage.
- s. ఆశ్రయము s. n. 1. An asylum, refuge, retreat, or place of safety. 2. protection, countenance, support. ఆశ్రయాశుడు (from s. ఆశ్ to eat) The god of fire, because he eats or destroys his own abode. ఆశ్రయించు To take refuge with, or have recourse to another. 2. to court one's favor or protection. 3. to be dependent upon another. ఆశ్రీతము &c. Dependent on, or courting the great.
- s. ఆశ్లేష s. n. The 9th. of the lunar mansions.
- s. ఆశ్లేషము s. n. An embrace. ఆశ్లేషించు To embrace; to clasp.
- s. ఆశ్వయుజము or ఆశ్వినము s. n. The 7th. Teloogoo lunar month; that in which the moon's change takes place, when the sun is in *Libra*.
- s. ఆత్వాపము s. n. 1. A chapter or section. 2. consolation.
- s. ఆశ్వినము s. n. A days journey for a horse.
- s. ఆషాఢము s. n. The 4th. Teloogoo lunar month; that in which the moon's change takes place when the sun is in *Cancer*.
- TUD. ఆస s. n. *vide* ఆశ.
- s. ఆసక్తము &c. adj. Ardently devoted to one object; diligent, active, addicted to.
- s. ఆసక్తి s. n. Ardent attachment to one object or pursuit; inclination.
- s. ఆసనము s. n. Any thing to sit upon; a mat, tiger skin, seat, stool &c. 2. the anus.
- s. ఆసన్నము &c. adj. 1. Near, proximate, 2. ready, prepared.
- s. ఆసప్రాసము s. n. Hard breathing, from great oppression or fatigue.
- TUD. ఆసరా s. n. *vide* ఆశ్రయము.
- s. ఆసవము s. n. Rum, a spirit distilled from sugar.
- s. ఆసాదించు v. a. To prepare, or keep in readiness.
- T. ఆసాను s. n. Support, prop, protection.
- s. ఆసామి s. n. (from A. *اسامي*) 1. An individual. 2. an employment.
- s. ఆసారము s. n. A hard shower.
- s. ఆసీనము &c. adj. Seated.

- t. అప s. n. Three sticks, in a line, fixed in the ground, on which cotton thread is placed, always passing the middle one so as to form the figure 8; this is done to prepare the warp, without entanglement, for the loom. అపకోవి A small hollow bamboo, through which the thread is passed, when placed as above.
- s. అపరము s. n. 1. A raven. 2. a form of marriage, in which the bridegroom gives to the bride, her father, and paternal kinsmen, as much as he can afford.
- s. అపేచనకము or అపేచనము &c. adj. Beloved; charmed.
- s. అపేదా s. n. (from P. adj. *అపేద*) Rest, refreshment.
- s. అపారము s. n. 1. Basis, ground, foundation. 2. support, countenance.
- s. అపరణము s. n. 1. An elephant's housings; a painted cloth or blanket worn on his back. 2. a mat or carpet.
- t. అస్తి s. n. Property, effects, wealth, capital, riches, estate. అస్తికాధు. A rich person; a rich ryot.
- s. అస్తికుడు s. n. A man who acknowledges the existence of a god, in opposition to నాస్తికుడు An athiest.
- s. అప్త s. n. Regard, fondness.
- s. అప్తానము or అప్తాని s. n. 1. A hall of audience. 2. a court of justice. 3. the assembled court of a prince.
- s. అప్తకము s. n. A weapon peculiar to Indra.
- s. అస్పదము s. n. 1. Place, room. 2. situation. 3. basis, ground, authority. 4. support.

- s. అప్సము s. n. The face or mouth.
- s. అప్రము s. n. Blood.
- s. అహవనీయము s. n. One of the three consecrated fires in the grand Hindoo sacrifice. It is lighted from the householder's perpetual fire, and is prepared for receiving oblations.
- s. అహవము s. n. War, battle, carnage.
- s. అహ interj. denoting Wonder, sorrow, gladness.
- s. అహరము s. n. 1. Food, nourishment. 2. taking, conveying.
- s. అహవము s. n. A trough near a well, for watering cattle.
- s. అహికజ్వరము s. n. An intermittent fever.
- s. అహితుందికుడు s. n. A snake catcher, a juggler.
- s. అహుతి s. n. Offering oblations, with fire.
- s. అహోవరుషిక s. n. Boasting, vaunting.
- s. అహిక క్రియలు s. n. Religious duties, performed in the day-time.
- s. అహ్వ or అహ్వయము s. n. A name, an appellation.
- s. అహ్వనము s. n. A summons; calling.
- s. అదారణము s. n. 1. Imputation of adultery. 2. abuse by such imputation.
- s. అతికుడు s. n. A gambler.
- s. అతేపము s. n. 1. Censure, blame, reproach. 2. a criticism. 3. objection. 4. a question. అతేపించు To criticise, to object, to question. నిరాతేపము Above all question, blame, or reproach.

ఇ

ఇ The third letter in the Teloogoo alphabet. It is often prefixed to words beginning with consonants, instead of the long vowel ఈ, (the indeclinable adjective pronoun *This*) in which case the following consonant is doubled; thus, ఈకాలము is often written ఇక్కాలము. *This time.*

- T. ఇంక adv. 1. Hereafter. 2. more.
T. ఇంకా adv. 1. Yet; still. 2. more.
T. ఇంకు v. n. To evaporate, or dry up.
S. ఇంకము s. n. 1. Any thing moveable, or locomotive. 2. a hint, sign, or gesture.
TUD. ఇంకలము s. n. (from S. ఇంకాలము) 1. Fire. 2. charcoal.
S. ఇంకాలము s. n. Charcoal.
S. ఇంగతము s. n. 1. A hint, sign, or gesture. 2. inquiry, research. 3. motion.
TUD. ఇంగలము or ఇంగలీకము s. n. (from S. హంకు) Vermilion.
T. ఇంగలాయి s. n. A sort of fish.
TUD. ఇంకువ or ఇంకువు s. n. (from S. హంకు) Assafœtida.
T. ఇంచు adj. Of, or belonging to, the sugar-cane. ఇంచుపాల్కడలి (from T. పాలు milk and T. కడలి the sea) One of the seven seas, viz. that of the juice of sugar-cane. ఇంచుబోడి or ఇంచుబోణి (from T. బోడి or బోణి in compos. a woman) A woman, because the poets compare

the fair sex to the sugar-cane. ఇంచువ్రాసు (from వ్రాసు a tree) The sugar-cane. ఇంచుబిల్లెడు (from బిల్లు a bow) The indian Cupid, whose bow is made of sugar-cane. vide ఇక్షువు.

- T. ఇంచుక adj. Very little.
T. ఇంచుమించువు v. n. (from ఇంచుక very little, మించు to exceed, and అవు to become) To be a little on either side of a certain limit, as regards quantity, or time ఇంచుమించుగా On either side of a certain limit, as regards quantity, or time.
T. ఇంకెబాయు v. n. To be cracked, or split.
T. ఇంత An indeclinable adjective and substantive pronoun. 1. So, so many, so much, such. 2. this, as many as this, as much as this, such as this. It is the proximate of అంత q. v. This word is sometimes used in the plural; as ఇంతలుకన్నులు. Eyes such as these. *Munoo Churitra.* ఇంత రెసిపనులు So many great affairs as these. ఇంతే This is all. ఇంతాలింత (from ఇంత and అంత) used with a negative, denotes that the quantity, number, or quality is inexpressible. వాడుపడ్డ ప్రయాస ఇంతాలింతాదు lit. The distress which he has suffered is neither this, nor that much. It is not possible to describe how much distress he has suffered. ఇంతట. The inflected ablative of ఇంత. 1. During this; in the mean time. 2. from this time, henceforward, for the future. vide అంతట - ఇం

తటి inflected adj. Such. *vide* అంతటి.

T. ఇంనీ s. n. A woman.

ఎ. ఇంకోట pro *vide* ఇంత.

T. ఇండ interj. 1. Come here. 2. here it is; hold. ఇండంది is used honorifically for ఇండ.

T. ఇందం శ or ఇందాశ adv. 1. As far as this, until this time. 2. just before this time. The proximate of అందాశ q. v.

T. ఇండలు indef. pro. So many.

S. ఇంది or ఇందీర s. n. *Lutchmi*, the goddess of prosperity, and wife of *Vishnoo*. ఇందీశ్వరుడు (from s. వర a husband) *Vishnoo*.

S. ఇందిరిరము s. n. A large black bee, or beetle.

S. ఇందీవరము s. n. The blue lotus, *Nymphaea cerulea*.

T. ఇందు pro. defective. This; the proximate of అందు q. v. adv. Here.

S. ఇందుడు s. n. The moon.

T. ఇందుపుచ్చెట్టు s. n. The clearing-nut plant, *strychnos potatorum*. *vide* అంబు ప్రసాదము.

S. ఇందుభము s. n. The fifth lunar mansion.

S. ఇందురము s. n. *lit.* the day of the moon. Monday.

S. ఇంద్రాశము s. n. The fire-fly.

S. ఇంద్రజాలము s. n. 1. Juggling. 2. enchantment.

S. ఇందలప్తకము s. n. A disease, arising from lice, which destroys the hair.

S. ఇంద్రియము s. n. 1. Any of the five senses. 2. any of the passions. 3. the seminal fluid.

S. ఇంద్రుడు s. n. *Indra*, the deity presiding over *Swurga*, or the Hindoo paradise, and over the secondary divinities. He is also regent of the east quarter, and is more particularly the deity of the atmosphere, corresponding in many respects with the *Grecian Jove*. ఇందజిత్తు (from s. జిత్ *conquered*) The son of *Ravana*, king of Ceylon; so called, because he defeated *Indra*. ఇంద్రదనుష్ఠు The bow of *Indra*; the Iris, or rain-bow. ఇంద్రనీలము The sapphire. ఇంద్రాణి The wife of *Indra*. ఇంద్రాముఖము (from s. ఆముఖ a weapon) The rain-bow. ఇంద్రాధి (from s. ఆధి an enemy) A giant. ఇంద్రావరజుడు (from s. అవరజ a younger brother) *Vishnoo*.

S. ఇందనము s. n. Small sticks for fuel. *vide* ఇక్ష్మము.

T. ఇంపు adj. Agreeable, delicious.

T. ఇంక - ఇంకను or ఇంకమీదట adv. In future, henceforward, hereafter.

TUD. ఇక్ష్ s. n. (from s. ఓకస్) A house.

T. ఇక్ష్త adv. Here; the proximate of అక్ష్త q. v.

TUD. ఇక్షము s. n. (from s. హిమ) Frost. *vide* ఇవము.

T. ఇలించు v. n. 1. To grin, to shew the teeth. 2. to neigh. ఇలించు 1. A. grin. 2. neighing.

T. ఇశుగు v. n. To be decocted. 2. to be evaporated, or dried up. ఇశుగుపెట్టు To prepare rice with such a quantity of

water; as nearly evaporates by the time the rice is boiled.

- t. ఇసురు s. n. 1. A sprout, or young leaf. 2. the gum. *vide* చిసురు - ఇసురుకూర (from కూర *a curry*) Curry, generally made of young vegetables, without any tamarind juice in it. ఇసురుబోడి or ఇసురుబోణి (from బోడి or బోణి in compos. *a woman*) A young woman, because she is compared to a tender leaf. ఇసుర్పు To bud, to sprout, to shoot forth. ఇగుర్పించు To cause to bud &c.
- t. ఇక్కు v. a. To pull, to drag, to draw. ఇక్కులాట Mutual pulling. ఇక్కులాడు To pull mutually, to drag each other.
- t. ఇచట adv. (from ఈ *this* and చట *a place*) Here. It is the proximate of అచట q. v.
- t. ఇచ్చకము s. n. 1. Flattery. 2. coaxing, wheedling, cajoling. ఇచ్చకములాడు To flatter, coax, wheedle, cajole, or allure.
- t. ఇచ్చునంచు v. n. To consent; to agree.
- t. ఇచ్చు v. a. To give. This verb is irregular in the infinitive, and 2d. person of the affirmative imperative. In the former, it makes ఇప్ప or ఇయ్య *to give*; in the latter, ఇయ్య *give thou*, and ఇయ్యండి *give ye*. *Vide* grammar for the other forms. This verb, affixed to the infinitive of any other, denotes *to allow, to permit*; as, వాణ్ని వాడగ్గరికిరానియ్య Allow him to come near me. వాడునన్నుపోనియ్య లేదు He would not permit me to go. ఇచ్చివచ్చుకోడు (from వుచ్చుకోడు *to take*) lit.

giving and taking. 1. Lending and borrowing. 2. mutual connexion, by inter-marriage.

- t. ఇచ్చట - ఇచ్చో or ఇచ్చోట adv. *vide* ఇచట.
- s. ఇచ్చ s. n. 1. Wish, desire. 2. love. 3. will, pleasure. ఇచ్చయించు To wish, desire, or love. స్వచ్చ నా adv. According to one's own pleasure; at liberty.
- g. ఇజోఫా s. n. (from A. اضافة) 1. An increase or augmentation. 2. a surplus or profit.
- g. ఇజోరా s. n. (from A. اجاره) An income of variable amount, rented for a fixed sum; a farm; a rent. ఇజోరాదారుడు A renter or farmer. ఇజోరాచేయు To rent or farm.
- g. ఇజోరు s. n. (from P. ازار) Long drawers, or trousers; such as are worn by Mussulmans, or Hindoo dancing women.
- t. ఇజోకు s. n. Distress, misfortune, trouble.
- s. ఇజ్యుడు s. n. The planet *Jupiter*, the preceptor of the gods.
- t. ఇట adv. Here, in this place. the proximate of అట q. v.
- tud. ఇటికె s. n. (from s. ఇష్టకా) A brick.
- t. ఇటు particle. 1. Here. 2. this. 3. so. *vide* అటు-ఇటువంటి Like this; such as this.
- t. ఇట్టలము adj. Great.
- t. ఇట్టి adj. pro. Such; like this. the proximate of అట్టి q. v.
- t. ఇట్టులు - ఇట్లా - ఇట్లాగు or ఇట్లు adv. Thus, in this manner; so, in a manner

such as this; the proximate of అట్లా q. v.

s. ఇవ s. n. 1. The wife of *Boodha* and daughter of *Ichhwakoo*. 2. the left nostril. 3. a sacrificial vessel.

T. ఇదియు v. n. To be split or cracked. ఇదిసిపడు To fall to pieces. ఇదియనొట్టు To demolish.

T. ఇడు v. a. 1. To give. 2. to place or put. ఇడుకొను To place for one's own use.

T. ఇసుము s. n. Difficulty; trouble; misfortune.

T. ఇడైన s. n. A cake made of flour, and boiled in steam.

s. ఇతఃపరము adv. Hereafter.

T. ఇతఁడు pro. He. applied honorifically. it is the proximate of అతఁడు q. v.

s. ఇతరము &c. adj. Other; different.

s. ఇతికథ s. n. Unmeaning or nonsensical discourse.

s. ఇతిహాసము s. n. 1. History; traditional accounts of former events; ancient legends.

T. ఇత్తది s. n. Brass. adj. Brazen.

s. ఇత్వరి s. n. An unchaste woman.

s. ఇత్వరుడు s. n. A traveller.

T. ఇది pro. 1. She. 2. it. 3. this, the proximate of అది q. v. ఇది నావుండు (from T. కా the infinitive of అవు to become, and T. ఉండు to be) lit. to be in this way. 1. To be in such a strange, unusual, or disordered state, as one finds it difficult to describe. 2. to feel an extraordinary or unaccountable sensation.

T. ఇదిన్ or ఇదున్ interj. 1. Look here.

2. here it is. the proximate of అదిన్ q. v.

T. ఇద్దరు The masc. and fem. of the neuter numeral రెండు *Two*, whether used as an adjective or substantive. When the final vowel is lengthened, or pronounced with emphasis, or when న్ను is added to this word, it denotes *Both*.

T. & TUD. ఇద్దెస adv. (from T. ఈ *this* and TUD. దెస *a side*) On this side; here.

s. ఇద్దము &c. adj. Clean; clear; bright; splendid.

s. ఇద్దుము s. n. *vide* ఇంధనము.

s. ఇనాము s. n. (from A. اناء) 1. A present or gift. 2. an alienation by Government, to an individual, of the whole of the revenue payable to them from a defined portion of land.

T. ఇనుప v. n. *vide* ఇంకు.

s. ఇనుడు s. n. 1. The sun. 2. a master. 3. the name of a king.

T. ఇనుమది adj. Double, two fold. ఇనుమదిండు v. a. To double.

T. ఇనుమనమడు s. n. *lit. a second* grandson. A great grandson. ఇనుమనమరాలు A great grand daughter.

T. ఇనుమాలు adv. Twice.

T. ఇనుమిక్కిలి adv. Twice as much.

T. ఇనుము s. n. Iron. ఇనుప inflected adj. Iron. ఇనుపపండులు Iron pivots, placed in the wall, upon which the hinge of a door or shutter turns. ఇనుపకొలును An iron chain. ఇనుపచిట్టెము Iron rust, iron dross. ఇనుపదుడ్డు An iron mace. ఇనుపసలాసు An iron ram-rod.

- T. ఇన్ని adj. pro. collective, in the neuter gender. So many, as many as this. It is the proximate of అన్ని q. v.
- T. ఇన్నాలు A numeral adj. or sub. Two hundred. When inflected as a subs. it makes ఇన్నాటి.
- T. ఇప్ప చెట్టు s. n. A tree, *Bassia latifolia*. The oil expressed from its seeds is used for lamps; and the husk of the seeds, after the oil is expressed, is ground into flour, and used as soap, for washing the body.
- T. ఇప్ప పూ రాజేనాలు s. n. plu. (from ఇప్ప పూ the flowers of the *Bassia*, రాజే a king, and s. అన్నము food) A particular kind of fine rice, which has a perfume resembling that of the flowers of the *Bassia*.
- T. ఇప్పించు v. caus. To cause to give; the causal form of ఇచ్చు q. v.
- T. ఇప్పుడు adv. (from ఈ this and పుడు in compos. time) Now; at this time. It is the proximate of అప్పుడు q. v. and admits, like it, of inflexion. ఇప్పటివాఁడు The people of these days. ఇప్పుడేవచ్చినాఁడు He is just come.
- T. ఇప్ప చెట్టు s. n. vide ఇప్ప చెట్టు - ఇప్ప నారా A spirituous liquor, distilled from the flowers of the *Bassia latifolia*.
- T. ఇబ్బంది s. n. 1. Distress, calamity, difficulty. 2. a period of distress &c. 3. ambiguity.
- T. ఇబ్బందినాఁడు s. n. A bear. *M. Vencayah*.
- T. ఇబ్బది adj. vide ఇనుమది.
- S. ఇభము s. n. An elephant. ఇభి A female elephant.

- S. ఇభ్యము &c. adj. Rich, opulent.
- T. ఇముడు v. n. To be held, contained, or comprized, within a certain limit of extent, or space of time. ఇముచ్చు v. a. 1. To hold, retain, or include, within a certain limit of extent or space of time. 2. to abridge, retrench, or abbreviate. ఇముడుకొను To reserve within oneself.
- T. ఇమ్మది adj. vide ఇనుమది.
- T. ఇన్దు s. n. 1. A house. 2. favor. 3. a favorable conjuncture.
- T. ఇయ్యకొను v. a. To consent. ఇయ్యకొలుపు v. caus. To cause to consent.
- S. ఇర s. n. 1. The goddess of speech; speech. 2. ardent spirit. 3. water. 4. the earth.
- S. ఇరన్నవము s. n. A flash of lightning; the fire attending a thunderbolt.
- T. ఇరవు s. n. A house, an abode.
- T. ఇరశెందు v. a. To shine.
- G. ఇరసాలు s. n. (from A. ارسال) A remittance.
- S. ఇరింగణము s. n. A violent wind, a tempest.
- T. ఇరు adj. 1. Two. 2. both. ఇరు నెలంకులు or ఇరుచక్క Both sides. ఇరునారు (from కోరు the inhabitants share) Both the Government and the inhabitants' share of the produce. ఇరుచాలుమక్క A twice ploughed field. ఇరుతిగ or ఇత్తిగ (from తిగ three, an obsolete word, now applied only to the trey in dice.) Six. ఇరుదూమువేల As much land as requires two tooms of grain to sow it. ఇరు

నాల్గు (from నాల్గు *four*) Eight. ఇరువది (from పది *ten*) Twenty. ఇరువాయిపక్క (from ర. వాయి *the mouth*, and రు. పక్క *a bird*) A bird with two heads. ఇరువురు Two. గ. ఇరువై Twenty.

ర. ఇరుగు s. n. The neighbourhood, the vicinity. adj. Neighbouring, adjoining. ఇరుగుపొరుగు s. n. The neighbours. adj. Neighbouring. The first part of this phrase refers to those on the right hand or behind; the other to those on the left, or in front.

ర. ఇరుగుడుచెట్టు s. n. A tree. *Dalbergia sisu*.

ర. ఇరులు s. n. plu. Darkness.

ర. ఇరుస s. n. A measure of capacity, equal to half a *toom*.

ర. ఇతి s. n. Smallness, littleness.

ర. ఇతియు v. a. 1. To be united or joined with. 2. to be squeezed, crushed, or smashed. 3. to be reduced to powder.

ర. ఇయిసు or ఇతికించు v. a. To press, squeeze, or crush, between two substances. 2. to insert with difficulty. s. n. Strait; difficulty; distress; narrowness. ఇలుకంది Strait, difficulty, distress. ఇలుకటము or ఇలుకాటము Straitness, narrowness, closeness. ఇచికికొను. ఇయిసుకొను or ఇయిక్కును To get oneself inserted or entangled; as ఉద్యోగములో ఇయిక్కును. To get oneself appointed to a situation. తొందలలో ఇయిక్కును To be entangled in difficulty. ఇయిసుమాను (from మాను *wood*) Two pieces

of timber, placed perpendicularly in the ground, so near to each other as to admit men, but to exclude cattle, from passing between them, into the premises which they are intended to guard.

ర. ఇయిసు s. n. The axle tree.

ర. ఇచ్చి s. n. A deer.

ర. ఇచ్చింకలు s. n. plu. Staring.

స. ఇల s. n. The earth. ఇలాపతి (from పతి *a lord*) A king.

ర. ఇలకలుచు v. a. To gnash the teeth.

ర. ఇలకోడి s. n. An old cricket.

ర. ఇలవరము s. n. A hut without walls.

గ. ఇలాకా s. n. (from A. అలా) 1. Dependence, relation, connexion. 2. charge, possession.

స. ఇలి or ఇలికము s. n. A rat. *M. Vencaya*. ఇలిపామణము Rats-bane.

ర. ఇలుకు s. n. 1. The cramp. 2. a sprain నాకు ఇలుకుబట్టినది The cramp has seized me.

ర. ఇల్లావల్లి s. n. 1. A tell-tale. 2. backbiting.

ర. ఇల్లు s. n. 1. A house. This word is irregular in its inflexions. In the inflexion sing. it makes ఇంటి; and in the nom. plu. ఇండ్లు. The dative sing. of this word, ఇంటికి, when added to any of the cardinal numbers, expresses the corresponding English numeral with the word *each* prefixed to it; as, నలభై యింటికి పదివ రాయిచ్చినాను I gave ten pagodas to each forty. ఎజ్జు ఒకటింటికి యెంత How much each single yard? But when the

numeral to which it is affixed is the nominative to the verb, it expresses the word *about*; as నలభైయింటికవచ్చినారు *About* forty came. The inflected ablative ఇంట, added to numerals, denotes *by*, as నాలుగుంటగురించు *Multiply by* four. ఇంటిపేరు *lit. a house name*. Every family has what is called a *house name*, generally taken from that of their village, profession, or office, and resembling our *surname*; only that it is prefixed, instead of affixed, to the *proper* name. ఇల్లకట్టు (from కట్టు *to tie*) To build a house. ఇలువరస (from వరస *a range or row*) Family, race, generation, pedigree. ఇల్లాల (from ఆలు *a wife*) *lit.* the mistress of a house, or family. 1. A married woman whose husband is alive. 2. a chaste or virtuous wife. 3. a matron.

౧. ఇవతల *adv.* 1. This side. 2. hereafter. 3. nearer. the proximate of అవతల *q. v.*

౧౦. ఇవము *s. n.* (from *s. హిమ*) Frost. ఇవమునూడు (from ౧. నూడు *an enemy*) The sun. *vide* ఇము.

౧౧. ఇవ్వరు *s. n.* A shoot or sprout.

౧౨. ఇషము *s. n.* *vide* ఆశ్వయుజము.

౧౩. ఇషిక *s. n.* 1. A painter's brush. 2. a blade of grass. 3. a reed or pen.

౧౪. ఇమ *vide* ఇటు - ఇమవంటి *Like* this, such as this.

౧౫. ఇమువు *s. n.* An arrow. ఇముధి (from *s. ధి that holds*) A quiver. ఇష్వపము (from *s. ఆస that throws*) A bow.

౧౬. ఇష్టక *s. n.* *vide* ఇటిక.

౧౭. ఇష్టము *s. n.* 1. Wish; desire. 2. pleasure; will. 3. love; fondness. 4. an act of sacrifice; an offering, *adj.* 1. Beloved, fond of. 2. desired. 3. agreeable. ఇష్టకంపి An agreeable company. ఇష్టలాపము Agreeable conversation.

౧౮. ఇష్టి *s. n.* 1. Wish, desire, inclination. 2. a sacrifice.

౧౯. ఇసుక *s. n.* Sand. *adj.* Sandy. ఇసుకతిన్నె - ఇసుకదిన్నె or ఇసుకదిబ్బ 1. A sand bank. 2. hillocks of sand. 3. an island of alluvial formation. ఇసుకదొండు A kind of fish.

౨౦. ఇసువంత *adj.* Small; minute.

౨౧. ఇసులు *s. n. plu.* A species of winged ant, which flies to the light, generally in the evening, after rain. It is easily caught in swarms, and being deprived of its wings, is fried and eaten by the lower classes of Hindoos, who esteem it a delicacy. I believe it is the *Termes* in a particular state.

౨౨. ఇస్సీ *interj.* expressive of Disgust, pain, or sorrow.

౨౩. ఇస్తువ or ఇస్తువు *s. n.* Property; estate.

౨౪. ఇహము *s. n.* 1. The present world; our present state or existence; in opposition to పరము A future state.

౨౫. ఇతువు *s. n.* The sugar-cane. ఇతువణము A plantation of sugar-cane. ఇతుశరాసనుడు or ఇతుపాయకుడు The indian Cupid, because his bow is of sugar-cane. ఇతుశాకటము or ఇతుశాకనము Ground fit for the cultivation of sugar-cane. *vide* ఇంచు.

s. ఇంద్రుడు s. n. The first monarch in the line of *Soorya*, or the sun, which commenced with the second *Yooga*, or age of the Hindoos.

శు

శు 1. The fourth letter in the Teloogoo alphabet. 2. the indeclinable proximate demonstrative pronoun This: as శుతల్లి This mother. శుకొడుకులు. These sons.

త. శుంధ్రవాడు s. n. (from శుచ q. v. & వాడు he) A toddy-drawer; any individual of that cast whose profession it is to extract the juice of the date, palmyra, or cocoa-nut tree. They are often employed as palankeen bearers.

త. శుకద adv. *vide* ఇక్కడ.

త. శుప v. n. *vide* ఇంప.

త. శుపవ s. n. Dampness, wetness.

త. శుక s. n. A feather.

త. శుకే pro. fem. *vide* శుకె.

త. శుక s. n. A fly. శుకపులి (from త. పులి a tiger) A spider. శుకలుముసురుకొన్నవి The flies fixed or settled. *lit.* covered.

త. శు s. n. 1. Giving; a gift. 2. generosity. *vide* శువి and ఇచ్చు.

త. శుచు v. a. To lose. v. n. To be subordinate or subject to another.

త. శుచేమల adj. (from త. చెయ్యి the hand or arm) Lean-armed, wither-armed.

త. శుచకపోవు v. n. (from శుచక a derivative from త. శుచ to bring forth and త. పోవు to go) To miscarry, to have

a premature birth. This word is applied to animals only, not to the human species.

త. శుకటే s. n. A spear; a barbed dart.

త. శుట్టు s. n. A master or lord.

త. శుద adv. Here. *vide* ఇక్కడ - శుదకపోవు (from త. పోవు to go) To retire, to retreat.

త. శుదిగలచు v. n. To stop or halt, from weariness in walking.

త. శుదిగవాడు s. n. *vide* శుంధ్రవాడు.

త. శుదితము adj. Praised, commended, applauded.

త. శుదు s. n. 1. Age. 2. time of life. 3. puberty. 4. pawn, mortgage. adj. Equal. మీయిదేమి How old are you? శుదుమిగులు or మీరు (from త. మిగులు or మీరు to exceed) To exceed the prescribed age, as regards that fixed for the investiture of bramins with the sacred thread, or for the marriage of females. Women, amongst the superior casts of Hindoos, are generally married, before the age of puberty. వాడునామిదా Is he equal to me? శుదుపెట్టు (from త. పెట్టు to place) To mortgage.

త. శుదుచు v. a. *vide* శుచ్చు.

త. శుదుముంత s. n. (from త. శుచ్చు to draw and త. ముంత a small earthen pot) An earthen pot, in which milk is usually drawn from the cow.

త. శుదేరు v. n. (from త. శుదు age and త. పొరు to attain) 1. To reach the age of puberty. 2. to be effected, accomplished, or fulfilled. శుదేర్చు v. a. To fulfill, accomplish, or effect.

- t. శుద్ధ్య v. a. To draw, pull, or drag. శు
దువు or శుద్ధ్య 1. Pulling, dragging. 2.
hard breathing previous to death. 3. a
pain in the side. 4. the contraction of a
limb. పిల్లనిండా యీడ్చు నావున్నది The
water runs with great force. శుదిపించు
or శుద్ధింపు v. caus. 1. To cause to draw
&c. 2. to procrastinate, to put off.
- t. శుచిత adj. Of or belonging to the date
tree. శుచితకల్లు Toddy, the fermented
liquor drawn from the date tree. s. n. 1.
Swimming. 2. the act of bringing forth,
as applied to animals only, not to the
human species. శుచితకాయ 1. A canoe
formed from the trunk of the palmyra
tree. 2. a long gourd, dried, used in
swimming. శుచితకొట్టు (from కొట్టు to
beat) To swim.
- t. శుత నాడు - శుతనాడు or శుతను pro.
He, this man, used honorifically; it is
the proximate of తిత నాడు q. v.
- s. శుతి s. n. Calamity of season; as
drought, excessive rain &c.
- t. శుదర s. n. The east wind.
- t. శుచదు v. n. To swim. శుచదులాడు
(from త. తిడు q. v.) To swim. s. n. The
date tree. శుచదులాట (from త. తిడు
playing) Swimming, sporting in water.
- s. శుద్యశము or శుద్యక్షము &c. adj.
Such, like, similar.
- t. శునపుడగ s. n. A blade of long grass,
of which brooms are made.
- s. శును v. a. 1. To produce, as fields of
grain. 2. to bring forth young, applied
- to animals only, not to the human spe-
cies. శునికయావు A cow about to calve.
- t. శునె s. n. The fibre of a leaf.
- t. శుపి s. n. A nit.
- t. శుపె pro. fem. demonstrative She;
applied to superiors only; it is the pro-
ximate of తిపె q. v.
- s. శుప్య s. n. Will, desire, volition.
- t. శుబిద or శుబిదె pro. She, this wo-
man; it is the proximate of తిబిద q. v.
- t. శుమిరి s. n. Wet, moist.
- t. శుమె pro. vide శుపె.
- t. శుయన pro. He, this man; the masc.
honorific demonstrative, proximate of
తియన q. v.
- t. శుయప or శుయమ pro. She, this
woman; the fem. honorific demonstra-
tive, proximate of తియమ q. v.
- t. శురము s. n. A bush.
- rud. శురపము s. n. (from s. శుష్య) -
Envy, spite, malice.
- t. శురాణు adj. numeral (from త. శురు
two and త. తిణు six) Twelve.
- t. శురికలు s. n. plu. 1. Pieces, bits, rem-
nants, slices. 2. sprouts, shoots.
- s. శురితము adj. 1. Said, told. 2. des-
patched, sent.
- t. శురు s. n. 1. A nit. 2. flesh, meat. adj.
1. Two. 2. low, mean. pro. You. శురు
వెన or శుర్యెన. A comb for extract-
ing nits or lice. శురెలుకు (from త.
వెలుకు the voice) A low voice. శుర్దు
To comb out nits.
- t. శురువారు adv. Freely, at liberty.

- s. ఈర్ష్యము s. n. A sore, a wound.
s. ఈష్ట s. n. *vide* ఈర సము
t. ఈరకారము s. n. plu. More or less.
t. ఈల s. n. Whistling. ఈలవేయు (from
t. వేయు *to throw*) To whistle.
t. ఈలకలుచు v. n. *vide* ఇలకలుచు.
t. ఈలా - ఈలాగు or ఈలాగున adv.
Thus, so, in this manner; the proximate
of లోలా &c. q. v.
t. ఈలుగు v. n. To die, to lose life.
t. ఈలుపు s. n. Courage.
t. ఈవల adv. *vide* ఇవతల.
t. ఈవి s. n. A gift. *vide* ఈన.
t. ఈవు pro. Thou.
t. ఈవులమ్రును s. n. (from t. ఈవులు
gifts and t. మ్రును *a tree*) The fabu-
lous tree in *Indra's* heaven, which yields
whatever is desired.
s. ఈశానాదు s. n. *Eesha*, a name of the
god *Siva*, who is also the guardian of
the north east; hence that point is term-
ed ఈశాన్యమూల.
s. ఈశుడు s. n. A lord or master. 2. *vide*
ఈశానాదు.
s. ఈశ్వర s. n. The eleventh year of the
Hindoo cycle of sixty.
s. ఈశ్వరి s. n. *Parvati* the wife of *Siva*.
s. ఈశ్వరుడు s. n. 1. *Siva*. 2. god, the
supreme being. 3. a lord, a master.
s. ఈష s. n. The shaft of the plough.
s. ఈషణతయము s. n. (from s. ఈష
love and s. తయ *three*) The three
strongest affections of mankind viz. 1st
conjugal affection. 2d. the love of mo-

- ney. 3d. paternal affection.
s. ఈషత్తు adj. Slight, small, little.
s. ఈషిక s. n. 1. A reed for writing. 2. a
painter's brush.
t. ఈసడించు v. a. To hate, abhor, or
dislike. ఈసడింపు Dislike, hatred.
t. ఈసరుడు s. n. (from s. ఈశ్వర)
The supreme being.
s. ఈహ s. n. Wish, desire, inclination.
s. ఈహమృము s. n. 1. A wolf. 2. a di-
vision of the drama.
s. ఈయము s. n. 1. An eye. 2. sight,
looking.
s. ఈయనీక s. n. A female fortune teller.

ఉ

- ఉ The fifth letter in the Teloogoo alpha-
bet.
t. ఉంకెంచు v. n. 1. To endeavour. 2. to be
ready, or prepared.
t. ఉంకువ s. n. A marriage portion, or
dowry; the peculiar property of a wo-
man, given to her at her marriage by
her father-in-law, or other relatives.
t. ఉంకరము s. n. A ring. ఉంకరపుత్రేలు
(from త్రేలు *a finger*) The ring finger,
that next the little one.
t. ఉంకడి s. n. A disease amongst cattle,
arising from their grazing on the sprouts
of cut *Jonnaloo*, the great millet or *Hol-
cus Saccharatus*; or from their eating
the leaves of the castor oil tree, *Palma
Christi*.

- r. ఉంచు v. a. (from ఉండు to be q. v.) 1. To place, to put. 2. to keep, to retain, to preserve. 3. to leave. ఉంచుకొను v. comp. To keep or retain for one's own use; to entertain in a service or employment. ఉండించు v. caus. 1. To cause to place, put &c. 2. to stop. వాణ్ని ఉంచోర్చి గములో ఉంచినాను I placed him in the service. ఈపుస్తకమును పది పది రూపాయలపై ఉంచు Put this book upon the table. ఈరూపాయలను పది పది రూపాయలపై ఉంచు Keep this money with you. వానితోపాటు ఉంచినాను His father left him much property. ఉంచుకొన్నది A kept woman, a concubine.
- s. ఉంధము s. n. The gleanings of grain.
- r. ఉంట or ఉండ s. n. 1. A round earthen ball, a pellet. 2. a pill. ఉంటవిల్లు A pellet-bow. ఉండబీట్టువేయు To ballot.
- r. ఉండు v. n. 1. To be, to exist. 2. to reside or remain. This verb governing the dative case, expresses the English verb to have, or possess. వాడుంటాడా Is he at home? మీదంటాడా Is your father alive? నేను ఇంకా ఉన్నాను I remain in that village ten days. నాకు పట్టణములో ఉంటాను I have my own house in town. ఉన్నట్టే ఉంది adv. Suddenly. అది నిజమేనని ఉంటుంది I thought it was true. ఉండజూచు (from r. చూచు to see) 1. To examine, inspect, survey, or review. 2. to muster.
- r. ఉండ్ర or ఉండ్రము s. n. vide ఉంట adj. Round.
- r. ఉండ్రములు - ఉండ్రాలు or ఉండ్రాల్లు s. n. plu. Round cakes, like balls, particularly such as are used as offerings to Ganēsa.
- s. ఉండురపు s. n. A rat.
- r. ఉంబ s. n. The lowing of oxen.
- r. ఉక్కు s. n. Closeness; sultriness; confined heat; still warmth.
- r. ఉక్కుశము s. n. 1. An intrenchment, round a camp. 2. an advanced guard in front of a camp.
- r. ఉక్కిరిబిక్కిరియ్యపు v. n. (a cant word, derived from ఉక్కు q. v. prefixed to అవు to become) To be suffocated; to be oppressed by a close, sultry, or still heat.
- r. ఉక్కిరియ్యపు adj. Inferior, low, mean.
- r. ఉక్కు s. n. 1. Steel. 2. strength. 3. pride. ఉక్కుతీర steel wire. ఉక్కుతునియ lit. a piece of steel. A brave, sharp, or active man. ఉక్కులాగు (from r. అలాగు to be subdued) To suffer a diminution of strength, or a reduction of pride; to be disheartened. ఉక్కులాగుంచు or ఉక్కులాచు To weaken another's strength, or humble his pride, to dishearten.
- r. ఉక్కు s. n. Baked flour, generally mixed with sugar, used as a sweetmeat.
- s. ఉక్కుము adj. Spoken, said.
- s. ఉక్కు s. n. 1. Speech. 2. speaking. 3. a word, an expression.
- s. ఉఖ s. n. An earthen pot. 2. a ray of the sun. ఉఖములు Cakes, dressed or boiled in a pot.
- r. ఉఖాది s. n. (from s. యుగ a conjuncture and s. అది the beginning) The

first day of the sol-lunar or Teloogoo year. The Teloogoo year consists of a certain number of lunar months, reckoned from new moon to new moon. This number varies, and is regulated by the course of the sun. The lunar month of which the last day, or that of the moon's change, happens when the sun is in *Aries*, is the first month of the year; and so on, for each successive lunar month, in which the moon's change takes place when the sun is in a different sign of the zodiac. But if the sun, during two successive changes of the moon, remains in the same sign of the zodiac, the lunar month in which the first change takes place is reckoned అధిక or *intercalary*, and after that lunation is completed, it commences again, under its *proper* name. When two intercalary months occur together, the *proper* month intervening between the two is omitted from account, and is termed the ఖయ or *the wasted month*. This happens when no change of the moon occurs, during the period of the sun passing through an entire sign of the zodiac. The first day of the Teloogoo year is celebrated as a holiday, by offering the flower of the margosa tree, (*Melia azadirachta*) with tamarind juice and sugar, to *Ganēsa*, or other deities.

౧. ఉగ్గించు v. a. 1. To begin a conversation. 2. to plead eloquently. 3. to re-

member. 4. to calculate or multiply mentally, without using any figures.

౧. ఉగ్గము s. n. A rope or cord attached to any thing, for the purpose of carrying it about, or suspending it.

౧. ఉగ్గించు v. a. *vide* ఉగ్గించు.

౧. ఉగ్గించు v. a. To weave of a close texture, so that there be no interstice between the threads either of the woof or warp.

౧. ఉగ్గు s. n. 1. A wrinkle in cloth. 2. a drink, given morning and evening, to infants, consisting of the nurse's milk, mixed with castor oil. ఉగ్గు పెట్టు To give this drink to children.

౧. ఉగ్గులు వారు v. n. To run into a knot, in spinning, or twisting.

౧. ఉగ్గుము &c. adj. 1. Angry, wrathful, fierce, furious, violent. 2. cruel. 3. terrific.

౧. ఉగ్గుణము s. n. 1. A store-house. 2. a pantry. 3. a treasury. ఉగ్గుణపువాడు 1. One who has charge of the family provisions; a steward; a butler. 2. a store-keeper. 3. a treasurer.

౧. ఉగ్గుతుడు s. n. (from ఉగ్గు fierce and అక్షి the eye) *lit.* fierce-eyed. The god *Siva*.

౧. ఉగ్గుడు s. n. A man of a mixed tribe, from a *Chuttriya* father, and *Soodra* mother. The employment of this tribe is to kill animals that live in holes; some of them are bards; and others have charge of treasure, or of hill forts.

౧. ఉచితము &c. adj. 1. Proper. 2. convenient. 3. fit, suitable. 4. agreeable. s. n. A

- gratuity; a present. ఉచితము ^{గా} adv. Gratis, without any recompence, for charity.
౧. ఉచ్చి s. n. Urine. ఉచ్చి వోము To make water.
౨. ఉచ్చిందము &c. adj. Quick, expeditious.
౩. ఉచ్చిము s. n. The zenith; the meridian; the vertical point in the sky. adj. 1. Vertical. 2. high, tall.
౪. ఉచ్చియము s. n. The knot which fastens that part of a female's garment which goes round the loins. The dress of a female Hindoo consists of a single long cloth, which is first tied round the waist, then wound, in several folds, round the lower part of the body, and the remainder, being thrown from the waist across one shoulder, and spread in front, forms the covering to the rest. The several casts are distinguished amongst the females, by the mode in which this cloth is worn.
౫. ఉచ్చిరించు v. a. 1. To pronounce, articulate, or utter. 2. to recite. 3. to say. ఉచ్చిరణ 1. Pronunciation, utterance. 2. recitation of prayers.
౬. & ౭. ఉచ్చిటన చేయు v. a. (from s. particle ఉచ్చి s. చేట to break and ౭. చేయు to do) To exorcise, drive out, or remove evil spirits.
౮. ఉచ్చివచము &c. adj. Various, diverse, multiform.
౯. ఉచ్చి s. n. The crown or top of the head.
౧౦. ఉచ్చింత adj. Of or belonging to the gigantic swallow wort, *Asclepias Gigantea*.
౧౧. ఉచ్చు v. To enter by force; to rush in.
౧౨. ఉచ్చు s. n. A noose, a snare.
౧౩. ఉచ్చైశ్రవము or ఉచ్చైశ్రవస్సు s. n. (from s. ఉచ్చైవ high and s. శ్రవన్ an ear) lit. long eared. The horse of *Indra*.
౧౪. ఉచ్చిష్టము s. n. 1. Spittle. 2. the leavings or fragments of the table.
౧౫. ఉచ్చుంఖలము &c. adj. 1. Operated, perverse. 2. unrestrained.
౧౬. ఉచ్చయము or ఉచ్చయము s. n. 1. Height. 2. the highest point of prosperity, riches, or power.
౧౭. ఉచ్చాసము s. n. 1. Breath, breathing. 2. a sigh. ఉచ్చాసానాధము. A stoppage of the breath, from stitch, or other bodily pain.
౧౮. ఉజ్జించు v. a. To quit; to leave.
౧౯. ఉజ్జయిని s. n. *Oogain*, a city in Malwa, formerly the capital of *Vicramarka*, and lately of the Mahratta chief *Scindia*.
౨౦. ఉజ్జయింపు s. n. 1. Conjecture, guess, estimate.
౨౧. ఉజ్జి s. n. A match to another; any one able to contest with another; any thing equal to another. ఉజ్జి వేయు To pitch two of equal talents, against each other.
౨౨. ఉజ్జ్వలము &c. adj. Splendid, bright, luminous, radiant. s. n. Love, passion.
౨౩. ఉటంక or ఉటంకు adj. Clever, active, nimble.
౨౪. ఉటంకించు v. a. To abstract; to abridge; to shorten.

s. ఉటజీము s. n. 1. A house. 2. a hermitage formed of leaves, the residence of holy men.

t. ఉట్టి s. n. A coarse net work, made of rope or rattan, in which pots and other vessels are suspended from the beams of the house, or from the stick thrown across the shoulder, by which they are carried about.

t. ఉట్టిపడు v. n. (from t. ఉట్టి and t. పడు to fall) To come, or happen suddenly, or accidentally.

t. ఉట్టు s. n. Ground fit for the cultivation of salt. On the coast, salt is cultivated not manufactured. Brackish water, communicating with the sea, is introduced upon a peculiar salt soil, previously prepared, and after evaporation by the sun, the salt remains crystallized on the surface.

t. ఉట్ర వదియములు s. n. plu. A rich dish, consisting of the flour of pulse of various kinds, seasoned with chilly, &c. and made into little balls, which are fried in ghee or oil. వానిసొన్ను ఉట్ర వదియముగా నెండ్లో వేసుకొన్నాడు He took that man's property. (lit. like ఉట్ర వదియము) with as little ceremony as he would have eaten his dinner.

t. ఉరాణి adj. High, tall.

g. ఉరాడరి adj. (from H. उदर to rise up) In constant or quick motion, without rest. ఉరాడరి పైనము A forced march.

t. ఉడ యిడుచు v. a. 1. To seize suddenly,

or by surprize. 2. to deny what one had just before asserted.

t. ఉడికిలు v. n. To be angry or provoked, in consequence of being ridiculed.

t. ఉడిపోవు or ఉడిపొవు v. n. (from t. ఉడి and t. పోవు to go) To become blunt; to be spoiled.

t. ఉడుకు v. n. 1. To boil, to bubble with heat, to seeth. 2. to be feverish from heat. 3. to boil with rage or anger. s. n. 1. Boiling. 2. heat. adj. Hot. ఉడించు v. a. To dress or cook victuals; to boil, to place on the fire. ఉడుకుబట్టు (from పట్టు to seize) To begin to boil. ఉడుకా దించు (from అదించు to cause to play) To vex one for amusement. ఉడుకఁచోయు (from పోయు to pour) 1. To be oppressed with heat. 2. to pour into a pot, in order to boil.

t. ఉడుకర s. n. Any present given to a bride, or bridegroom, during the celebration of their marriage.

t. ఉడుకు v. n. 1. To grow thin, lean, or emaciated. 2. to be exhausted. v. a. 1. To leave, quit, or relinquish. 2. to stop or cease. కానువు ఉడిగినది Breeding has ceased. ఉడిగిఉడిగిచేయు (from t. చేయు to do) To do at intervals. ఉడిగిపోవు (from t. పోవు to go) To become lean. ఉడుక Negative verbal participle, without ceasing, &c. used adverbially, to denote Continually, always, frequently. ఉడిగించు v. caus. To cause to leave, quit, &c.

౧. ఉదుత s. n. A squirrel.
 ౨. ఉదుపము s. n. A float or raft.
 ౩. ఉదువు v. a. 1. To efface. 2. *vide* ఉదిగించు under ఉదుకు.
 ౪. ఉదువు s. n. 1. A dress, or suit of clothes. 2. a suit of clothes belonging to another, borrowed from a washerman, in order to be worn. This is a very common custom, on all occasions, among the lower castes of Hindoos; and even among poor bramins, as regards their women, when unclean after child-birth.
 ౫. ఉదువుప్పము s. n. The china rose.
 ౬. ఉదుము s. n. The iguana. ఉదుపబిల్ల (from బిల్ల *the young of any creature*) A young iguana.
 ౭. ఉదువు s. n. A lunar mansion. 2. a star.
 ౮. ఉడ్డా s. n. 1. An assemblage, or collection. 2. a heap of four or five tamarind stones, little balls, or other similar articles, with which boys play, in a manner similar to those in Europe with cherry stones. ఉడ్డావేయు To collect in a heap or crowd.
 ౯. ఉడ్డినము s. n. Flying, soaring.
 ౧౦. ఉడ్డుకుడుచు v. n. To be suffocated.
 ౧౧. ఉతక s. n. The common native doors have no hinges; they turn upon a pivot, fixed to the top and bottom on one side, & inserted above, in the beam which passes over the door way, and below, in a small piece of wood placed in the ground, at the corner of the door way. This is the Telooogo name for that

- piece of wood, which is thus placed at the bottom of the door way.
 ౧౨. ఉత కాలాడు v. a. *vide* ఉద కాలాడు.
 ౧౩. ఉతుకు v. a. To wash or bleach. ఉతికించు v. caus. To cause to wash, &c.
 ౧౪. ఉత్తటము &c. adj. 1. Abundant. 2. excessive.
 ౧౫. ఉత్తరము s. n. A heap of grain, &c.
 ౧౬. ఉత్తర్వుము s. n. Excellence.
 ౧౭. ఉత్తోచము s. n. A bribe.
 ౧౮. ఉత్తోశము s. n. 1. The ospray or sea eagle. 2. implacable hatred, confirmed enmity.
 ౧౯. ఉత్త adj. 1. Mere. 2. empty. 3. useless. 4. false. ఉత్తసాలునానాడు He drank mere milk. ఉత్తపాత్రె An empty box. ఉత్తమాట A useless or false word. ఉత్త కాళ్లు Bare feet.
 ౨౦. ఉత్తందములు s. n. plu. A gold necklace, worn by women.
 ౨౧. ఉత్తంసము s. n. 1. An ear-ring. 2. a head ornament.
 ౨౨. ఉత్తప్తము s. n. Dried flesh. adj. Burnt.
 ౨౩. ఉత్తమ s. n. A chaste, handsome, or affectionate woman.
 ౨౪. ఉత్తమము &c. adj. 1. Excellent, best, virtuous. 2. chief, principal, first. ఉత్తమపురుష in grammar, The first person. ఉత్తమణుడు (from సముద్ర debt) A creditor.
 ౨౫. ఉత్తమాంగము s. n. (from s. ఉత్తమ chief and s. అంగ a member) 1. The head. 2. the penis. 3. the vulva.
 ౨౬. ఉత్తర s. n. The 12th lunar mansion.

1. ఉత్తరంకము s. n. A wooden arch, surrounding the door frame.
2. ఉత్తరక్రియలు s. n. plu. (from s. ఉత్తర subsequent, and s. క్రియా an action) Funeral rites, or obsequies.
3. & तु. ఉత్తరజంఘము s. n. (from s. ఉత్తర excellent, and तु. జంఘము the sacred thread) A gold chain, which Hindoos of all classes may wear, in the same manner that those of the superior casts wear the sacred thread.
4. ఉత్తరము s. n. 1. The north. 2. a letter. 3. an answer, or reply. 4. an order or command. adj. 1. Northern. 2. excellent. 3. superior, high. 4. subsequent.
- ఉత్తరవాది s. n. (from s. వాది a speaker, or complainant) 1. A respondent, or defendant. 2. a security. adj. Responsible.
- ఉత్తరఫిర్యాదుదారుడు (from P. الفرياد a complaint) lit. a defendant who complains, An appellant. ఉత్తరసభ. A superior court. ఉత్తరవాదము Responsibility, security. ఉత్తరాది s. n. The north. adj. Northern.
5. ఉత్తరాభాత్ర s. n. The 26th lunar mansion.
6. ఉత్తరానామము s. n. (from s. ఉత్తర the north, and s. ఆయాన going) 1. The sun's progress to the north of the equator. 2. the period of the year during which he is north of it.
7. ఉత్తరాషాఢ s. n. The 21st of the lunar mansions.
8. ఉత్తరాపంకము s. n. An upper or outer garment. vide ఉత్తరయము.

9. ఉత్తరాశులు s. n. plu. The beam above, and piece of wood below the door way, in which are inserted the pivots, upon which the door turns. vide ఉత్తర.
10. ఉత్తరించు v. a. 1. To cross or pass over. 2. to separate a number of handkerchiefs or cloths wove in one piece, into their proper number, by cutting the selvage.
11. ఉత్తరియము s. n. An upper or outer garment. vide ఉత్తరాపంకము.
12. ఉత్తరవు s. n. 1. An answer or reply. 2. an order or command. 3. permission, leave, congé. ఉత్తరవుచెప్పు To answer or reply. ఉత్తరవుయిచ్చు 1. To give leave; to permit. 2. to answer; to direct. ఉత్తరవుపుచ్చుకొను To take leave. ఉత్తరవుచేయు To order.
13. ఉత్తరేణిచెట్టు s. n. The plant termed *Achyranthes aspera*.
14. ఉత్తరోత్తర adv. At any future time.
15. ఉత్తలపాటు s. n. Perturbation; disquietude of mind.
16. ఉత్తానము adj. 1. Shallow. 2. sleeping supinely. ఉత్తానశయుడు s. n. (from s. శయ that sleeps) An infant.
17. ఉత్తమము s. n. (from s. ఉత్త) A proper or fit man.
18. ఉత్థానము s. n. 1. Manly exertion. 2. an army. 3. rising or getting up. This word is used by the catholic Missionaries to denote the resurrection.
19. ఉత్పత్తనము s. n. 1. Flying, soaring. 2. birth, production.
20. ఉత్పత్తి s. n. Birth, creation, production,

- origin. ఉత్పత్తియవు To be born, created, formed, or framed. ఉత్పత్తిచేయు To create; to fabricate; to produce.
- s. ఉత్పత్తి s. n. The air, the sky.
- s. ఉత్పత్తి s. n. 1. A water lily. 2. a blue lotus. *Nymphaea cerulea*.
- s. ఉత్పాదించు v. a. To root out, or eradicate. ఉత్పాదితము &c. adj. Eradicated; rooted up.
- s. ఉత్పాతము s. n. A prodigy, or phenomenon, as an earthquake, a comet &c.
- s. ఉత్పాదిలు or ఉత్పాదిల్లు v. n. 1. To be born. 2. to rise. 3. to spring from a source.
- s. ఉత్పాసము s. n. Satirical speech.
- s. ఉత్ప్రేక్ష s. n. An extravagant hyperbole.
- s. ఉత్పల్లము &c. adj. Expanded, or blown, as a flower.
- s. ఉత్పంఁము s. n. The haunch, or part above the hip.
- s. ఉత్పంఁము s. n. 1. A gift; the act of giving. 2. quitting, abandoning.
- s. ఉత్పంఁము s. n. A gift or donation.
- s. ఉత్పంఁము s. n. 1. A festival, or public rejoicing, such as on the celebration of a marriage, or of a religious ceremony at a temple. 2. elevation, joy, festivity.
- s. ఉత్పాహము s. n. 1. Encouragement. 2. perseverance. 3. joy, triumph. ఉత్పాహించు. v. n. 1. To persevere. 2. to rejoice, to triumph.
- s. ఉత్పాకము &c. adj. Zealously active; making exertions to obtain a desired object.
- s. ఉత్పాప్తము &c. adj. Abandoned; left.
- s. ఉత్పేకము s. n. Pride, arrogance.
- s. ఉత్పేధము s. n. Height, elevation.
- s. ఉద్ or ఉత్ A Sanscrit particle prefixed to words of that language, and implying. 1. Superiority in degree. 2. in place. (over, above &c.) 3. pride. 4. publicity. 5. power. 6. separation, disjunction. 7. emancipation. 8. binding &c. 9. helplessness, weakness.
- s. ఉదంశము s. n. A leather vessel, with a short narrow neck, in which oil or ghee is generally conveyed.
- s. ఉదంచినము s. n. A cover, made of burnt earth.
- s. ఉదంతము s. n. A message. 2. tidings, intelligence.
- s. ఉదకము s. n. Water.
- s. & t. ఉదకలాడు v. a. (from s. ఉదకము water, and t. ఆడు to play) To bring forth a child; because water precedes the birth. *vide ఉతకలాడు*.
- s. ఉదకస్ s. n. A woman in the menses.
- s. ఉదధిరము s. n. Tin.
- s. ఉదము Water. ఉదధి. (from s. ధి holding) The sea or ocean. ఉదన్యంతుడు (from s. మల్ల possessing) The sea or ocean. ఉదపానము (from s. పా to drink) A well.
- s. ఉదయము s. n. 1. The rising of the sun, or of other heavenly bodies. 2. the morning. ఉదయాద్రి (from s. ఆద్రి a mountain) The eastern mountain, behind which the sun is supposed to rise.

- ఉదయించు v. n. 1. To rise, as applied to the heavenly bodies. 2. to be born.
- s. ఉదరము s. n. The belly.
- r. ఉదరిషు v. n. (from ఉదరి a derivative from అదరు to tremble, and పడు to fall, or suffer) To start.
- s. ఉదకము s. n. Future or remote consequence.
- s. ఉదవసితము s. n. (from s. ఉద water, and s. వసిత defended, or covered.) A house.
- s. ఉదస్యిత్తు s. n. A mixture, half water, half butter milk.
- s. ఉదాత్తము s. n. in grammar, The acute accent.
- s. ఉదాత్తము &c. adj. Generous, liberal.
- s. ఉదానము s. n. One of the five airs which the Hindoos believe to be essential to life, and which is understood to rise up the throat.
- s. ఉదారము &c. or ఉదారి adj. 1. Liberal, bountiful, generous, munificent. 2. excellent.
- s. ఉదాసినము s. n. Abusive or foul language. ఉదాసించు 1. To abuse. 2. to disgrace. ఉదాసినాలాడు (from ఆడు to play) To abuse.
- s. ఉదాసినుడు s. n. 1. A stranger. 2. a common acquaintance.
- s. ఉదాహరణ or ఉదాహరణము s. n. 1. An example, instance, or illustration, of any rule or precept. 2. a quotation. 3. an apposite argument. ఉదాహరించు v. a. 1. To illustrate, or give examples. 2. to quote a rule, as authority for an example,

or an example, in illustration of a rule.

- r. ఉదిరి s. n. Pure gold.
- r. ఉదిలపడు v. n. (from ఉదిల, used in compos. only, reflexion, and పడు to fall or suffer) 1. To reflect. 2. to grieve, to regret.
- s. ఉషిచి s. n. The north.
- s. ఉదుంబరము s. n. 1. Copper. 2. the glomerous fig tree. 3. a threshold.
- r. ఉదుకు v. a. vide ఉరుకు.
- r. ఉదుటు adj. Firm, strong. s. n. Strength.
- r. ఉదురునుడుకు s. n. A disobedient, impudent, or self-willed person.
- s. ఉద్గమనీయము s. n. A pair of bleached cloths.
- s. ఉద్గమము s. n. Birth; production.
- s. ఉద్గ్రాధము &c. adj. Much; excessive.
- s. ఉద్గారము s. n. 1. Belching-2. vomiting.
- s. ఉద్గిరణము s. n. Swallowing.
- s. ఉద్ధృహము s. n. Lifting up.
- s. ఉద్భుము s. n. Excellence; happiness.
- s. ఉద్భుజించు v. a. (from s. ఉద్భుజనము A rope and bucket for drawing up water out of a well.) 1. To lift up. 2. to eradicate.
- s. ఉద్ధంపము s. n. 1. Violence, fierceness. 2. insolence. 3. tyranny.
- r. ఉద్ధరి s. n. A bank, or shore, on which one cannot land, or from which one cannot embark, on account of its natural difficulties.
- r. ఉద్ధరణ s. n. The pawning or mortgaging of grain, or other such perishable articles.

- t. ఉద్దపతి s. n. Great celerity, or quickness.
- t. ఉద్ది s. n. 1. *vide* ఉద్ది. 2. a low ridge, in tilled ground, for retaining the water introduced into it. 3. a bank, raised above the level of a tank, with a channel upon it, on which water, having been raised, is conveyed from the tank to fields of a higher level.
- s. ఉద్దీపకము s. n. A large black ant.
- t. ఉద్దులు s. n. The pulse termed *Phaseolus Mungo*.
- s. ఉద్దేశము s. n. 1. Determination, resolution. 2. view, intention, object. ఉద్దేశించు v. a. 1. To determine; to resolve. 2. to have in view. 3. to destine or intend for another. 4. to fix the mind upon a particular object.
- s. ఉద్ధతము &c. adj. Rude, arrogant, ill behaved.
- s. ఉద్ధరించు v. a. 1. To raise or lift up. 2. to support; to uphold. 3. to re-establish; to renew; to restore; to found. 4. to rescue; to deliver. 5. to preserve, to protect. ఉద్ధారకుడు s. n. A deliverer; one who protects, preserves, upholds &c.
- s. ఉద్ధసము s. n. *vide* ఉత్సవము.
- s. ఉద్ధృతము adj. 1. Raised. 2. extracted. 3. selected.
- s. ఉద్ధానము s. n. A fire place.
- s. ఉద్భవము s. n. Birth, production. ఉద్భవించు or ఉద్భవిల్లు v. n. To be born.
- s. ఉద్భిజ్జము-ఉద్భిత్తు or ఉద్భిదము s. n. 1. Sprouting; germinating. 2. a sprout.
- s. ఉద్యమము s. n. 1. Effort; exertion. 2. perseverance. 3. readiness.
- s. ఉద్యానము s. n. A royal public garden.
- s. ఉద్యాపన s. n. 1. The performance of any meritorious act of devotion, or of any penance, austerity, or privation. 2. the ceremony which takes place at the conclusion of the same.
- s. ఉద్యక్తము &c. adj. 1. Zealously active. 2. prepared.
- s. ఉద్యోగము s. n. 1. Exertion. 2. an employment, occupation, calling, service, or trade. 3. an office or situation. ఉద్యోగము చేయు To exercise an office. ఉద్యోగములో నమరు To be employed in an office. ఉద్యోగములో నమర్చు To procure for another an employment. ఉద్యోగములో పెట్టుకొను To place in an office. ఉద్యోగస్థుడు A person holding a situation. మాతంత్రి డొరిన ప్రవ్వముకోడ ద్యోగముచేసుకొంటున్నాను I am trading with the money which my father left.
- s. ఉద్యతనము s. a. A mixture of various kinds of ground pulse, used as soap.
- s. ఉద్వాహము s. n. Marriage.
- s. ఉద్వేగము s. n. Anxiety; agitation; fear; consternation; uneasiness.
- s. ఉక్రము s. a. An otter.
- t. ఉనికి s. n. (from ఉండు to be q. v.) 1. Being; existence. 2. residence. 3. state or condition. ఉనికిపట్టు (from t. పట్టు a place) A house.
- s. ఉన్నతము &c. adj. High, lofty.
- t. ఉన్ని s. n. Wool.
- s. ఉన్మత్తము &c. adj. 1. Insane. 2. intoxicated.

- s. ఉన్నాథము s. n. A trap, or snare.
- s. ఉన్నాదము s. n. 1. Insanity. 2. extravagance.
- s. ఉన్నాభము &c. adj. (from s. particle ఉత్ and s. ముఖ the face.) Looking up, attentively.
- s. ఉన్నాళితము &c. adj. Eradicated; pulled up by the roots.
- s. ఉన్నేషము s. n. 1. Opening the eyes. 2. expanding.
- s. ఉప a Sanscrit particle, prefixed to verbs in that language, and implying. 1. Excess, (over, above, &c.) 2. vicinity or assemblage (near, by the side of, with, together with.) 3. inferiority, (less, secondary, &c.) 4. likeness, resemblance. 5. disease, extinction. 6. ornament. 7. command. 8. reproof. 9. astonishing. 10. giving. 11. killing. 12. diffusion. 13. wish, desire. 14. effort, exertion, &c.
- s. ఉపకంఠము &c. adj. (from s. particle ఉప and కంఠ the neck.) Near, proximate. s. n. Contiguity.
- s. ఉపకరణము s. n. An appendage, material, or implement; as, the *utensils* of a kitchen, the *tools* of a trade, or the *furniture* of a house.
- s. ఉపకారము s. n. 1. Beneficence, favor, kindness. 2. aid, help. ఉపకరించు v. 1. To confer a benefit, to contribute to a charity. 2. to serve, to be of use to, to assist. ఉపకారి adj. Beneficent, kind, disposed to charity, assisting. ఉపకారముమూలినవాడు An ungrateful man.

- s. ఉపకుర్వాణుడు s. n. The student, or first of the four religious orders, among the bramins.
- s. ఉపక్రమము s. n. A beginning or commencement. ఉపక్రమించు. To begin, to commence.
- s. ఉపక్రోశము s. n. Censure; blame; reproach.
- s. ఉపగూహనము s. n. An embrace.
- s. ఉపస్థము s. n. Contiguous support.
- s. ఉపచారము s. n. 1. Civility; politeness; honor. 2. service, obliging conduct, kindness. ఉపచరించు v. a. 1. To be obliging, kind, or polite. 2. to shew respect. 3. to serve, to assist.
- s. ఉపతాపము s. n. 1. A disease. 2. haste.
- s. ఉపత్యక్త s. n. Land near the foot of a mountain.
- s. ఉపద s. n. A present or offering to a superior.
- s. ఉపదేశము s. n. 1. Instruction; advice. 2, initiation in sacred rites, by the communication of prescribed formulas, or mystical verses. ఉపదేశించు v. a. 1. To instruct, to teach, to advise. 2. to initiate as above explained.
- s. ఉపద్రవము s. n. 1. Annoyance, trouble, molestation. 2. grief, affliction. 3. suffering, sickness.
- s. ఉపధానము s. n. A pillow. *vide* ఉపబహుము.
- s. ఉపనయనము s. n. The ceremony of investing a young Hindoo, of any of the three first classes, with the sacred thread,

worn by them over the left shoulder, across the body, and passing under the right arm. In the Peninsula, Bramins perform this ceremony before the age of 12, Chutriyas before the age of 22, and Vysyas or Merchants at the period of their marriage. Before this ceremony is performed, a youth of the three first classes is considered as not superior to a Soodra; because it is not until this period that he is instructed in the mystical prayers and formulas, to be repeated at sun-rise, noon, and sunset, in which the sacred string is used. The prayer then taught to the Bramins includes the famous *Gayetri*, translated by Sir W. Jones.

s. ఉపనిషత్తు s. n. 1. A hoard of concealed treasure. 2. a deposit or pledge, generally such as is sealed up.

s. ఉపనిషత్తు s. n. 1. The theological, and the *Vedanta*, or argumentative part, of the *Vedas*; either detached from, or comprised in the principal work. 2. moral merit.

s. ఉపనేత్రము s. n. (from s. particle ఉప and నేత్ర *the eye*.) A pair of spectacles.

s. ఉపపట్టణము s. n. (from s. particle ఉప and s. పట్టణ *a city*.) The suburbs of a city or town.

s. ఉపపతి s. n. (from s. particle ఉప and పతి *a husband*.) A paramour; a gallant.

s. ఉపపత్తి s. n. 1. Obtaining. 2. aid, assistance, help. 3. convenience.

s. ఉపపాతకము s. n. (from s. particle ఉప and s. పాతక *a crime*.) Criminality in the second or third degree; as killing a cow, selling a daughter in marriage, atheism, &c.

s. ఉపప్లవము s. n. 1. *Rahoo*, the moon's ascending node, reckoned the 8th planet. 2. an eclipse; a phenomenon. 3. a general public calamity.

s. ఉపబహుము s. n. A pillow. *vide* ఉపధానము.

s. ఉపభోగము s. n. 1. Enjoyment. 2. satisfaction, pleasure.

s. ఉపమ s. n. 1. Resemblance. 2. comparison. 3. a simile or parable. 4. dexterity, artfulness, skilfulness. ఉపమచేయు (from ర. చేయు *to make*.) To contrive; to project.

ఉపమతి s. n. A dexterous, skilful, or artful person.

s. ఉపమానము s. n. *vide* s. ఉపమ.

s. ఉపయమము s. n. Marriage. *vide* ఉద్యాహము.

s. ఉపయుక్తము &c. adj. 1. Convenient. 2. serviceable ఉపయుక్తి s. n. 1. Convenience. 2. serviceableness. ఉపయుక్తమగు v. n. (from ర. అగు *to become*.) To be convenient, or serviceable.

s. ఉపయోగము s. n. 1. Utility. 2. advantage. 3. serviceableness. Adj. 1. Useful. 2. advantageous. 3. serviceable. ఉపయోగించు v. n. 1. To be useful, or of service to another.

s. ఉపరతి s. n. 1. Great or exquisite pleasure.

- sure. 2. coition, in which the male is supine, and the female superincumbent.
- s. ఉపరాము s. n. An eclipse of the sun, or moon.
- s. ఉపరి adv. Upon; over.
- s. ఉపలబ్ధి s. n. 1. Mind; understanding. 2. knowledge. 3. gain; acquisition.
- s. ఉపలము s. n. 1. A stone. 2. a precious stone.
- s. ఉపలక్షణము s. n. (from s. particle ఉప and s. లక్షణ *a mark*.) A synecdoche of a part for a whole, or of a quality for that in which it resides.
- s. ఉపవనము s. n. (from s. particle ఉప and s. వన *a wood*.) A garden or grove.
- s. ఉపతర్కనము s. n. 1. A country. 2. a district or *purgunnah*.
- s. ఉపవసథము s. n. A village.
- s. ఉపవాసము s. n. 1. Fasting. 2. a fast.
- s. ఉపవాహము s. n. A riding elephant.
- s. ఉపవిష్టము &c. adj. (from s. particle ఉప and s. విష్ట *placed*.) Seated, sitting.
- s. ఉపవీరము s. n. The sacred thread worn by the three first classes of Hindoos, over the left shoulder, and under the right arm.
- s. ఉపశమనము or ఉపశమము s. n. 1. Tranquillity, calmness. 2. patience. 3. alleviation; abatement. ఉపశమించు v. n. 1. To be calmed or pacified. 2. to be alleviated, abated, or assuaged.
- s. ఉపశల్యము (from s. particle ఉప and s. శల *to go*) 1. A space near a village. 2. the suburbs of a village, in which outcasts dwell.
- s. ఉపశాంతి s. n. (from s. particle ఉప and s. శాంతి *quiet*) *vide* ఉపశమనము.
- s. ఉపశ్రుతి s. n. 1. A good or bad omen, as gathered by two persons in consultation together, from incidentally overhearing what is said by a third person. 2. judicial astrology; aspect of the stars, fortune-telling, &c.
- s. ఉపసంవ్యాసము s. n. A lower garment.
- s. ఉపసంహారము s. n. 1. Recalling an enchanted weapon, so as to prevent its taking effect.
- s. ఉపసర్గతు s. n. plu. Particles, prefixed to roots, &c. in the Sanscrit language.
- s. ఉపసర్జనము adj. Secondary; subordinate.
- s. ఉపసర్పించు v. a. To depend on another; to court one's favor.
- s. ఉపస్థ or ఉపస్థము s. n. The parts of generation, of either sex.
- s. ఉపస్పృశము s. n. (from s. particle ఉప and s. స్పృశ *the touch*.) 1. Touching, contact. 2. bathing, ablution. 3. *vide* ఉపశమనము.
- s. ఉపహారము s. n. A complimentary gift; a present to superiors. *vide* ఉపాయనము.
- s. ఉపక్షమించు v. a. 1. To forgive; to pardon. 2. to take patience.
- s. ఉపాంఘము s. n. (from s. particle ఉప and s. అంఘ *the body*.) The sectarial mark, made with sandal, &c. on the forehead.
- s. ఉపాంశువు adj. Solitary; private.

s. ఉపాత్రయము s. n. Neglect or disobedience of any ordinance or custom ; disorderly behaviour.

s. ఉపాదానము s. n. 1. Abstraction, restraining the organs of sense and perception. 2. cause, motive. 3. *commonly* a handful of raw rice, given in alms ; begging. ఉపాదానమెత్తు (from T. ఎత్తు to lift up.) To beg raw rice.

s. ఉపాధి s. n. 1. Virtuous reflection. 2. in the *Vedanta*, the mortal forms or properties which disguise the spirit. 3. a person attentive to the support of the family. 4. *commonly* pain, trouble, sickness. 5. prevention.

s. ఉపాధ్యాయుడు s. n. 1. The bramin who performs family ceremonies. 2. one chosen to represent Bramha at a sacrifice. 3. a spiritual preceptor. 4. a school master. This word is honorifically used in the plural. ఉపాధ్యాయ The wife of a teacher.

s. ఉపానత్తు or ఉపానహము s. n. A shoe.

s. ఉపాయనము s. n. *vide* ఉపహరము.

s. ఉపాయము s. n. 1. A stratagem, artifice, contrivance, or expedient. 2. a plot. 3. a method or means. 4. a remedy. చతుర పాయములు The four means of success, against an enemy, viz. సామము Conciliation. దానము Presents, or gifts. భేదము Dividing; creating dissension: and వందము Chastisement, ఉపాయకాలి A con-

triver, ఉపాయముకల్పించు To form a plot, to contrive.

s. ఉపాలంభనము or ఉపాలంభము s. n. Abuse.

s. ఉపాసన or ఉపాస్తి s. n. 1. Service. 2. worship.

TUD. ఉపాసము s. n. *vide* ఉపవాసము.

s. ఉపేంద్రుడు s. n. (from s. particle ఉప and s ఇంద్ర *Indra*, lit. born subsequently to *Indra*.) The god *Vishnoo*.

s. ఉపేయ s. n. 1. Contempt ; disregard. 2. inactivity, indolence. 3. abandoning. 4. indifference. ఉపేయించు v. a. 1. To disregard, to contemn. 2. to be indifferent. 3. to abandon.

s. ఉపావ్రము s. n. A fast. ఉపావ్రముఉండు To abstain from food ; to fast.

s. ఉప్పము s. n. A sown field.

T. ఉప్పత s. n. Dilating on the extraordinary prosperity, qualifications, or beauty of another. This is always blamed by the natives, because it is believed that injury will thence arise to the person described. ఉప్పించు To dilate as above.

TUD. ఉప్పలి s. n. Birth, production. *vide* ఉత్పత్తి-ఉప్పటిల్లు or ఉప్పతిల్లు v. n. *vide* ఉత్పత్తియగు under ఉత్పత్తి.

T. ఉప్పదనము or ఉప్పన s. n. Saltiness.

T. ఉప్పరము s. n. The sky or atmosphere.

T. ఉప్పరవాచు or ఉప్పరి s. n. A male of the cast of tank diggers. The female is termed ఉప్పరది. They are employed in digging tanks or wells, repairing